

๓๓

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๔

สมัยสามัญ
เล่ม ๕

พ.ศ. ๒๕๓๒

๑๐๐
สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สมัยสามัญ)

พ.ศ. ๒๕๓๒

หน้า

ครั้งที่ 14/2532

วันพุธที่ 5 กรกฎาคม 2532

1. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และ
ขาดประชุม 402
2. เรื่องด่วน
 - 2.1 ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี และ
อาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีผู้เสนอ) 410
 - 2.2 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี ผู้เสนอ) 437
 - 2.3 ร่างพระราชบัญญัติก่อสร้างหิรัญพิภ ในท้องที่แขวงหัวหมาก
เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ แขวงพระโขนง
และแขวงสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 343 สายคลองตัน - ลาดกระบัง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี ผู้เสนอ) 449

3. เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- 3.1 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. 493
- 3.2 ร่างพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการ
ซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. 506
- 3.3 ร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. 514
- 3.4 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. 546

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๖ ครั้งที่ ๒
ครั้งที่ 14/2532 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ 5 กรกฎาคม พุทธศักราช 2532
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 10.10 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมที่ลงชื่อไว้ทั้งหมดเมื่อเลิกประชุม 324 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกราบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งในวันนี้ผมได้นัดหมายให้ประชุมเป็นพิเศษ และก็ได้กราบเรียนเพื่อนสมาชิกทุกท่านแล้วว่า จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเท่านั้นนะครับ ก็มีเรื่องด่วน 3 ฉบับ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว 5 ฉบับ และเรื่องที่ค้างพิจารณา 4 ฉบับ ผมจึงขออาศัยตามข้อบังคับข้อ 19 และข้อ 22 ขออนุญาตที่ประชุมเพื่อนำมาพิจารณานะครับ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ขอดำเนินการเลยนะครับ

เรื่องด่วนที่ 1 ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

ขอเชิญรัฐมนตรีเสนอด่วน

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายใหม่ ศิรินวกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้คำว่า "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" ให้สอดคล้องกับชื่อที่เปลี่ยนแปลงใหม่

เหตุผล เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 ได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่นักศึกษาและคณาจารย์ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของวิทยาลัย จึงสมควรเปลี่ยนชื่อ "วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" เป็น "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" และเปลี่ยนชื่อ "พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518" เป็น "พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518" พร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบทกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนชื่อซึ่งได้มาจากการพระราชทานนามดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ขอสภาฯได้โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า การเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้น วิธีการหรือว่าหลักการการเรียนการสอนหรือว่าแนวทางการผลิตบัณฑิตออกมานั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่อย่างไร ท่านประธานครับ ที่ผมอยากจะเรียน

ทางท่านรัฐมนตรีตรงจุดนี้ ก็ด้วยความประสงค์ที่ว่าตัวอย่างที่ผมเคยประสบพบเห็นมา อย่างเช่น วิทยาลัยเทคนิคซึ่งเราเรียกกันว่า วิทยาลัยเทคนิคไทย - เยอรมันที่จังหวัดขอนแก่นนั้น แต่เดิมแล้วสถาบันแห่งนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะผลิตนักศึกษาออกไปเพื่อให้นักศึกษานั้นมีทักษะ มีความสามารถ มีความเข้าใจในการทำงานมากกว่าที่จะเน้นในเรื่องจริยธรรมหรือไปเน้นในเรื่องของความรู้จากหนังสือหรือทฤษฎี คือเน้นในทางปฏิบัติมากกว่า และในขณะนี้ปรากฏว่าแนวทางนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากการที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาซึ่งจบการศึกษาออกไปแล้วนั้นมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที และมีประสบการณ์ในการทำงานเหมือนอย่างเคย ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่นักศึกษาที่จบไปในปัจจุบันนี้มีความรู้ในทางทฤษฎีมากกว่าทางด้านปฏิบัติ ซึ่งจริง ๆ แล้วในขณะนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยเน้นหนักไปทางด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น แล้วเราก็ขาดแคลนผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำงาน หรือว่านักศึกษาที่จบมาแล้วไม่สามารถไปประกอบอาชีพได้ในทันที เพราะว่าขาดประสบการณ์ในการทำงานนั้น ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะหาทางแก้ไขในเรื่องนี้ได้หรือไม่อย่างไร และก็จะมี การปรับปรุงหลักสูตรใหม่ของวิทยาลัยเทคโนโลยีหรือสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดขอนแก่น หรือว่าเทคนิคไทย-เยอรมัน เพื่อให้สถาบันแห่งนี้ได้กลับคืนไปสู่สภาพที่เริ่มจัดตั้งขึ้นมา คือทำในลักษณะที่ประเทศเยอรมันได้มาสนับสนุนที่เรียกว่าฟัคโฮชชูล์ (FACHHOCHSCHULE) หรือว่าเป็นโรงเรียนอาชีพโดยตรงจะได้หรือไม่ครับ อันนี้เป็นประเด็นที่ผมอยากจะเรียนถาม สำหรับการเปลี่ยนชื่อนั้นถ้าดูแล้วก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร ผมเองสนับสนุนในการเปลี่ยนชื่อ แต่ผมอยากจะรู้ว่าเปลี่ยนหลักสูตรหรือเปล่านั้นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก็ขอเรียนตอบท่านสมาชิกครับว่า การเปลี่ยนชื่อสถาบันเทคโนโลยีครั้งนี้ไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนแต่ประการใด สำหรับเรื่องที่ท่านมีข้อสงสัยอยู่นั้นก็ขอเรียนว่าทางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็ได้พยายามที่จะปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้

สอดคล้องกันแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และก็สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ โดยมุ่งเน้นในเรื่องของเทคนิคเซียน (Technician) หรือช่างฝีมือที่ตรงกับตลาดแรงงานครับ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปแต่ละยุคแต่ละสมัย และสำหรับสถาบันเทคโนโลยีที่จังหวัดขอนแก่นนั้นเดิมได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากรัฐบาลเยอรมัน ระยะหลังนี้เยอรมันงดให้การช่วยเหลือ ซึ่งเราก็พยายามที่จะปรับสภาพของสถาบันแห่งนี้ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านข้างหลังนะครับ เดียวนึกชื่อไม่ทันครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ส.ส.สกลนคร พรรคเอกภาพ เรื่องการขอเปลี่ยนชื่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนี้นะครับ ก็คงจะไม่มีอะไรมากก็เพราะเป็นนามพระราชทานนะครับ และเพื่อให้สมกับที่เป็นชื่อพระราชทานที่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานก็หวังเป็นอย่างยิ่งนะครับว่าสถาบันการศึกษาแห่งนี้คงจะอำนวยมาซึ่งประโยชน์สุขของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้พยายามติดตามและศึกษาการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตรที่จังหวัดสกลนครนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้กรุณาทราบว่าซึ่งโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมากเกี่ยวข้องกับที่ทางท่านผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่นซึ่งได้กรุณาซักถามว่าได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากไหม ซึ่งโครงการนี้นะครับเป็นโครงการที่จะทำให้นักศึกษาเกษตรได้มีโอกาสเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง ได้มีโอกาสลงไปฝึกในสนามจริง และขณะเดียวกันก็จะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรเป็นอย่างยิ่งนะครับ ได้มีสถานที่สำหรับที่ว่าจะศึกษาเทคโนโลยีต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่นโครงการผลิตเกษตรกรชั้นนำของสถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดสกลนคร ท่านประธานที่เคารพครับ มาถึงจุดนี้นะครับซึ่งโครงการก็ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ปรึกษาหารือต่าง ๆ ผ่านขั้นตอนอะไรต่าง ๆ ไปมากมาย แต่ก็ยังติดปัญหาหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพ ยังติดปัญหาเรื่องปัญหาที่ดิน ซึ่งกระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปทางรัฐบาลนะครับ ขอความกรุณาช่วยจัดการปัญหานี้ให้เสร็จ

เรียบร้อยไปโดยรวดเร็ว เพราะว่าเป็นความหวังของเกษตรกรในพื้นที่จริง ๆ และจังหวัดใกล้เคียงน่าจะคิดว่า หวังจะให้สถาบันแห่งนี้ได้ก่อเกิดขึ้นโดยรวดเร็ว ซึ่งปัญหาที่ดินแห่งนี้ก็ถือว่าปัญหาที่ดินสาธารณประโยชน์ ทำเลเลี้ยงสัตว์ ตำบลแร่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ซึ่งมีประชาชนเคยเข้าไปทำประโยชน์อยู่ ซึ่งต่อมาประชาชนทุกส่วนน่าจะเห็นพร้อมที่จะออกจากพื้นที่นี้ไป เพื่อให้ทางราชการได้มีโอกาสเข้าไปใช้สถานที่นี้ก่อตั้งสถาบันวิจัยฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมือง เพื่อผลประโยชน์ของเกษตรกร แต่ปัญหามีอยู่ว่า ดอนนั้นจะครบที่ดินมันเป็นที่ดินของกระทรวงมหาดไทย เป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสภาตำบลอยู่ ยังไม่ได้รับการโอน แล้วก็การขอใช้ที่ดินก็กำลังดำเนินเรื่องอยู่ กระผมเกรงว่าน่าจะครบ ซึ่งกระผมเกรงว่าถ้าหากล่าช้าไป การแก้ไขปัญหาก็หรือการก่อตั้งสถาบันแห่งนี้ก็อาจจะเข้าไปอีก 1 ปี ไม่นับในปีงบประมาณ 2533 เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานได้ฝากไปทางรัฐบาลได้พิจารณาจัดการปัญหานี้โดยรวดเร็ว

แล้วก็อีกประการหนึ่ง ซึ่งเกษตรกรได้เคยทำกินในพื้นที่แห่งนี้มาก่อนนั้น ซึ่งเกษตรกรทุกคนยอมรับว่าสถานที่แห่งนี้จะครบคือที่สาธารณะ ซึ่งเข้าไปทำกินโดยไม่ถูกต้องขออาศัยทำกินไปก่อน ซึ่งต่อมาทางจังหวัดก็ได้จัดการให้มีการจับกุมเกษตรกรไป ก็เพราะว่าที่ดินแห่งนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งที่แท้จริงแล้วกระทรวงศึกษาต้องการที่จะใช้ที่ดิน แต่ทางกระทรวงมหาดไทย ทางสภาตำบลเขาเกรงว่าสถาบันแห่งนี้จะไม่ไปตั้ง เขาจึงผลักดันให้ประชาชนออกไปให้มีการจับกุม แต่ขณะเดียวกันครับ ท่านประธานที่เคารพทางกระทรวงศึกษาธิการ ทางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้น ได้มีนโยบายอย่างแน่วแน่แจ่มชัดน่าจะคิดว่า ที่จะแปรเปลี่ยนสภาพเกษตรกรที่เข้าไปทำกินอยู่ในผืนดินแห่งนี้ครับ ได้รับประโยชน์จากการก่อตั้งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไม่กระทบกระเทือนกับการทำมาหากินแปรสภาพจากที่เขาทำมาหากินโดยอิสระนั้นมาเป็นบุคลากรในโครงการของสถาบันแห่งนี้ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอกราบเรียนฝากไปทางรัฐบาลนะครับ ก็ได้พิจารณาปัญหานี้โดยเร่งด่วนได้เร่งบรรจุโครงการนี้เข้าสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยเร็ว สมกับเป็นสถาบัน

เป็นโครงการที่อยู่ในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นนามพระราชทานจากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะรัฐ ครับ

นายปิยะรัฐ รัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะรัฐ รัชราภรณ์ พรรคเอกภาพ จากศรีสะเกษ กระผมก็พร้อมที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่มีปัญหาที่จะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องทางประวัติศาสตร์ และก็ปัญหาทางด้านกฎหมาย เพราะว่าความเป็นมาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งถือกำเนิดมาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เดิมหน่วยราชการแห่งนี้เป็นหน่วยงานอยู่ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาเมื่อปี 2518 ก็ได้มีการเรียกร่องกัน ถึงขนาดเดินขบวน และในที่สุดสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ผ่านยกฐานะของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาขึ้นมาเป็นระดับกรม ที่นี้วันดีคืนดีนี้สถาบันแห่งนี้ก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้า ฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เปลี่ยนนามจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผมอยากเรียนถามนะครับว่า ในแง่ของประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสถาบันแห่งนี้ เป็นลำดับมาจากการแยกออกมาจากกรมอาชีวศึกษา มาเป็นวิทยาลัย และต่อมาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล การที่ได้ชื่อว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้น น่าจะได้มีการบันทึกเอาไว้เนื่องจากได้รับการพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปี 2532 แล้วเหตุใดจนการเขียนกฎหมายฉบับนี้จึงเขียนบอกให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 เป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ก็ในเมื่อสถาบันแห่งนี้เปลี่ยนชื่อเป็นเทคโนโลยีราชมงคลในปี 2532 ถ้าไปเขียนว่าเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ผมว่าในแง่ประวัติศาสตร์ของสถาบันนี้มันสับสนแน่นอน กลายเป็นว่าสถาบันแห่งนี้ได้ชื่อว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตั้งแต่ปี 2518 ก็อยากเรียนถามว่าทำไมถึงเขียนกันอย่างนี้ครับ ช่วยกรุณาอธิบายหน่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ใหม่ ศิรินวกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเรียนคอบท่านสมาชิกผู้รอบรู้และครึบว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วด้วย แต่เท่าที่ผมเข้าใจจะครึบ ตัวร่างพระราชบัญญัติใหญ่นั้นนะ ซึ่งจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานั้น ยังไม่ได้รับการแก้ไข เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นเพียงแต่เปลี่ยนชื่อเท่านั้นเอง และยังมีการเสนอเปลี่ยนชื่อตัวพระราชบัญญัติอีกครั้งหนึ่งครึบ ขอขอบคุณมากครึบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครึบ

นายสมาน ใจปราวณี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมาน ใจปราวณี ประชากรไทย กรุงเทพ ฯ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอแสดงความยินดีที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานนามว่า ราชมงคลอย่างไรก็ตามกระผมมีเรื่องที่เป็นข้อสังเกต และเป็นข้อคิดเห็นที่จะเสนอรัฐมนตรี 2 ประการด้วยกัน

ประการแรก จากประวัติก็เป็นที่ยอมรับว่าวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งแยกตัวมาจากกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประเด็นที่ผมคิดใจก็คือว่า เวลานี้เป็นเวลาหลายปีที่สถาบันแห่งนี้ได้แยกตัวออกมา มีสภาพเป็นกรม ฯ หนึ่ง ในกระทรวงศึกษาธิการ แต่บทบาทของวิทยาลัยก็ยังคงทำหน้าที่เหมือนกับกรมอาชีวศึกษาอยู่นั้นก็คือการสอนเด็กในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา กระผมเห็นว่าเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน น่าที่จะได้จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแต่เพียงระดับเดียว เพื่อที่จะได้ใช้ปัจจัยทั้งหลายที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อไป

ประเด็นที่ 2 นี้กระผมมีความคิดเห็นว่ไหน ๆ ก็จะไม่แก้กัน กระทรวงศึกษาธิการ น่าจะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่มีข้อบกพร่องอยู่มากมายจากการบริหารงานในขณะนี้ กระผมเพียงจะชี้ประเด็นให้เห็นเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นว่า ขณะนี้ในเรื่องของการบริหารสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มันเป็นเรื่องที่มาของการหาผู้บริหารวิทยาลัย ก็คือตัวอธิการนั้น มีวิธีการที่เขายืนยันว่าน่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม เพราะถ้ามีจะนั้นแล้วผู้ที่อยู่ในองค์กรนี้ก็จะเกิดปัญหาในแง่ของขวัญและกำลังใจในการทำงานนี้เป็นอันมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบไปสู่การบริหารสถาบันต่อไปในที่สุด กระผมขอขอบคุณครึบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชวินครับ

นายชวิน เป้าอารีย์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวิน เป้าอารีย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ครับ ความจริงที่มีร่างพระราชบัญญัติเสนอเปลี่ยนชื่อจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามาเป็นเทคโนโลยี-ราชชมงคลนั้น กระผมก็ไม่ขัดข้องอะไรหรอกครับ แต่ว่าก็มีอยากจะถามท่านรัฐมนตรีสักสองสามอย่างนะครับ คือจริง ๆ แล้ววิทยาลัยแห่งนี้ เดิมทีนี้ครับเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูอาชีวศึกษา แล้วก็ต่อมาก็เปลี่ยนเป็นวิทยาลัยครูอาชีวศึกษา ระยะแรกนั้นสอนแค่ระดับ ปวช. เท่านั้น แล้วต่อมาเมื่อเป็นขยายฐานะเป็นวิทยาลัยครูอาชีวศึกษาขึ้นมาก็มีขยายวุฒิขึ้นมาจาก ปวส. แล้วก็ไปเรียน ปม. อีก 1 ปี เขาเรียกว่า ปม.อ. หรือ ปม.อาชีวศึกษา นิสิตหรือนักศึกษาที่จบไปนั้น ก็จะต้องไปเป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาหรือว่าประเภทโรงเรียนช่างทั้งหลายที่นี่ต่อมาได้ขยายขยายวุฒิขึ้นมาอีก คือสอนถึงระดับปริญญาตรี ก็เปลี่ยนมาเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ถ้าเผื่อว่ามีอะไรที่ผิดพลาดก็ขอให้ท่านประธานผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีด้วย แล้วก็ต่อมาก็เปลี่ยนมาเป็นเทคโนโลยีราชชมงคล จริงๆ แล้วนะครับผมไม่ขัดข้อง แต่มีอีกหลายวิทยาลัยที่เปลี่ยนชื่อกันจนจำไม่ได้แล้วในขณะนี้ บางทีเขาจำกันมาตลอดชั่วลูกชั่วหลานแล้วก็ชั่วหลายคนต่อมา แล้วต่อมาก็เปลี่ยน ก็เลยจำกันไม่ได้ว่าวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนี้ก็เปลี่ยนแปลงชื่อกันไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นวิทยาลัยอย่างนี้ครับ วิทยาลัยนี้ก็มีการสอนพวกเครื่องกล ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และอีกหลาย ๆ ช่าง ผมก็อยากจะถามว่าเมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วนี่นะครับ ในระดับแต่ละคณะช่างนี่นะครับมีการสอนถึงระดับปริญญาตรีทุกสาขาหรือไม่ครับ ผมอยากจะทราบเท่านี้ละครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ใหม่ ศิรินวกุล ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิก คุณสมาน ใจปรางค์ ขออภัยนะครับในเรื่องของการศึกษาหลักสูตรเดิมนั้นก็มีแนวความคิดว่า ในระดับของเทคโนโลยีนั้น สถาบัน

เทคโนโลยีนั้น จะพยายามสอนในระดับ ปวส. จนกระทั่งถึงปริญญาตรีและปริญญาโทใน อนาคตนี้ นะครับ โดยให้ทางกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้สมัครระดับต่ำกว่านั้น แต่เวลาในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วปรากฏว่าทางนักศึกษาเองก็ต้องการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แล้วก็ยังมีบางสถานศึกษาซึ่งยังลดหรือ ลดจำนวนนักศึกษาที่ต่ำกว่าระดับ ปวส. ระดับปริญญาตรีไม่ได้ ก็เป็นความต้องการของ นักศึกษาส่วนหนึ่งแล้วก็เรียกว่าเป็นวัตถุดิบในการที่จะป้อนสถานศึกษาแต่ละแห่งนั้นเหมือนกัน เพราะเขาไม่สามารถจะเอานักศึกษาที่มาจากข้างนอกมาเรียนต่อเนื่องได้ แล้วก็น่าจะไม่มี นักศึกษาที่เพียงพอ นี่สาเหตุที่ต้องมีระดับ ปวช. เรียนต่ออยู่ด้วย ในเรื่องของปรัชญาการเรียน การสอนนั้น ทางเทคโนโลยีมีปรัชญาที่จะเน้นหนักในเรื่องเทคนิคเซียน (Technician) นะครับ คือสอนหนักในภาคทฤษฎีไม่เหมือนกับในมหาวิทยาลัยที่สอนหนักในทางปฏิบัติ นะครับ ทางเทคโนโลยีนี้จะเน้นหนักในเรื่องทางปฏิบัติ ในเรื่องช่าง ในเรื่องวิศวกร แตกต่างกับ มหาวิทยาลัยตรงที่เขาเน้นหนักในเรื่องทฤษฎี สำหรับชื่อคุณชวน เป้าอารีย์ ต้องขออภัยนะครับที่ เอียนาม ก็ขอเรียนตอบครับว่าที่เปลี่ยนชื่อนั้น ชื่อของสถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานั้น คนภายนอกเข้าใจว่าเป็นเพียงสถานศึกษาแห่งหนึ่งเท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วมีฐานะเทียบเท่า กรม ๆ หนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นด้วยความสับสนในชื่อของตัวเอง และ ในความไม่เข้าใจ แล้วก็เป็นเรื่องค่อนข้างจะยาก มันไปสับสนกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นชื่อของสถานศึกษาอยู่เป็นสถานศึกษาหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้โดยฐานะที่เป็น สถาบันที่เทียบเท่ากรม ก็ต้องการจะเปลี่ยนชื่อให้เรียกง่ายแล้วก็เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง จึง ได้ขอรับพระราชทานชื่อเปลี่ยนแปลงชื่อไปเราได้เสนอไปตั้ง 60 ชื่อนี้ นะครับ แล้วก็ได้รับ พระมหากรุณาธิคุณให้เปลี่ยนชื่อสถาบันแห่งนี้ว่าเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมนฑล แล้วก็ได้รับ พระราชทานนามใหม่นี้มาเกือบปีแล้วทางนักศึกษาก็ร้องขอ โดยเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษา ในปีนี้ก็ต้องการจะได้รับปริญญาบัตรโดยสลักชื่อสถาบันการศึกษาว่า เป็นสถาบันเทคโนโลยี ราชมนฑล จึงได้เสนอเป็นเรื่องด่วนมา ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ

จันทร์สุรินทร์ จากลำปาง ท่านประธานที่เคารพ ความจริงรัฐบาลนั้นน่าจะเสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแก้ไขเพิ่มเติมคณะปฏิวัติ ฉบับ 216 เสียก่อนว่า กระทรวงศึกษาธิการนั้นนะ รัฐบาลได้ให้กระทรวงศึกษาธิการนั้นนะได้แก้ไขการจัดส่วนราชการตามข้อที่ 24 เสียก่อน ความ เป็นจริงเป็นอย่างนั้น แต่พอรวบรวมมาก็เอาข้อนี้ขึ้นมา ก็ทำให้สภาแห่งนี้เข้าใจผิด ความ เป็นจริงแล้วในกระทรวงศึกษาธิการมีความประสงค์ที่จะขยายงาน ของตนเองให้เพิ่มกรมอีกกรม หนึ่งหรือสถาบันอีกสถาบันหนึ่ง เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีหลักสูตรการสอนให้ เทียบปริญญาเพื่อให้กระจายความรู้ความสามารถแก่ประชาชน อันนั้นเป็นหลักการที่ดี แต่ใน การเสนอพระราชบัญญัตินั้นนะจะต้องแก้ไขตรงนี้เสียก่อน แต่ผมอ่านดูแล้วหนังสือของ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยรัฐบาลนั้นนะครับก็เป็นเรื่องที่ขอเปลี่ยนชื่อเสียก่อน แล้วก็มาแก้ไข การจัดส่วนราชการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ข้อที่ 24 เพราะฉะนั้นในการ ดำเนินการตามขั้นตอนนั้นน่าจะเป็นอย่างนั้น เดียวก็กลับไปอีกละพอไปถึงฉบับนี้ก็บอกว่านี่ สมควรพอแก้ไขแล้วสมควร ความจริงในการจัดส่วนราชการจะเอามาใส่ในภายหลัง แต่ หลักการในการดำเนินการในการบริหารราชการแผ่นดินตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 นั้นมันมีเป็นอย่างไร ออแกนไนส์ (Organize) เป็นอย่างไร ก็น่าจะแก้ไขฉบับนี้ก่อน จึง ทำให้สภานี้สับสน ความเป็นจริงแล้วครับท่านประธาน สำหรับการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงชื่อนั้น เพื่อให้เป็นมงคลนาม แล้วก็มีความเหมาะสมนั้นก็ถูกต้องตามที่ได้ขอมา และประกอบกับที่ สถาบันได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นเป็นเรื่องชอบเป็นเรื่องที่เป็นมงคล แล้ว แต่ความเป็นจริงในเนื้อหาแล้วที่สำคัญนั้นน่าจะมีการพูดคุยกันในเรื่องการที่จะ เปลี่ยนแปลงในส่วนราชการ ของกระทรวงศึกษาธิการเสียมากกว่า และความชัดเจนจะไม่เสีย เวลาถึงอย่างนั้น กระผมมีความเห็นว่าน่าจะได้รับการสนับสนุนให้เปลี่ยนชื่อ เป็นราชมงคล และขอรับดำเนินการโดยเร่งด่วนต่อไป ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ส.ส. ชัยนาท พรรคเอกภาพ ในเรื่องการเปลี่ยนนามนะครับ หรือ

ชื่อของสถาบันเทคโนโลยีแห่งนี้นะครับเพื่อให้เป็นราชมงคลนามนั้น ในสภาแห่งนี้ทุกคนก็คงจะไม่มีใครที่จะขัดข้องอย่างแน่นอน แต่เมื่อเปลี่ยนแล้วนะครับผมเองก็ใคร่ขอฝากไปยังท่านประธานสภาผ่านไปยังท่านคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้เอาไว้ด้วยว่า ในความเป็นอยู่นั้นจะเห็นว่าการศึกษาของประเทศไทยนั้นไม่เป็นเอกภาพ ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นั้นประการที่ 1

ประการที่ 2 การจัดหลักสูตรหรือการรับเด็ก หรือการรับนักศึกษาก็ตามแต่ ไม่เป็นไปให้เกี่ยวกับความสอดคล้องความเป็นจริงของประเทศชาติ จะเห็นว่าบางวิชานั้นหรือบางสาขาแขนงวิชานั้นเด็กจบมาแล้วไม่มีงานทำ แต่บางสาขาวิชาเด็กจบมาแล้วปรากฏว่ามีงานทำ สิ่งเหล่านี้เราน่าจะหาสาเหตุว่ามันเกิดจากเพราะอะไร แต่ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนเลยครับในฐานะผมเองนั้นเป็นข้าราชการครูมาด้วยส่วนหนึ่งในชีวิต ผู้ที่กำหนดวิชา ผู้ที่กำหนดเด็กที่จะไปเรียนนั้นมันออกจากห้องแอร์ ท่านประธาน ไม่เคยสำรวจตรวจตราเลยว่าปีนี้เขาต้องการบุคลากรอะไร บางครั้งนะครับท่านประธาน สำรวจเมื่อ 3-4 ปีที่แล้วมาใช่ป่ะ ท่านประธาน มันไม่สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงของบ้านเมืองมันถึงได้เกิดเหตุว่าเด็กมันจบแล้วไม่มีงานทำ ผมยกตัวอย่างครับท่านประธาน มันเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาของผมนี้ ที่ผมอยู่เคยสังกัดอยู่นี้ครับ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างไร ท่านประธาน ไม่เคยคิดเลยว่าเด็กจบไปแล้วนี่เด็กจะเสียชีวิตหรือเสียอนาคตขนาดไหน ยกตัวอย่างครับท่านประธานเด็กไม่มีที่เรียน ก็ขยายครับ เปิดแข่งไปเลยในระดับมัธยม วช.1 กับ วช.2 ผมถามก่อนครับ ท่านประธานว่า สำรวจดูซิครับท่านประธานว่า วช.1 กับ วช.2 จากที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดรับนี่นะครับ และจบมาแล้วนี่คนไหนบ้างมีงานทำ ผมทำเลยครับไม่มีเลยครับท่านประธาน สักคนเดียวด้วยในประเทศไทย นี่มันลงทุนไป 2 ปี 3 ปี มันสูญเปล่าครับท่านประธาน อย่างนี้แล้วครับผมว่ามันน่าจะสำรวจตรวจตรากันใหม่ นะครับว่า อะไรที่มันส่งเสริมอนาคตเด็ก อะไรมันส่งเสริมความเป็นอยู่ของครอบครัว ของประชาชนแล้วเราย่อมจะกระทำ ไม่ใช่หลักสูตรต่าง ๆ นั้น ผมเชื่อครับท่านประธานครับว่า หลักสูตรที่เป็นปัจจุบันที่เห็นอยู่ในที่เรากำลังพิจารณานั้นนะครับ ที่เกี่ยวกับสถาบันเทคโนโลยีหรือสถาบันที่เราจะเปลี่ยน

ใหม่ เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนี้ครับ ผมเชื่อเลยครับท่านประธานว่า คนจนส่วนใหญ่ที่เรียนในนี้ถูกผู้ร่ำรวยมากดีไม่มีใครเรียน ผมเองเป็นคนหนึ่งที่เรียนในสถาบันนี้เช่นกัน ผมเชื่อแน่ ๆ เลยไม่มีแน่นอน และมันติดขัดอะไรครับ ท่านประธานครับ มีแค่ ปวส.อย่างที่ท่านรัฐมนตรีตอบบอกว่าต่อไปจะมีปริญญาโทหรือปัจจุบันจะมีปริญญาโท ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีไปดูซิว่าตรงไหนครับที่บอกว่ามีปริญญาโทหรือมีปริญญาตรี ไม่มีนะครับท่านประธาน มีแค่ ปวส. ส่วนปริญญาตรีนั้นก็ไม่ได้ปริญญาตรีนะครับท่านประธานครับ ไปขอรวม ๆ เขาคับ เทียบทำครับ ศักดิ์ศรีนะครับมันไม่มีนะครับท่านประธาน และตรงไหนก็ไม่ได้ระบุไว้ครับว่าตรงนี้จะครับมันเป็นปริญญาตรีหรือมีศักดิ์และศรีเท่ากับปริญญาตรี ไม่มีบอกนะครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากขอให้ท่านรัฐมนตรีนะครับแก้ไขด้วยครับ ขอให้แก้ไขด้วยนะครับ ครับ ผมคิดว่ามันเป็นอย่างนั้นนะครับ และก็ขอให้จัดหลักสูตรนะครับให้มีดียิ่งขึ้นนะครับ ให้สมกับราชมงคลนามด้วยนะครับ ครับ ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมว่าอภิปรายกันมาพอสมควรแล้วนะครับเรื่องเปลี่ยนชื่อนี้ะครับ ก็เลยจะขอ คุณเจริญจะเอาต่ออีกหรือครับ เชิญครับ

นายเจริญ เชาวนัประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเจริญ เชาวนัประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเอกภาพ ผมไม่มีอะไรมากท่านประธาน แต่จะขอตั้งข้อสังเกต เมื่อตะกี้ท่านรัฐมนตรีว่าเรื่องนี้ทำมาตั้งปีแล้ว ผมเองก็ได้รับทราบเช่นนั้น เพราะตามมหาวิทยาลัย ตามวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ขึ้นกับสถาบันที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เขาก็ได้ใช้ชื่อนี้ไปบ้างแล้ว ที่ผมตั้งข้อสังเกตนี้คือว่าทางรัฐบาลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมักจะรอกฤกษ์รอยาม อะไรที่ควรทำไม่ทำ ยังมีอีกหลายอย่างครับร่างพระราชบัญญัติที่จะเป็นประโยชน์กับบ้านกับเมืองนะผมอยากจะขอให้เร่งไม่ต้องไปรอกฤกษ์รอยามหรือครับ การทำดินะมันดีทุกวัน แต่การทำไม่ดินะครับไม่ต้องไปรอกฤกษ์รอยาม มันไม่ดีสักวัน เพราะฉะนั้นผมขอตั้งข้อสังเกตว่า อะไรที่มันเป็นประโยชน์ขอให้รีบดำเนินการ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณอนันต์ครับ เชิญครับ

จำลอง อรรถวิทย์ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง อรรถวิทย์ (สงขลา) ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ในฐานะที่เป็นเจ้าของโรงเรียนด้วยคนหนึ่งครับ กระผมมีโรงเรียนอาชีวะอยู่เหมือนกัน เห็นที่ทางกระทรวงได้เสนอเปลี่ยนชื่อเป็นราชวมงคลนั้น ทางคณะกรรมการของโรงเรียนอาชีวะทุกคนครับได้ประชุมพร้อมใจกัน และก็ตกลงว่าจะใช้ชื่อนี้ และก็ทุกคนครับได้ตระหนักถึงเรื่องนี้เป็นอย่างดีว่า การเรียนทางเทคนิคนี้เป็นเรื่องหนึ่งซึ่ง ประเทศไทยเวลานี้ 80 เปอร์เซ็นต์เป็นคนที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม และก็โรงเรียนทุกโรงเรียนก็ได้พยายามเน้นฝึก ให้เด็กทุกคนได้มีอาชีพที่มั่นคงครับ เพราะเด็กบ้านนอกที่เสียฐานะความเป็นอยู่ทางครอบครัวเดือดร้อนนั้น มุ่งตรงไปทางสายอาชีพมากกว่าที่จะรับปริญญาครับ คือต้องการที่จะมีอาชีพอย่างเดียวนะครับ อย่างไรก็ตามครับ ผมเชื่อมั่นว่าโรงเรียนอาชีวะทุกโรงเรียนที่ได้เปลี่ยนหลักสูตรเป็นราชวมงคลนั้นจะพยายามที่สุดครับที่จะทำให้ชื่อนี้ปรากฏชัดแก่สายตาประชาชนทั้งประเทศว่า เราทำได้ครับ แต่บางโรงเรียนครับ ผมขอกราบเรียนเตือนต่อกระทรวงศึกษาธิการว่า ได้กรุณาว่าได้กวัดขั้นนะครับไม่ใช่ว่าพอเปิดโรงเรียนมาแล้วนี่เอาแต่นักเรียนเอาแต่ปริมาณอย่างเดียว คุณภาพไม่มี มีบางโรงเรียนครับ ในจังหวัดของกระผมมีอย่างนี้ กรุณาช่วยตักเตือนและช่วยกวัดขั้นเรื่องนี้ให้มากด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านดอกเตอร์อาทิตย์ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อาทิตย์ อุไรรัตน์ ส.ส. จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเอกภาพ กระผมไม่มีอะไรขัดข้องเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อสถาบันแห่งนี้ แต่อยากจะกราบเรียนด้วยความข้องใจว่าวิวัฒนาการทางการศึกษา สถาบันต่าง ๆ ที่อยู่ในกระทรวงศึกษานั้นเริ่มเติบโตแล้วก็ขยายตัวมาเป็นลำดับ เดิมทีเมื่อมีการตั้งทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นมา การแบ่งขอบเขตระหว่าง 2 องค์การของรัฐนี้ก็ดูเหมือนว่าจะเรียบร้อยดี กระทรวงศึกษานั้นเน้นว่ารับผิดชอบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาลงมา ทบวงมหาวิทยาลัยรับผิดชอบสถาบันอุดมศึกษา แต่เมื่อสถาบันในกระทรวงศึกษาวิวัฒนาการเติบโตนับตั้งแต่มีการแตกออกไปเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าหลายสถาบันแล้วก็เรื่อยมาเรื่อยจนกระทั่งมีสถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานี้ครับ ก็เริ่มมี

ความสับสนว่า แล้วความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการกับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐนี้ใครรับผิดชอบอะไรกันแน่ ในที่สุดก็ทบวงเองก็ลงไปรับผิดชอบการศึกษาในระดับสาธิตก็มี มัธยมศึกษาก็มี แต่ในขณะที่เดียวกันกระทรวงศึกษาก็รับผิดชอบอุดมศึกษาก็มี กระผมไม่ทราบว่าการประสานนโยบายหรือว่าแผนการศึกษาแห่งชาติในทุกๆระดับนี้กระทำการกันอย่างไร แล้วมันมีปัญหาที่มีความสับสนไหม จนกระทั่งมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์แล้วก็เสนอแนะกันมากว่าน่าจะได้มีการรวมกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเข้าด้วยกัน ซึ่งจริง ๆ แล้วมันควรจะเป็นอย่างนั้น แต่เนื่องจากประวัติความเป็นมาวิวัฒนาการการเติบโตมันมีความเป็นมาที่ต่างกันไปเลยยังรวมกันไม่ได้ อันนี้มันมีความน่าเป็นห่วงอยู่ว่าในคณะรัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้กันอย่างไร มีปัญหาประการใดหรือไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วก็จะมีความหรือแนวโน้มที่จะปรับปรุงหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาแห่งชาตินี้ให้มันเป็นเอกภาพจริง ๆ ได้หรือไม่เมื่อไร ขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็เห็นว่าก็อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะปิดอภิปรายได้หรือยังนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ปิดอภิปราย ผมก็ต้องขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือ

ขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการครับ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมสภานี้รับหลักการเป็นเอกฉันท์ครับ ก็กรรมาธิการครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ใหม่ ศิรินวกุล เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสาระสำคัญอื่นใด นอกจากการเปลี่ยนแปลงชื่อเท่านั้น ผมขอความกรุณาสภาฯ ได้พิจารณา 3 วาระ กรรมาธิการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านรัฐมนตรีขอพิจารณา 3 วาระ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่ากรรมาธิการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล

.....

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะพันธุ์ ครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับคำปรารภ
นี้ผมขอรับ ถ้าไปศึกษากฎหมายเก่า ๆ แล้วจะเห็นได้ว่า คำปรารภนี้มีที่มาที่ไป แต่ในสมัยปัจจุบัน
นี้ไม่ทราบว่าชี้แจงเขียนกันหรืออย่างไร เป็นแบบฟอร์มเลยว่า โดยที่เป็นการสมควรเป็น
การสมควร สมควร เรื่องนี้มันมีที่มาที่ไปนะครับ ท่านประธาน ผมอยากให้เป็นที่เรียบร้อยกับ
สถาบันแห่งนี้ เพราะฉะนั้นจะขอแปรญัตติคำปรารภใหม่นะครับ เพราะว่าที่เป็นการสมควรนี้
ผมว่าความจริงแล้วนี่เป็นเรื่องที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะ
ฉะนั้นคำปรารภน่าจะเขียนให้ชัดเจนนะครับ ผมขออนุญาตแปรญัตติคำปรารภเป็นดังนี้ครับว่า
"โดยที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระราชทานชื่อใหม่เป็นสถาบันเทคโนโลยี-
ราชมงคลจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช "

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะพันธุ์แปรดังที่ท่านได้อ่านข้อความไปแล้ว
นะครับ ก็ต้องขอมติที่ประชุมนะครับว่าจะให้คงตามร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ
ต้องขอมติที่ประชุมนะครับว่าจะให้คงตามร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ 19 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น
ครับ
(มีสมาชิกยกมือ 64 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ 19 เสียง เห็นคงไว้
ตามร่างเดิมนะครับ 64 เสียงนะครับ ก็ถือว่าคงไว้ตามร่างเดิม ขอเชิญท่านเลขาต่อครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา-
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราช-
บัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 เป็น
พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518

ให้เปลี่ยนคำว่า "วิทยาลัย" และ "สภาวิทยาลัย" ในพระราชบัญญัติวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 เป็น "สถาบัน" และ "สภาสถาบัน" ตามลำดับทุกแห่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะพันธุ์ เชิญครับ

นายปิยะพันธุ์ รัชราภรณ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดังที่กระผมได้

อภิปรายไว้แล้วในวาระที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องที่มาที่ไปของสถาบันแห่งนี้ว่า ได้รับพระราชทานชื่อ ในภายหลัง แต่เดิมนั้นก็เป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 แล้วก็ไม่ได้รับ คำตอบที่ชัดเจนนะครับว่าทำไมมาเปลี่ยนชื่อ ถึงต้องไปเปลี่ยนชื่อเป็นพระราชบัญญัติสถาบัน เทคโนโลยีราชวมงคล พ.ศ. 2518 ทั้ง ๆ ที่ พ.ศ. 2518 ไม่ได้ชื่อนี้ในมาตรา 3 วรรคแรกนี้ ก็ได้ระบุนะครับว่าให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็น สถาบันเทคโนโลยีราชวมงคล ในวรรคสองที่เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติ ผมคิดว่าน่าจะเกิดความ สับสนแน่นอนครับ สำหรับคนที่มาดูกฎหมายในภายหลัง ให้ชื่อพระราชบัญญัติเป็นพระราช บัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชวมงคล พ.ศ. 2518 ทั้ง ๆ ที่ปี 2518 นั้น ยังไม่ใช่เป็นสถาบัน เทคโนโลยีราชวมงคล เพราะฉะนั้นในวรรคสองนี้ผมขอตัดความในตอนท้าย คำว่า พ.ศ. 2518 ออกนะครับ ความก็จะเหลือเพียงว่าให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีว ศึกษา พ.ศ. 2518 เป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชวมงคล เพราะเอา พ.ศ. 2518 ไปใส่เอาไว้ ผมว่ามันจะทำให้เกิดความสับสนความไม่เข้าใจและก็ขาดประวัติศาสตร์ของที่มา ในสถาบันแห่งนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะพันธุ์ก็แปรตั้งข้อความที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการ- ธิการไปแล้วนะครับ ผมขอมตินะครับว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการปิยะพันธุ์ที่แปรญัตติหรือจะ เห็นด้วยกับร่างเดิมนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการปิยะพันธุ์ โปรดยกมือ ขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 16 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น ครับ

(มีสมาชิกยกมือ 67 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ 16 ท่าน เห็นควร

คงไว้ตามร่างเดิม 67 ท่าน ก็ถือว่าคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ
ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา 4 บทบัญญัติของกฎหมายใดที่ใช้คำว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
ให้ใช้คำว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแทน

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศใด ๆ ที่อ้างถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษาให้หมายถึงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสิทธิรัตน์ครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ส.ส.สกลนคร ในฐานะกรรมการ ในมาตรา 4 นะครับ บทบัญญัติ
ของกฎหมายใดที่ใช้คำว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาให้ใช้คำว่าสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล แทน กระผมก็สงสัยนะครับว่า ทำไมไม่มีเครื่องหมายคำพูดนะครับ อยากจะให้เติม
เครื่องหมายคำพูดลงไปตรงที่คำว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษากับคำว่า สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมการสิทธิรัตน์ขอเติมเครื่องหมายลงไป
นะครับ

นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ (กรรมการ) : เครื่องหมายัญประกาศครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เครื่องหมายัญประกาศลงไป ก็ต้องขอมติสภา
นะครับว่า จะอนุมัติให้เติมหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการสิทธิรัตน์ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมไม่ต้องเติมครับ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ไม่ต้องประกาศแล้วนะครับ เสียงส่วนใหญ่ให้
คงไว้ตามร่างเดิมครับ ขอเชิญท่านเลขา

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็รู้สึก
ชอบกล เพราะผู้แปรญัตตินี้ก็ได้อธิบายความเห็น แต่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องมีความเห็น ยกมือเอา
อย่างเดียว แต่ก็ไม่ใช่ไรหรอกครับ ประชาธิปไตยในสภามันก็เป็นอย่างนี้ คราวนี้ผมจะไม่ขอ
แปรญัตติหรอกครับ จะต้องขออนุญาตเป็นความรู้ ผมได้เคยหยิบปัญหาขึ้นมาพูดตลอดเวลานะ
ครับเกี่ยวกับรัฐมนตรีรักษาการ ท่านประธานสังเกตหรือเปล่าครับว่า กฎหมายบางฉบับนี้ที่ระบุ
เอาไว้ให้มีรัฐมนตรีรักษาการ บางฉบับก็ไม่ปรากฏ ผมก็เคยสอบถามได้ความว่า ในกรณีที่จำเป็น
จะต้องให้ฝ่ายบริหารนี้ออกประกาศออกคำสั่ง ออกอะไรซึ่งจะต้องใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติ
จึงระบุให้มีรัฐมนตรีรักษาการ แต่กฎหมายบางฉบับนี้ไม่จำเป็นที่ฝ่ายบริหารเข้าไปเกี่ยวข้องก็ไม่ต้อง
ระบุว่าจะต้องให้มีใครรักษาการ ท่านรัฐมนตรีบอกกฎหมายฉบับนี้ไม่มีสาระอะไรเลย นอกจาก
เปลี่ยนชื่ออย่างเดียว ท่านว่าอย่างนั้นนะครับ จึงได้ขอพิจารณา 3 วาระ แล้วก็ดูแล้วก็ไม่ได้มี
อะไรจริง ๆ นะครับ คือเปลี่ยนแต่ชื่ออย่างเดียว แล้วเหตุไฉนรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะ
ต้องมารักษาการเรื่องการเปลี่ยนชื่อ ผมจะยังไม่แปรญัตติหรอกครับ เพราะถ้าแปรญัตติแล้วก็
ยกมือกันก็แพ้อย่างเดียว อยากจะทราบเหตุผลครับ เพราะว่าการที่จะทำอะไรนี้ น่าจะมีเหตุผล
เป็นบรรทัดเอาไว้อย่าง รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาทำอะไรครับไปรักษาการเรื่องการเปลี่ยนชื่อนี้จะ
ต้องทำอะไรบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กรรมการปิยะพันธุ์มีข้อสงสัยขอเชิญผู้ชี้แจง
ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ตามรูปแบบของร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราช-
บัญญัตินั้น ก็คงจะต้องมีผู้รักษาการ ก็ขอเรียนท่านปิยะพันธุ์อีกนิดหนึ่งนะครับ ที่ว่าเป็น
พระราชบัญญัติปี 2518 เราขอเปลี่ยนแต่ชื่อ ไม่ได้เปลี่ยนตัวชื่อร่างพระราชบัญญัตินะครับถึงได้
เป็นเฉพาะชื่อที่เปลี่ยนแปลงเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมการปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ รัชราภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ก็เพราะเปลี่ยนแต่ชื่อ
ครับ ตัวพระราชบัญญัติไม่ได้เปลี่ยนนะ ในพระราชบัญญัติเก่ามีรัฐมนตรีรักษาการอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องมีรัฐมนตรีรักษาการ กระผมไม่อยากจะทักทายท่านรัฐมนตรีหรอก
ครับว่า เอาอะไรกันเป็นเดิมพันว่า กฎหมายบางฉบับไม่ต้องมีรัฐมนตรีรักษาการ กระผมคิดว่า
เพื่อความถูกต้องนะครับ ที่เป็นบรรทัดฐานมาแล้วครับ วันนี้ท่านรัฐมนตรีมีชัยก็ไม่มาเสียด้วย
กระผมก็จะขอแปรญัตติให้ตัดความตอนนี้ออกครับ เพราะว่าไม่จำเป็นจะต้องมีรัฐมนตรีรักษาการ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านกรรมการปิยะพันธุ์ขอแปรญัตติตัดมาตรา 5
ใช่ไหมครับ ออกนะครับ ผมในฐานะประธานกรรมการนะครับ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องซึ่งพูดกัน
มาก เพราะว่ากฎหมายแต่ละบางฉบับนั้นก็จริงอย่างคุณปิยะพันธุ์ว่า ไม่ใส่เข้ามา ถ้าเขาอ้าง
เหตุผลว่า ถ้าแก้จากต้นฉบับเดิม มันมีผู้รักษาการอยู่แล้ว แต่บางฉบับก็ใส่เข้ามา เพราะฉะนั้น
ฟอร์มอันนี้ก็เรียกว่า พอไปกันได้ก็แล้วกันมีบ้างไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอร้องที่ประชุม
เลยว่า จะเห็นด้วยกับท่านกรรมการปิยะพันธุ์ หรือจะเห็นคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านกรรมการปิยะพันธุ์ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น
ครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่แล้วนะครับ คงไว้ตามร่างเดิมครับ ก็
เป็นอันว่าจบในการพิจารณาในวาระที่ 2 จะมีท่านกรรมาธิการขอแก้ถ้อยคำใหม่ครับ ไม่มีนะครับ
เชิญคุณดุสิตครับ ถ้อยคำนั้นครับ เฉพาะถ้อยคำครับ

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานครับ กระผม ดุสิต
ไสกิตชา จากอุบลราชธานี ก่อนวาระ 3 ผมขออนุญาตถามรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ละครับ จบแล้วครับ

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมาธิการ) : ขอโทษทีครับ เรื่องถ้อยคำครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าจะแก้ถ้อยคำว่ามันมีปัญหาครับ

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่แก้ครับ ผมสงสัยการอ่านครับ ท่าน
ประธาน สถาบันเทคโนโลยี จะอ่านว่า รัต-ชะ-มง-คน หรือ รัต-มง-คน ถ้า
อ่านอย่างนั้นมีความหมายอย่างไร ผมขอถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ท่านกรรมาธิการดุสิตสงสัย ขอเชิญ ผู้ชี้แจง
ครับ ฝ่ายรัฐบาล เชิญท่านรัฐมนตรีครับ หรือฟังไม่ทันครับ ถามอีกทีครับ ประธานกรรมาธิการ
บอกให้ถามอีกทีครับ

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานกรรมาธิการครับ ผมสงสัย
การอ่านนะครับ เพราะว่า คำว่า สถาบันเทคโนโลยี รัต-มง-คน หรือ รัต-ชะ-มง-คน
นะครับ ผมถามว่าอ่านอย่างไร ถ้าอ่านอย่างนั้น มีเหตุผลอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ถามคำว่า รัต-มง-คน หรือ รัต-ชะ-มง-คน
ใช่ใหมครับ มีความหมายอย่างไร

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมาธิการ) : รัต-มง-คน หรือ รัต-ชะ-มง-คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัต-มง-คน หรือ รัต-ชะ-มง-คน ผู้ชี้แจงจะชี้แจงไหมครับ ถ้าไม่ชี้แจงอันนี้มันก็ต้องไปค้นพจนานุกรมดูนะครับ ก็ขอฝากคุณดุสิตไปค้นพจนานุกรมก็แล้วกันครับ ผมขอถามวาระ 3 เลยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้มีมติเป็นเอกฉันท์ในการเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อไปก็เรื่องด่วนที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเสนอครับ

เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ใหม่ ศิรินวกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (แก้ไขข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ฯลฯ)

เหตุผล เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" และได้มีการตราพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ โดยแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 24 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปรายนะครับ คุณหมอนุญเทียมเชิญครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมเห็นด้วยครับ ในหลักการที่จะแก้ไขประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมใคร่จะขอถือโอกาสนี้ได้อภิปรายผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ประกาศคณะปฏิวัติฉบับต่าง ๆ หรือประกาศคณะปฏิรูปฉบับต่าง ๆ ที่หากว่ามีกฎหมายพระราชบัญญัติอยู่แล้ว นำที่จะหาทางที่จะเลิก ยกเลิกเสีย หรือไม่ก็ออกพระราชบัญญัติเพื่อจะแทนที่ประกาศคณะปฏิวัติเหล่านั้นเสีย ยกเว้นแต่บางฉบับที่ยังจำเป็นต้องอยู่ เพราะกระผมเห็นว่าขณะนี้รัฐบาลก็อ้างว่าเป็นประชาธิปไตย สภาก็พยายามที่จะสร้างประชาธิปไตย รัฐบาลก็แถลงนโยบายในสภาว่าจะพยายามพัฒนาประชาธิปไตย ผมว่าการกระทำของรัฐบาล ถ้าหากว่าจะได้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติบางฉบับ หรือปฏิรูปบางฉบับให้

ไปเป็นพระราชบัญญัติแล้วก็จะเป็นการกระทำที่เป็นรูปธรรมแทนที่จะเป็นแต่เพียงเอามาพูดกันเฉย ๆ เท่านั้น แล้วกระผมก็เห็นว่าอย่าง ปว.16 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 16 เกี่ยวกับเรื่องการจรรยา เกี่ยวกับเรื่องมลพิษ เรื่องเสีย เรื่องครั้นนั้น พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พระราชบัญญัติการจรรยา พระราชบัญญัติรถยนต์ก็แทนได้อยู่แล้ว ก็น่าจะเลิก ผมก็ได้กราบขอขอบพระคุณครับ ที่ท่านประธานได้ให้โอกาสได้อภิปรายและขอฝากไปยังรัฐบาลด้วย เพื่อว่า จะได้สร้างศรัทธาของประชาชนว่ารัฐบาลนี้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ไม่มีผู้อภิปรายแล้วนะครับ ผมจะ ขอมติที่ประชุมโดยไม่ต้องขอมติปิดอภิปรายแล้วนะครับ มันเย็นเยื่อไปหน่อย เอาขอมติเลย เพราะไม่มีผู้อภิปรายต่อแล้วนะครับ เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ครับ ท่านประธาน ผมเองได้ตรวจดูแล้วนะครับ ในพระราชบัญญัติที่เสนอมาในครั้งนี้นะครับ ผมเองก็ยังคงมีความมั่นใจนะครับว่าเมื่อสักครู่นี้ก็ได้พูดไปแล้วว่าการศึกษาในประเทศไทยเรานั้น เราไม่จัดการศึกษาให้เป็นเอกภาพ ผมดูแล้วมันไม่เหมาะสมนะครับท่านประธานครับ ในส่วนใดเราจะทำอะไรเราก็ทำไป ในส่วนใดเราจะเอาอย่างไรเราก็ทำไป มันไม่เห็นมีอะไรที่มันสอดคล้องต้องกันเลย ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานนะครับว่า ผ่านไปทางรัฐมนตรีว่าอย่างคณะกรรมการการศึกษานี้ จัดการศึกษาแบบหนึ่ง ในระดับมัธยมจัดการศึกษาอีกแบบหนึ่งมี 6 ชั้นเหมือนกัน เหตุผลเพราะอะไรถึงจัดอย่างนั้น แล้วทำไมเราถึงไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้มันถูกต้อง ไหน ๆ เราจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว เราก็เสียเวลาการที่จะดูในเรื่องนี้ การที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ เราทำไมไม่ทำให้มันสอดคล้องต้องกันเสียเลยครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ครับ เรื่องแบ่งส่วนราชการเท่านั้นนะครับ ขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ผมก็จะขอมติต่อสภาเลยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเรียนถามว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยที่จะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้รับหลักการต่อไปก็คณะ
กรรมาธิการครับ จะส่งกรรมาธิการคณะไหนครับ

นายใหม่ ศิรินวกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เป็นกฎหมายพวงนะครับ ก็ขอให้สภานี้ได้พิจารณา 3 วาระ กรรมาธิการเต็มสภา
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ รัฐบาลขอ 3 วาระ เต็มสภานะครับ กรรมา-
ธิการเต็มสภา

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาครับ ท่านเลขาครับ เราเคยปรึกษา
ที่ประชุมอนุมติให้อ่านมาตราเท่านั้น ไม่ต้องอ่านข้อความนะครับ เพราะว่าข้อความทุกท่านอ่าน
ของท่านมาอย่างชัดเจนแล้ว ท่านจะแปรตรงไหนท่านก็หักท้วงขึ้นนะครับ ขอเชิญครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านทั้งหมดตอนต้น มาตรานั้นอ่านแต่มาตรา
แต่ตอนต้นก็ต้องอ่านซิครับ แต่มาตรานั้นไม่ต้องอ่าน ข้อความครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216

ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515. (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29
กันยายน พ.ศ. 2515

.....

.....

มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ คว้า มาตรา 3 จะแปรญัตติอย่างไรครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ในมาตราที่ 3 นะครับ ใน (9) นะครับ ผมขอเปลี่ยนเพิ่มเติมเป็น ให้มันเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกัน นะครับ ท่านประธานครับ ถ้าไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนะครับ ในระดับประถม
ศึกษา ก็ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นนะครับ ดังที่ผมพูดไปเมื่อสักครู่นะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนะครับ ให้เหมือนกันนะครับ ใน (9) ขอเพิ่มคำว่า "สำนักงานคณะ
กรรมการ" นะครับ การศึกษามัธยมครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ขอแปรใน (9) ของมาตรา 3 นะครับ
ผมก็ขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการชัยวัฒน์ หรือจะยืนตามร่างเดิมนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการชัยวัฒน์ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ เสียงส่วนใหญ่ชนะครับ ให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ จบแล้วใช่ไหมครับ เชิญท่านดอกเตอร์อาทิตย์ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อาทิตย์ อุไรรัตน์ เอกภาพ จากฉะเชิงเทราครับ เมื่อก็ข้อเสนอคำอภิปรายจากท่าน ส.ส.ผู้ทรงเกียรติคุณหมอบุญเทียม เขมาภิรัตน์ กระผมคิดว่ามีเหตุผลแล้วก็น่าที่จะรับฟังได้อย่างยิ่ง และในการแก้ไขพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับนี้เนื้อหาในนี้ก็ไม่มีอะไรนอกจากที่แก้อยู่ในร่างใหม่ที่เสนอมาในที่นั้น กระผมคิดว่าน่าจะเป็นโอกาสที่ดี กระผมไม่ทราบว่าจะเสนอตอนนี้นะมันอยู่ในวาระการแปรญัตติหรือไม่ แต่อยากจะกราบเรียนว่าน่าจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะเปลี่ยน แทนที่จะเป็น แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ น่าจะเป็นพระราชบัญญัติแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการ เสียใหม่เลย เพราะเนื้อหาก็มีอยู่เท่านี้เท่ากัน กระผมคิดว่าน่าจะเหมาะสมกว่าจึงกราบเรียนเสนอครับว่าจะมีทางทำอย่างไรได้บ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมในฐานะประธานกรรมาธิการนะครับ ขอชี้แจงว่าอันนี้มันเป็นประกาศคณะปฏิวัติเดิมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ต้องแก้ไขในประกาศคณะปฏิวัติถือว่าเป็นกฎหมายเดิมอยู่แล้ว ที่จะเสนอใหม่ท่านคงจะมีปัญหาคงทำไม่ได้ และอีกประการหนึ่งซึ่งคุณหมอบุญเทียม กรรมาธิการบุญเทียมได้เสนอว่าควรที่จะแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติเสียทั้งหมดนะครับ หรือบางส่วนที่มันมีความจำเป็นอันนี้ผมขอกราบเรียนว่าในสภาแห่งนี้รัฐบาลสมัยก่อนเคยเสนอมาครั้งหนึ่งนะครับ แก่มาหลายสิบฉบับแต่สภานี้ไม่เอาด้วยในขณะนั้น

เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็เลยไม่เสนอเข้ามาอีก แต่เมื่อเห็นพ้องต้องกันสภานี้กระผมก็ในฐานะประธานกรรมการก็ฝากรัฐบาลไปพิจารณาด้วยก็แล้วกันนะครับ เชิญออกเตอร์อาทิตย์ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอเป็นความรู้นะครับ ผมกราบเรียนปรึกษาว่า พระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการได้โดยอาจจะมาตรา 1 ข้างในนั้นบอกมาให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 และให้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้แทน ท่านองนั้นก็ได้ใช้หรือไม่ โดยไม่ต้องมีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่เท่านี้ พ.ศ.นี้ น่าจะสอดคล้องแล้วก็ได้ถ้าสมมุติว่าทางสภามีความเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะดำเนินในแนวทางอย่างนั้น ท่านก็ต้องไปออกกฎหมายพระราชบัญญัติอีกเป็นฉบับ ๆ ไม่สามารถจะทำที่เดียวครอบคลุมหมดทุกฉบับได้อยู่ดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (กรรมการ) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ แต่กระผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ผมในฐานะประธานกรรมการ คือที่จะมาเติมในนั้นนะครับ มันก็คงจะไม่ได้ เพราะว่าการที่จะแบ่งส่วนราชการมันอาศัยหลัก คือกฎหมายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 เพราะฉะนั้นถ้าเราก็คงมายกเลิก แล้วออกพระราชบัญญัติใหม่เป็นอัยการแบ่งส่วนราชการตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 มันน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่จะมาเติมในนี้กระผมคิดว่าน่าจะไม่ได้ครับ เชิญคุณดุสิตครับ

นายดุสิต ไสกิตชา (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ดุสิต ไสกิตชา จากอุบลราชธานี พรรคเอกภาพนะครับ กระผมตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการออกกฎหมายมาแก้ประกาศคณะปฏิวัติ การปฏิวัตินี้ทำโดยนายทหารคนใดคนหนึ่งหรือใครก็แล้วแต่นะครับก็ถือว่าเป็นปฏิกิริยาธรรมดานะครับ เท่าที่ผ่านมานี้พระมหากษัตริย์ไม่เคยปฏิวัติสักทีหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นคนปฏิวัติคือสามัญชน แต่การออกพระราชบัญญัติมาแก้ก็ออกโดยพระเจ้าแผ่นดิน แปลว่าพระเจ้าแผ่นดินนี้ออกกฎหมายมาแก้สามัญชนทำการปฏิวัติ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่า

ฝากไว้ท่านประธานนำไปแก้เถอะครับ มันไม่ค่อยดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ประธานคงแก้ไม่ได้หรอกนะครับ จะต้อง
รัฐบาล ผมก็ฝากรัฐบาลไปแล้วควรจะทบทวนเสียครับ คำว่า ประกาศคณะปฏิวัติ ทั้งหมดที่มีอยู่
ฉบับใดบ้างสมควรที่จะยกเลิกเสียหรือจะออกพระราชบัญญัติใหม่ก็น่าจะกระทำ แต่ที่ผมเรียนย้ำ
เมื่อกี้ว่าเราเคยเสนอมาแล้วในสภานี้แหละครับ สภาไม่เอาครับ ผมจำได้ว่ารัฐบาลขณะนั้นถูกตี
เสียอย่างยับเยินเลย รัฐบาลเลยต้องถอนออกไป แต่ถ้ามาเห็นพ้องต้องกันทุกฝ่ายกระผมก็ขอให้
รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการก็แล้วกันนะครับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ 2 จะมี
ท่านขอแก้ไขด้วยคำไหนครับ คุณสุริย์มีอะไรครับ

นายสุริย์ คุณกิตติ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุริย์ คุณกิตติ
พรรคเอกภาพจากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าอย่างนั้นสภาเราควรจะ
กำหนดไว้เป็นข้อสังเกตของกรรมธิการท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้รัฐบาลรับไป
ดำเนินการ แต่การที่รัฐบาลเคยเสนอเข้ามาสู่สภาให้สภาพิจารณานั้นเป็นการเสนอร่างพระราช-
บัญญัติเปลี่ยนชื่อเฉย ๆ เมื่อเปลี่ยนชื่อเฉย ๆ นี่ครับท่านประธานที่เคารพ ผมว่ามันคงยังไม่
เหมาะสม รัฐบาลควรจะพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ เพราะมีการปรับปรุงให้มันสอดคล้องกับ
สถานการณ์ปัจจุบันเสีย ก่อนที่จะเสนอเข้ามา ผมว่าอย่างนั้นจะถูกต้องมากกว่า เพราะฉะนั้น
ผมใคร่ขอเสนอตั้งเป็นข้อสังเกตของกรรมธิการท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับก็รอให้ผมผ่านวาระ 2 เสียก่อนสิครับ จบ
วาระ 3 แล้วถึงจะมีข้อสังเกตได้ ไม่ใช่มาตั้งข้อสังเกตในวาระที่ 2 นะครับ มันทำไม่ได้ครับ
เพราะฉะนั้นไม่มีถ้อยคำที่ขัดแย้งกันนะครับ ก็ขอผ่านไป ขอมติวาระที่ 3 ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อเสนอแนะอื่นๆครับ ที่นี้ละครับคุณจะเขียนอย่างไรก็ให้คณะกรรมการพิจารณาทั้งสภาว่าจะเอาหรือไม่เอาครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเต็มสภาในคราวนี้ผมอยากจะเสนอด้วยครับ เพราะว่าประกาศคณะปฏิวัติที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้สมควรที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและการปกครองที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้รัฐบาลได้นำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้เสียใหม่เป็นรายฉบับ แล้วให้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็ต้องถามกรรมการเสียก่อนนะครับว่าจะรับข้อเสนอหรือไม่ แล้วถึงจะไปถามสภาอีกครั้งหนึ่งว่าจะส่งรัฐบาลหรือไม่ครับ ผมขอถามคณะกรรมการว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของกรรมการสุวิทย์ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีกรรมการยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย มีไหมครับ

(ไม่มีกรรมการยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีก็ถือว่า กรรมการรับข้อเสนอแล้วก็ต้องถามอีกครั้งว่า จะส่งให้รัฐบาลหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรส่งให้รัฐบาลดำเนินการขอโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีก็ถือว่าสภานี้มีมติรับข้อเสนอส่งรัฐบาลต่อไป

นะครับ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องด่วนที่ 3 ครับ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และ
แขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน - ลาดกระบัง พ.ศ. คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

เชิญรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนตรี พงษ์พานิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะต้องสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายคลองตัน-หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า พ.ศ. 2522 พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายคลองตัน-หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมว่าถนนเส้นนี้ออกจากแยก อ.ส.ม.ท.แล้วไปตัดถนนรามคำแหง จากที่สามแยกตัดกับถนนรามคำแหงจะตัดตรงไปที่ลาดกระบัง แล้วก็จะมีถนนต่อจากลาดกระบังขนานคู่ไปกับถนนบางนา-ตราด ซึ่งจะสามารถทำให้การจราจรแบ่งเบาภาระไปได้เป็นอย่างดี พระราชกฤษฎีกาที่ได้ออกไปแล้วนั้นได้เคยออกไปถึงสนามบินหนองงูเห่าที่กำลังจะสร้าง แต่ว่าระยะหลังนี้รัฐบาลไม่ให้สร้างสนามบินหนองงูเห่า ก็เลยตัดไปถึง

ลาดกระบ้ง ซึ่งได้ออกพระราชกฤษฎีกาไว้เรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็จะทำจากลาดกระบ้งไปยัง
ชลบุรีศรีรับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณธีระพันธ์ครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคเอกภาพ กระผมได้ดู
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็เกิดความข้องใจนะครับ คือเริ่มต้นจากแผนที่ที่
แยกมาจากสี่แยก อ.ส.ม.ท. แล้วต่อมาก็มาเลียบใกล้ทางรถไฟสายตะวันออก แล้วก็ไปวก
ออกไป ไปอ้อมออกไป ไปผ่านหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งจะไปถูกบ้านเรือนราษฎรจำนวนมาก แต่เมื่อ
สังเกตแนวถนนสายนี้โดยตลอดแล้วจะมีลักษณะขนานไปกับทางรถไฟสายตะวันออก ซึ่ง
สายตะวันออกนี้ก็มุ่งรถไฟสายนี้ก็มุ่งจะไปจังหวัดชลบุรีอยู่แล้ว แล้วทางรถไฟนั้นก็มีความเขตที่
กว้างขวางอยู่เพียงพอ ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าหากจะได้ตัดถนนนี้ขนานไปกับทางรถไฟโดยการไว้ที่
ของการรถไฟด้วยแล้วก็จะประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทั้งการรถไฟและทางสายการทาง
เองก็จะได้ประโยชน์ ทั้งการขนส่งที่ควบคู่กันไปทั้งผู้โดยสารและสินค้า แต่การที่เส้นทางวก
ออกมานั้นนอกจากจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ เพราะจะต้องไปขุดใช้เวนคืนให้แก่ที่ดินแก่
ราษฎรแล้วยังทำให้เส้นทางขยายยาวออกไปโดยใช่เหตุ แล้วเส้นทางที่ขยายออกไปโดยใช่เหตุ
นี้ก็ไปผ่านที่นากร้างที่อยู่จำนวนมาก ซึ่งก็ไม่ทราบว่าในที่ดินเหล่านั้นจะมีประโยชน์ไปตกแก่
ผู้ใดอยู่บ้าง ซึ่งกระผมคิดว่าอยากจะขอเหตุผลกับท่านรัฐมนตรีว่าทำไมไม่ตัดในแนวของทาง
รถไฟ และให้ใช้ที่ของการรถไฟไปเลยจะได้ไม่ต้องรื้อถอนราษฎร งบประมาณที่เวนคืนก็จะได้
ไม่เสียประโยชน์มากนักครับ เสียไปมากโดยใช่เหตุครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ

นายสมาน ใจปรีดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมาน ใจปรีดี ประชากรไทย กรุงเทพฯ ว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยหลักการแล้วกระผม
เองก็เห็นด้วย แต่มีเนื้อหาสาระที่คงจะต้องพูดกับทางรัฐบาลผ่านท่านประธาน เพราะว่าได้มี
พี่น้องชาวประเวศ ลาดกระบ้ง ได้มาร้องเรียน ได้มาขอคำปรึกษาหารือและขอความเห็น ว่า

เส้นทางที่จะตัดใหม่นี้ได้ผ่านที่ของวัด ได้ผ่านที่มัสยิด ได้ผ่านที่สุสาน ได้ผ่านที่กุโบร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนที่นั้นก็ปรากฏอยู่เช่น มัสยิดเนียะมาตุลอิสลาม ที่ทับช้างล่าง นอกจากนั้นแล้วจริง ๆ นี้ก็จะมีที่มัสยิดอัลอาลาวีซึ่งอยู่ที่บ้านม้า ตำบลประเวศเช่นเดียวกัน แล้วยังมีอีกหลายจุด ท่านประธานที่เคารพ เรื่องของการตัดถนนไปในที่ที่ถ้าดูตามแผนที่แล้วก็เป็นที่ย่างเปล่าเป็นจำนวนมากนั้น เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนเขาสงสัยว่าทำไมจะต้องลากเส้นไปโดนกุโบร โดนสุสาน ทั้ง ๆ ที่มันมีที่ว่างพอที่จะหลบหลีกไปได้ ทำให้เขาพูดกันว่ารัฐบาลนี้ไม่ค่อยจะให้ความสนใจและไม่ค่อยจะให้ความสำคัญแก่เรื่องของการศาสนานี้เท่าที่ควร ทั้งนี้ถ้าเราจะย้อนไปดูการพิจารณางบประมาณที่ผ่านมาเมื่อสองวันก่อนก็จะเห็นได้ว่า ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการศาสนานั้นเพียงน้อยนิดคือเพียง 200 กว่าล้าน ในขณะที่มีงบประมาณมากมายมหาศาล 300,000 กว่าล้าน ท่านประธานครับ จุดนี้แหละครับเขาพูดกันมาก เขาบ่นกันมาก เขามองว่าในเรื่องของสถาบันทางศาสนานั้นซึ่งมีความสำคัญเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ 1 ใน 3 ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่ทำไมท่านไม่พยายามหลีกเลี่ยง นี่เป็นประเด็นที่ผมอยากจะถามเรียนท่านประธาน กระผมได้พิจารณาแล้วตามที่เขามอง ก็เห็นว่าน่าจะไปได้ น่าจะหลีกเลี่ยงได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่าถ้าหากว่าไม่สามารถที่จะปรับเส้นทางให้ได้ กฎหมายฉบับนี้กระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ผ่านไป จึงอยากจะถามทางท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่า จริง ๆ แนวถนนจริง ๆ นี่มันผ่านสุสานจริงหรือเปล่า ผ่านกุโบรจริงหรือเปล่า และถ้าหากว่าผ่านจริงนี่จะมีทางที่จะปรับทิศทางเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นจากจุดดังกล่าวนี้ได้หรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และมอบให้นายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยา

นายวิทยา ชันอาสา (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม วิทยา ชันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติไทย

ท่านประธานที่เคารพ ในหลักการออกพระราชบัญญัติเวนคืน หรือพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน เพื่อจะสร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศชาตินั้นในหลักการนี้กระผมเห็นด้วย แต่ก็มีข้อสังเกตที่ว่า กระผมอยากจะฝากกราบไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และก็ ฯพณฯ รัฐมนตรีอื่น ๆ ในคณะรัฐบาลด้วยว่า ในการที่เราออกพระราชบัญญัติเวนคืนนั้นมันจะก่อให้เกิดผลกระทบกระเทือนกับประชาชนผู้จะต้องถูกการเวนคืนที่ดินนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเวนคืนที่ดินของกรมทางหลวง หรือหน่วยงานอื่น ๆ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยที่อยากจะกราบเรียนถามและตั้งเป็นข้อสังเกตไปสู่ ฯพณฯ รัฐมนตรีอยู่ประมาณ 2 ข้อนะครับ คือ

ข้อแรก คือค่าชดเชย ปัจจุบันนี้กรมทางหลวงติดค่าชดเชยกับประชาชนเป็นจำนวนมากปรากฏว่ายังไม่ชำระครับ และกระผมได้รับคำร้องเรียนอยู่เป็นประจำก็เนื่องจากงบประมาณไม่พอ แล้วโครงการนี้เป็นโครงการใหญ่กระผมก็ไม่ได้มีญาติพี่น้องอยู่ในพื้นที่ที่จะผ่านโครงการนี้แต่กระผมก็ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะสามารถนำเงินมาชดเชยค่าที่ดินเขาได้เป็นเวลานานเท่าใด ซึ่งผู้คนที่เดือดร้อนถูกไล่ที่เนะครับถูกเวนคืนแล้วก็ต้องไปหาที่อยู่ใหม่ บางทีต้องเอาเงินไปดาวน์ (down) บ้านใหม่ไปหาที่อยู่ใหม่ กระผมก็ขอกราบเรียนสู่ ฯพณฯ ว่า เราจะชดเชยได้เร็วไหมก็อยากจะกราบฝากโดยเฉพาะเนะครับบางแห่งเป็นเวลาถึง 3 ปีครับ ถึงจะได้ค่าชดเชยบางแห่งก็ไม่ได้ ยกตัวอย่างสายอุบลไปอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ช่วงบ้านก่อเป็นเวลา 4 ปีแล้วยังไม่ได้เงินเลยครับ ประชาชนผู้เดือดร้อนก็รอคอยจากกรมทางหลวงอยู่นะครับ

แล้วอีกอันหนึ่งครับ การเวนคืนนี้กระผมขอกราบเรียนว่าในการลากแนวทาง ถ้าเป็นไปได้กระผมอยากจะให้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่คงจะต้องฝากว่าเป็นผู้แทนราษฎร นะครับว่า เพราะผู้แทนราษฎรจะรู้ว่าที่ใดเมื่อลากผ่านไปแล้วประชาชนจะเดือดร้อนน้อยที่สุด ถ้าลากผ่านไปแล้วประชาชนเดือดร้อนมากที่สุดแต่มันสะดวกที่สุดของทางราชการก็ลากผ่านไประยะที่เราสามารถเลี่ยงไปได้มันจะเป็นประโยชน์กับประชาชน คืออย่างเช่นไม่ผ่านที่ชุมชนหนาแน่น หรือไม่ผ่านหมู่บ้านจัดสรร กระผมขอฝากข้อนี้ไว้ยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับข้างหลัง

นายมงคล กิมสูณจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายมงคล กิมสูณจันทร์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร จริง ๆ แล้วผมค่อนข้างจะเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าก็มีหลายอย่างที่ยังคิดใจผมอยู่ตรงที่ว่าทางกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวงจะสร้างถนนสายนี้นั้น จริง ๆ แล้ว มันค่อนข้างที่จะไม่ค่อยมีความจำเป็นมาก คือมีความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจนกระทั่งผมคิดว่าอาจจะไม่ค่อยจำเป็นนัก เป็นต้นว่ารัฐเองจะต้องเสียเงินงบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะถึง 1,000 ล้านบาท เฉพาะค่าที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและพืชผล ที่ทางรัฐจะต้องจ่ายนั้นเป็นเงินถึง 200 กว่าล้าน หรืออาจจะมากกว่านั้น และค่าก่อสร้างอีกหลายร้อยล้าน และ

อีกประการหนึ่งผมเข้าใจว่าถนนสายนี้คนลาดกระบังก็คงจะได้ประโยชน์ แล้วก็ต่อไปในอนาคตก็จะต้องเข้าไปสู่สนามบินหนองงูเห่า ทุกวันนี้เส้นทางที่ไปอำเภอลาดกระบังมีอยู่หลายเส้นทาง เส้นทางที่ขนานกับซอยอ่อนนุช หรือสายบางนา-ตราด ถ้าพูดถึงในระยะประมาณ 15 กิโลเมตร มีถึงประมาณ 5-6 สายอยู่แล้ว พื้นที่ในเขตลาดกระบังนั้นจะมีทางตัดเป็นแยก เป็นสี่แยก สามแยกอยู่มากมาย หรือเส้นทางที่จะไปสนามบินหนองงูเห่า ถ้าเราจะใช้เส้นทางเดิมคือสายบางนา-ตราด ก็ได้ และทางรัฐเองก็อาจจะเวนคืนที่ดินเพียงน้อยนิด คือแยกทางซ้ายมือถนนสายบางนา-ตราด แต่อย่างไรก็ตามผมก็ยังคงเห็นด้วยอยู่ในหลักการนะครับ มีบางสิ่งบางอย่างที่อยากจะเรียนถามทางท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับเส้นแนวทางถนนที่จะเวนคืน อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าวถึงแล้วนะครับ เป็นต้นว่าทางหมู่บ้านเสรีตามแผนที่หมายเลข 3 ผมดูแล้วทางด้านทิศตะวันตกหรือทางด้านซ้ายมือ ถ้าเราไม่ทำให้แนวถนนวกขึ้นไป เราให้ขนานกับทางรถไฟไปเลย จะไม่โดนบ้านคนเลย ประชาชนก็ไม่เดือดร้อน หรืออย่างหมู่บ้านในแขวงคลองสองต้นนุ่นตามแผนที่หมายเลข 11 ก็เช่นเดียวกัน ถ้าเราสร้างถนนทับเส้นทางเดิมของท้องถิ่นคือถนนพัฒนาชนบท หรือที่ชาวบ้านเรียกว่าถนนร่มเกล้า 1 บ้านเรือนของราษฎรก็ไม่ต้องรื้อและรัฐเองก็เสียค่าเวนคืนเพียงเล็กน้อยเพราะว่าถนนนั้นเป็นถนนสาธารณะอยู่แล้ว และตามแผนที่หมายเลข 13 หมู่บ้านในแขวงคลองสามประเวศเป็น

หมู่บ้านจัดสรร มีบ้านอยู่หลายหลัง โคนเกือบทั้งหมู่บ้าน ประชาชนชาวลาดกระบังส่วนใหญ่ที่ซื้อที่ดินนั้นก็ซื้อคนละประมาณ 50 ตารางวา อย่างมากที่สุดไม่เกิน 100 ตารางวา แล้วก็ซื้อกันมานาน ถ้าหากว่าถูกเวนคืนไป เขาก็คงได้รับความเดือดร้อน เพราะว่าจำนวนเงินที่รัฐให้แก่เขานั้นก็คงไม่เพียงพอที่เขาจะไปซื้อที่ใหม่ หรือปลูกบ้านใหม่ อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีเพิ่มเติมถึงเรื่องที่ดินของการศาสนา ท่านอาจารย์สมาน ใจปราชญ์ ก็ได้เรียนถามถึงเรื่องของมัสยิดแล้ว ผมก็อยากจะเรียนถามถึงที่ดินของวัดลาดกระบัง ซึ่งอยู่ในแขวงคลองสามประเวศ และที่ดินของคริสตังโรมันคาทอลิก ซึ่งอยู่ในแขวงลำปลาตีว่า การที่ทางรัฐไปเวนคืนที่ดินเหล่านี้ นั้น ทางวัดลาดกระบังและก็ทางคริสตังโรมันคาทอลิกนั้นจะต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปหรือไม่ ถ้าหากว่าจะต้องรื้อถอนทางท่านรัฐมนตรีมีแนวทางที่จะแก้ไขอย่างไร พอที่จะย้ายเส้นทางได้หรือไม่ รวมทั้งตามหมู่บ้านต่าง ๆ ด้วยนะครับ เรื่องการย้ายเส้นทาง กระผมได้ตรวจสอบดูรายชื่อเจ้าของที่ดินทั้งหมดประมาณ 1,000 ราย ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนที่ดินไปนั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นคนที่มีที่ดินไม่ถึง 1 ไร่ ประมาณ 700 ราย ก็พูดได้ว่าประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ถูกเวนคืนที่ดินนั้นเป็นคนที่มีที่ดินที่เป็นที่อยู่อาศัย ส่วนที่เหลือประมาณ 15-20 เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นคนที่มีที่ดินตั้งแต่ 1 ไร่ ถึง 2 ไร่ ประมาณ 170 ราย และส่วนที่เหลือที่มีมากกว่า 2 ไร่นั้นมีเพียงประมาณ 160 รายเท่านั้น ตามความเห็นของกระผมคิดว่าน่าจะเป็นไปได้ที่ทางรัฐจะเปลี่ยนเส้นทางที่จะเวนคืน โดยให้กระทบกระเทือนต่อประชาชนน้อยที่สุดตามแผนที่ที่กระผมได้อ้างถึง คือแผนที่หมายเลข 3 หมายเลข 4 หมายเลข 5 หมายเลข 11 หมายเลข 12 หมายเลข 13 อะไรต่าง ๆ นี่นะครับ มีอีกอย่างหนึ่งที่กระผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีไว้ก็คือว่า จากประสบการณ์ที่ผ่านมา เวลากรมทางหลวงไปสร้างทางหรือปรับปรุงทางใหม่เนี่ย มักจะไม่ค่อยคำนึงถึงลำรางสาธารณะประโยชน์ ผมขอยกตัวอย่างถนนร่มเกล้าซึ่งเป็นทางหลวงหมายเลข 3119 เมื่อก่อนนี้เป็นถนนแคบ ๆ จริงอยู่มีเขตแนวทางหรือเขตการทางไว้มากก็จริง แต่ว่าผิวการจราจรเนี่ยแคบและมีสภาพต่ำ เมื่อปี 2526 ก็ถูกน้ำท่วม ทางกรมทางก็ได้ไปปรับปรุงให้สูงขึ้นและขยายให้กว้างขึ้น ผมจำได้ว่าเมื่อก่อนนี้ขบวนรถมาจากลาดกระบังจะไปมีนบุรีก็ใช้ถนนสายนี้คือถนนร่มเกล้า พอถึงลำรางอันหนึ่ง

มันจะเป็นสะพาน เขาเรียกว่าสะพานค่อวัง พอผมเห็นป้ายชื่อว่าสะพานค่อวังผมรู้เลยว่ากำลังจะเข้าเขตมื่นบุรี เพราะว่าลำรางอันนี้เป็นลำรางที่กั้นระหว่างเขตลาดกระบังกับเขตมื่นบุรี ปรากฏว่าเมื่อกรมทางหลวงไปทำ ไปปรับปรุงถนนเส้นนี้ใหม่สภาพของลำรางตรงที่เป็นส่วน ของถนนนั้นหายไปไม่มีสะพาน ถนนเรียบ แล้วก็มีส่วนที่ระบายน้ำไว้ ก็อยากจะเรียนว่าลำราง สาธารณะนั้นเป็นประโยชน์ต่อชาวไร่ชาวนามาก นอกจากว่าจะใช้น้ำอาศัยน้ำเข้านาแล้วยัง อาศัยเป็นเส้นทางคมนาคมอาจจะใช้ไปเก็บเกี่ยวพืชผลแล้วก็ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อ กัน เมื่อทางรัฐหรือทางกรมทางนี้ได้ไปทำอย่างนั้น คือเขาไม่สามารถจะเอาเรือลอดที่ระบายน้ำได้ ก็ทำให้เขาเดือดร้อน แล้วก็ช่องทางอันหนึ่งที่ทำให้ลำรางต้นเขินจนกระทั่งมีผู้เข้าไปบุกกรุก ได้และทุกวันนี้ก็เข้าใจว่าริมถนนสายร่มเกล้านั้นก็จะมีผู้ไปบุกกรุกแล้ว ก็อยากจะฝากไว้ว่าถ้ามีการ ก่อสร้างถนนสายนี้ คือ สายคลองตัน-ลาดกระบังแล้วละก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ช่วยกรุณา ดูแลเป็นพิเศษหนึ่ง เวลาที่จะสร้างสะพานผ่านลำรางนั้นขอให้มันเป็นสะพานอย่าได้ทำ แบบที่ทำที่ถนนร่มเกล้าที่ผ่านมาเพราะว่าทำให้ประชาชนเดือดร้อน ผมก็คงขอเรียนต่อท่าน รัฐมนตรีแต่เพียงเท่านี้ แล้วก็ขอเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าผมค่อนข้างจะเห็นด้วยในหลักการ ขอขอบคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณชวลิต

นายชวลิต ไอสถานุเคราะห์ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวลิต ไอสถานุเคราะห์ จากขอนแก่นครับ พรรคกิจสังคม ผมอยากจะเรียนให้ ทางท่านประธานสภาได้ทราบว่า กฎหมายฉบับนี้ครับ รู้สึกว่าออกมาแล้ว 10 กว่าปีครับ แล้ว ได้กำหนดแนวทางอันนี้ออกมาแล้ว ปัญหาเวลานี้ได้มีการเวนคืนที่ดินแล้วก็ได้จ่ายเงินชดเชย ไปแล้ว แต่ว่าการจ่ายเงินนั้นเพียงแต่จะ 1.500 บาท อันนี้ครับผมอยากจะฝากท่านประธาน ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่า การที่จะชดเชยเงินเวนคืนนี้ครับจากราคาที่ดินปัจจุบันแล้วก็มา จ่ายเขาแค่ 1.500 บาทนี่ อาจจะฝากว่าให้พิจารณากันหน่อยครับ แต่ว่าเรื่องการเวนคืนนี้ เวนมาแล้ว 10 กว่าปีครับ เพราะฉะนั้นการที่จะไปหับบ้านเรือนนี้ชาวบ้านรู้มาหมดแล้ว แล้วก็ ในเขตนี้ก็ไม่ได้ทำอะไรกันแล้วครับ ก็ขอกราบเรียนไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวิทย์

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ จริงแล้วผมเองก็เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการที่จะต้องเวนคืนที่ดินบริเวณนี้มาเพื่อใช้ประโยชน์ในการที่จะก่อให้เกิดความสะดวกสบายในการคมนาคมมากขึ้น ท่านประธานครับ อัยการเวนคืนนี้มันมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของผู้ถูกเวนคืนเป็นอย่างยิ่ง ผมได้ยินท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้อภิปรายถึงเรื่องการกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าทดแทนซึ่งในรัฐธรรมนูญมาตรา 33 วรรคสี่ ก็ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนครับว่า ต้องกำหนดให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาผมก็คงไม่อยู่ตรงนี้ว่า รัฐบาลนี้ได้กำหนดให้ไม่เกิดความเป็นธรรมหรือไม่อย่างไร อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติที่เพิ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้บอกว่ากำหนดไว้ว่าละ 1,500 บาทนั้น ผมเองเท่าที่ทราบมาว่าเรากำหนดเขตเวนคืนไว้แล้ว กำหนดอัตราการจ่ายค่าทดแทนไว้แล้วนี้ แต่ไม่จ่ายเขา เก็บไว้จนกระทั่งในที่สุดสิ่งก่อสร้างหรือที่ดินมันขึ้นราคาไปเรื่อย ๆ แล้วก็เจ้าของที่ดินหรือผู้อยู่อาศัยในที่บริเวณนั้นนี้ แทนที่จะสามารถนำเงินที่จะได้รับในขณะนั้นไปจัดซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นปัญหาอย่างนี้ผมคิดว่าทางรัฐบาลเองควรจะให้ความสนใจแล้วก็ลงมาดูซิว่าเราจะทำอย่างไรถึงจะแก้ไขปัญหานี้ได้บ้าง ปัญหาอย่างนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะที่นี้แห่งเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ หลายแห่งที่รัฐบาลได้เข้าไปเวนคืนเพื่อดำเนินการก่อสร้าง ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาที่มันเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อที่จะสร้างถนนหนทางต่าง ๆ นี่คงจะต้องเกิดขึ้นอีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผมอยากจะเรียนกับรัฐบาลนะครับว่า รัฐบาลเองนั้นไม่เคยสนใจอย่างจริงจังที่จะแก้ไขปัญหานี้ แก้ไขปัญหานี้คือปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัญหาเวนคืนนี้มันจะเกิดขึ้นอีก เพราะอะไรครับ เพราะกรุงเทพมหานครนี้ไม่มีผังเมืองรวม ท่านประธาน เมืองใหญ่ ๆ อย่างนี้ไม่มีผังเมืองรวม ไม่มีการเตรียมการว่ากรุงเทพ ฯ นั้นควรจะมีการขยายตัวอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีการเตรียมการในลักษณะอย่างนี้แล้วถนนหนทาง

ที่มันจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตนี้หรือว่ามีอยู่ในปัจจุบันนี้ไม่เพียงพอ เมื่อไม่เพียงพอก็ต้องตัดถนน
เพิ่ม โทรศัพท น้ำประปา ไฟฟ้าที่จะไปมันก็ต้องเพิ่มเติม ก็ต้องขาดต้องเจาะกันไม่รู้จักจบสิ้น
เสียที เพราะฉะนั้นปัญหาตรงนี้นี้จะรับรัฐบาลเองควรจะสนใจลงมาหาทางแก้ไขปัญหา และ
ก็วางแผนในระยะยาวเสียที ผังเมืองรวมกรุงเทพ ฯ นี่ประกาศไม่ได้เสียทีเพราะอะไร
ท่านประธานมันมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมากมายนักหรือ รัฐบาลไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหา
ในระยะยาว แก้ไขปัญหากันเฉพาะหน้าหรือบิดปัญหากันไปเหมือนอย่างเช่นที่ทำในปัจจุบัน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองอยากจะกราบเรียนฝากทางรัฐบาลว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้
รัฐบาลควรจะเร่งดำเนินการแก้ไขเสีย ไม่ใช่เฉพาะกรมทางหลวงซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมซึ่งนั่งอยู่นี้ต้องรับผิดชอบ หน่วยงานอื่นก็เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการทาง
พิเศษก็ดี กรมชลประทานก็ดี หรือหน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้องเวนคืนที่ดินมาเพื่อที่จะพัฒนาหรือ
ปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับสาธารณชนมากขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ อย่างน้อยที่สุด
เรื่องการจ่ายเงินจ่ายทองนั้นเห็นใจเขาเถอะครับ เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนนั้นผมอยากจะ
กราบเรียนครับ เหมือนบ้านแตกสาเหอกขาด ถ้าเป็นตัวท่านประธานเอง หรือแม้กระทั่งท่าน
รัฐมนตรีเองท่านก็คงจะมีความรู้สึก ผมอยากจะกราบเรียนว่าท่านประธานนั่งอยู่ข้างบนก็คงจะ
มีความรู้สึกเหมือนกัน เพราะว่าบ้านของท่านก็ถูกเวนคืนท่านก็คงยังไม่ได้รับเงิน เพราะฉะนั้น
ถ้าเรื่องเหล่านี้ผมคิดว่าควรจะให้ความเป็นธรรมกับประชาชนบ้าง รัฐบาลอย่าเอาแต่ได้
ฝ่ายเดียว คนที่เสียประโยชน์ถึงแม้ว่าจะเป็นจำนวนน้อยคนที่ได้รับประโยชน์ถึงแม้ว่าจะเป็น
เป็นจำนวนมากเราก็ควรจะเห็นใจเขาครับท่านประธาน ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรจิณ ครับ

นายสุรจิณ ลิปะตพัลลภ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม สุรจิณ ลิปะตพัลลภ พรรคปวงชนชาวไทย จากจังหวัด
นครราชสีมา ในเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางสาย
คลองตันไปลาดกระบังนั้น แนวทางของถนนเส้นนี้นะครับ คือเป็นถนนที่ต่อจากถนน
พระราชเก้ง ถนนพระรามเก้าเริ่มจากสี่แยก อ.ส.ม.ท. ไปถึงถนนรามคำแหงนะครับ แนวทาง

ของเส้นนี้จะต่อจากสามแยกในปัจจุบันนี้เป็นสี่แยกเพื่อไปตัดกับถนนศรีนครินทร์และก็ไปออกที่ลาดกระบัง ถนนเส้นนี้จะครับผมมีความคิดเห็นว่าเป็นถนนที่มีความสำคัญนะครับ โดยเฉพาะเป็นถนนที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาการติดขัดในการจราจรในกรุงเทพมหานครอย่างยิ่ง โดยเฉพาะปริมาณการจราจรในถนนรามคำแหง ในถนนสายบางนา-บางปะกง และในถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ถ้าถนนเส้นนี้รีบก่อสร้างโดยเร็วการติดขัดทางการจราจรในนั้นจะทุเลาลงอย่างมาก แต่ในขณะนี้ในบันทึกคำชี้แจงนะครับ สำหรับแนวทางถนนที่จะก่อสร้างปรากฏว่าเมื่อปี 2532 กรมทางหลวงได้รับงบประมาณที่จะก่อสร้างถนนช่วงแรกจากรามคำแหงไปถึงถนนศรีนครินทร์ 4 กิโลเมตร ได้รับไปแล้ว 30 ล้านบาท และในปี 2533 อีก 50 ล้านบาท ในบันทึกคำชี้แจงบอกว่าขณะนี้ยังไม่เริ่มต้นทำสัญญา ผมเห็นว่านี่ก็เหลือเวลาอีกเพียง 2 เดือนหรือ 3 เดือนก็จะหมดสิ้นงบประมาณแผ่นดินปี 2532 ปรากฏว่า ผมว่าคำพูดที่ว่า ยังไม่เริ่มต้นทำสัญญานั้นความจริงไม่ถูกน่าจะบอกว่ายังไม่ได้เริ่มประมูลนะครับ หลังจากทีประมูลไปแล้วก็ต้องใช้เวลาอีก 5-6 เดือนกว่าจะลงมือก่อสร้างได้ ฉะนั้นผมอยากกราบเรียนไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีคมนาคมครับว่า ได้โปรดช่วยเร่งรัดการประมูลการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย เพราะเป็นถนนที่มีความสำคัญมากจะทำให้การจราจรในย่านนั้นทุเลาลงไป และในส่วนเกี่ยวกับเงินทดแทนที่จะจ่ายให้กับเจ้าของที่ดินนั้นอันนี้ผมอยากช่วยให้พิจารณาให้ความเป็นธรรมด้วย ราคาที่ดินในปัจจุบันนี้โดยเฉพาะถนนพระรามเก้า จากสี่แยก อ.ส.ม.ท. ไปถึงรามคำแหงนี้ซื้อขายกันถึงวาละ 40,000 - 50,000 บาท ฉะนั้นช่วงสำหรับคลองตันไปลาดกระบัง จากช่วงจากรามคำแหงไปศรีนครินทร์ที่ผมว่าราคาซื้อขายในปัจจุบันนี้ว่าหนึ่งต้องมียัง 20,000-30,000 บาท แต่ถ้าเกิดเราจะจ่ายค่าทดแทนหรือว่าเวนคืนให้ราษฎรในราคาวาละ 1,500-2,000 บาทที่ผมคิดวาก็ไม่ค่อยจะเป็นธรรม อยากจะฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีคมนาคมช่วยพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับคุณพิศาล

นายพิศาล ไชยชาญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมพิศาล ไชยชาญ กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใน

ความเห็นเบื้องต้นของกระผมนี้กระผมก็เห็นด้วย แต่กระผมเองก็เกรงนะครับว่าจะแก้ไขปัญหา เรื่องการจรรยาบรรณขัดทางแยก อ.ส.ม.ท.นี้ท่านรัฐมนตรีเองก็คงจะต้องดูแลเรื่องนี้แน่ครับ เพราะสี่แยก อ.ส.ม.ท.นะรถติดมากเหลือเกินนะครับ บางทีครึ่งชั่วโมงนะครับถ้าจะผ่านแยก ออกมาได้ และกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปนะครับว่า ตามที่ท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชุมพร คุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ขอประธานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ที่ท่านได้อภิปรายนี้แน่ครับ กระผมเองก็ค่อนข้างที่จะมีความเห็นเหมือนกับท่านนะครับว่า ความจริงแล้วกระผมเคยได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับชาวบ้านที่ขอบชายหมู่บ้านเสรีนี้แน่ครับ ว่า มันน่าจะเอนทางไปได้สักนิดหนึ่งจะได้ไม่ต้องไปโดนหมู่บ้านจัดสรรของเขา แล้วก็ปัญหา ของชาวบ้านที่หมู่บ้านเสรีนั้นนะครับก็ปรากฏว่าตั้งแต่ปี 2522 มาเนี่ยครับ ชาวบ้านแถวนั้น บอกว่าจะทำอะไรกับบ้านก็ไม่ได้ จะขายก็ไม่ได้ จะซ่อมก็ไม่ได้ จะทำอะไรก็ไม่ได้ แล้ววันนี้ เนี่ยครับก็จะมาออกพระราชบัญญัติเพื่อที่จะเวนคืนที่ดินแปลงนี้ ก็อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติจาก จังหวัดขอนแก่นท่านก็ได้กล่าวแล้วว่าให้ค่าทดแทนวาละ 1,500 บาท และกระผมเองนะครับก็ได้เคยมีหนังสืออุทธรณ์เรื่องค่าทดแทน ของที่ดินเส้นนี้เนี่ยครับมายังท่านรัฐมนตรี ท่านเองก็คง จะดูพระราชบัญญัติเวนคืนมาตรา 25 เนี่ยครับว่าให้อุทธรณ์ภายใน 60 วัน แล้วท่านจะต้อง คอบภายใน 60 วันเช่นกัน ปรากฏว่าผมอุทธรณ์มาตั้งนานแล้วนะครับ เวลานี้ก็ยังไม่ได้รับ คำตอบจากท่านรัฐมนตรีเลย แล้วกระผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า ปัญหาเรื่องการเวนคืนนี้ ก็เหมือนอย่างท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้อภิปรายไปแล้วเนี่ยครับว่า ส่วนใหญ่แล้วชาวบ้านถูก เวนคืนแล้ว ถ้าสมมุติเนี่ยครับท่านออกพระราชกฤษฎีกา ท่านรีบเข้าไปจัดการเสียอย่างรวดเร็ว ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ว่า ให้ทำให้เสร็จสิ้นภายใน 2 ปี ถ้า 2 ปีไม่เสร็จสิ้นก็ให้ ต่อได้อีก 2 ปี คือผมอยากจะให้รัฐนี้ตระหนักถึงความเดือดร้อนของประชาชน เพราะว่าพอ ท่านออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนเนี่ยครับ ชาวบ้านเองนี่เขาจะต้องเตรียมหาที่อยู่ใหม่แล้ว ครับ แล้วก็ปรากฏว่าท่านจะให้เงินค่าทดแทนเนี่ยครับ ค่าราคาที่ดินนี้มันขึ้นไปจนถึงไหนๆ แล้วก็ไม่ทราบ แล้วมันมีพฤติการณ์ที่มันไม่น่าดูอยู่อย่างนะท่านประธานครับ กระผมอยากจะ เรียนให้ทราบ มีพระราชกฤษฎีกาเนี่ยครับเวนคืนที่ดินที่แขวงหนองบอน เขตพระโขนงนี้

เหมือนกันนะครับติดกับสวนหลวง ร.9 การสำรวจเดิมนั้นะครับเมื่อปี 2530 ประมาณนั้น นะครับบอกว่าไม่มีบ้านคนอยู่อาศัย ตามข้อเท็จจริงท่านเชื่อไหมครับว่ามีบ้านคนอยู่อาศัยนี้ ประมาณ 50 ถึง 60 หลังคาเรือน แล้วก็กำหนดเพิกถอนไปกำหนดให้เขา वाले 500 ในขณะที่ท่านเชื่อไหมครับว่าก่อนหน้านี้จะมีการเวนคืนกันนี้นะครับ ก่อนที่จะออกพระราช กฤษฎีกาเวนคืนนี้นะครับ เขามีการโอนที่ดินกันนะครับ ปรากฏว่าเรียกค่าธรรมเนียมเก็บภาษี ของเขานะครับ वाले 1,200 บาท อย่างนี้เป็นต้น กระผมเองก็เลยไม่เข้าใจว่าเวลาถ้าจะ เวนคืนเขานะครับรัฐเองหรืออาจจะเป็นเจ้าของที่ดินของรัฐไปกดค่าราคาประเมินที่ดินของเขา เสียให้มันต่ำ ๆ เพื่อที่รัฐจะได้กำหนดให้น้อยลง กระผมก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานสภา นะครับว่า เวลาที่ไม่ทราบที่ดินแปลงนี้มีผู้อุทธรณ์ทั้งหมดกี่ราย เพราะว่าคงจะตกลงกันไม่ได้ ไม่อย่างนั้นก็คงไม่ต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกระผมเองก็อยากจะฟังคำตอบจากท่าน รัฐมนตรีเหมือนกันว่า ที่ผมได้รับเรื่องจากชาวบ้านเป็นตัวแทนชาวบ้านนี้นะครับ อุทธรณ์เรื่อง ค่าเวนคืนซึ่งไปกำหนดให้เขาว่าหนึ่งประมาณ 1,500 ซึ่งในขณะที่ก่อนหน้านี้จะมีการให้ ค่าทดแทนนี้นะครับ ที่ดินแถวนั้นนี่ขายกันถึง 2,500-3,000 ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะ ดำเนินการเรื่องนี้อย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายธีรพงศ์ แสงสุริยจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม ธีรพงศ์ แสงสุริยจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม กระผมเคยมีบ้านอยู่ในหมู่บ้านเสรีนะครับ ที่ใกล้ ๆ แนวกันที่จะเวนคืนนี้ ผมอาศัย อยู่ที่นั่นประมาณเกือบ 10 ปี ในช่วงที่อาศัยอยู่ที่นี่มีข่าวว่าจะเวนคืนถนนสายนี้นะครับ เวนคืน ที่ดินเพื่อก่อสร้างถนนสายนี้ ก็สร้างความไม่สบายใจให้กับชาวบ้านนั้นเป็นเวลาพอสมควรทีเดียว รวมทั้งกระผมด้วยนะครับ กระผมไม่แน่ใจว่าจะถูกบ้านตัวเองหรือเปล่า เลยตัดสินใจย้าย ออกจากที่นั่นเสียดีกว่านะครับ การเวนคืนที่ดินนั้น ทุกวันนี้ชาวบ้านในเขตกรุงเทพมหานคร หลายแห่งนะครับหวาดผวาวอยู่ว่าจะมาเจอกับตัวเองหรือเปล่านั้นครับ พอเจ้าหน้าที่สำรวจ ที่ดินมาสำรวจที่ไรก็มักอยู่เสมอนะครับว่า เอ๊ะ บ้านเรานั้นจะอยู่ได้อีกสักกี่ปีนะครับ ทำอย่างไร

ครับ การเวนคืนจะทำได้เร็วขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ อย่างที่กระผมเรียนให้ท่านประธานทราบ ว่า กระผมอยู่ที่นี้มาเกือบ 10 ปี ได้ข่าวว่าจะสร้างถนนสายนี้ นะครับ เกือบ 10 ปี จึงรู้แน่ชัดว่าแนวทางนั้นไปที่ใด ชาวบ้านที่หวาดผวานั้น ก็จะเป็นโรคประสาทอยู่เหมือนกันนะครับ ทุกวันนี้ก็ยังมียู่ ได้ข่าวว่าจะตัดถนนอีกหลายสาย โดยเฉพาะในเขตบางกะปิ ซึ่งเป็นเขตนอก หรือว่าเขตชานเมืองนั้น มีแนวถนนหลายสายที่จะตัดมาครับ ยังมีคำถามที่ประชาชนในหมู่บ้านเสรี นะครับ ซึ่งกระผมเคยอยู่มาก่อนนั้น ได้เรียนถามมาทางกระผมเสมอ นะครับ ว่าทำไมถึงไม่ตัดถนนสายนี้ เลียบออกไปทางด้านริมทางรถไฟ ซึ่งคำตอบที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ก็ยังไม่ชัดเจนเท่าใดนัก ก็อยากจะเรียนถามไปยังทางรัฐบาลด้วย นะครับว่า เหตุผลในการที่ได้เบนแนวซึ่งเดิมนั้น ได้วางแผนมาเลียบกับทางรถไฟนั้น ทำไมถึงได้เบนเข้าไปถึงด้านกลางหมู่บ้านเสรี แล้วก็พอมานหมู่บ้านเสรี ไปสักพักหนึ่ง ก็มีการเบนแนวกลับเข้ามาเลียบทางรถไฟอีกครั้งหนึ่ง ถ้าได้คำตอบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น กระผมจะได้นำคำตอบนี้ไปเรียนให้กับประชาชนได้ทราบ ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง นะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง นะครับ ก็คือ ทำอย่างไรแล้วครับ เราจะสามารถกำหนดแนวเขตถนนนี้ให้ชัดเจนล่วงหน้า นาย ๆ หน่อย นะครับ เพื่อว่าชาวบ้านที่จะไปซื้อที่ดินเพื่อจะสร้างบ้านนั้น จะได้หลีกเลี่ยงแนวที่จะทำถนนผ่าน ก็ขอฝากในเรื่องของการกำหนดผังเมืองรวม ซึ่งกำลังเร่งรัดอยู่ขณะนี้ ถ้ารัฐบาลสามารถจะออกเรื่องนี้ได้เร็วมากเท่าไร ก็จะเป็นประโยชน์กับประชาชนอย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมหาหิงค์ครับ

นายมหาหิงค์ ไพรสิน (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายมหาหิงค์ ไพรสิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ ได้ฟังท่านเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และก็มีส่วนประกอบกับภาวะที่ดินเวนคืน ก็ให้นึกถึงความลำบากของพี่น้องที่อยู่ในภาคอีสาน กระผมอยากจะประทานกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ทุกครั้งและตลอดมา นั้นการเวนคืนที่ดินเพื่อการสร้าง ถนนหนทางในเขตทางหลวง ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ก็คือปัญหาการชดเชยค่าที่ดินที่

เวนคืน ที่ราษฎรจะได้รับจากทางราชการล่าช้า และก็ไม่ทันการณ์ ประเด็นที่ว่าได้รับค่าที่ดินเวนคืนในราคาถูกกว่าท้องตลาดนั้น กระผมเองก็ไม่ติดใจละครับ เพราะอย่างไรเสียรัฐบาลมีอำนาจ มีหน้าที่ก็พยายามที่จะใช้ของถูกในขณะที่ของตลาดแพง แต่ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมใคร่ยกตัวอย่างกรณีที่เกิดขึ้น และก็ยืดเยื้อมาเป็นเวลา 4 ปีถึง 5 ปีแล้ว ก็คือราษฎรในเขตถนนการสร้างถนนลาดยางณะครับของกรมทางหลวงระหว่างอำเภอราชไศล จังหวัดศรีสะเกษไปที่อำเภอพนมทราย จังหวัดร้อยเอ็ด และในท้องที่อำเภอยางชุมน้อย ติดต่อกับอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรลักษ์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ในเรื่องนี้ช่วงแรกที่มีการเวนคืนที่ดินราษฎรเหล่านั้นก็มีความตระหนกตกใจอยู่เนื่องจากว่า โดยธรรมชาติที่ดินของชาวบ้านที่อยู่ตามชนบทห่างไกลนั้นจะมีสร้างบ้านเรือนอยู่ก็เป็นที่ดินเพียงน้อยนิดเท่านั้น เมื่อมาถูกทางการเวนคืนก็ยิ่งหมดหนทางที่จะหาที่ดินปลูกบ้านเรือนอยู่ต่อไป แต่เมื่อเป็นความต้องการ และต้องการให้เกิดความเจริญในหมู่บ้าน ชาวบ้านก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ท่านประธานครับ เขาเฝ้ารอคอยในการที่จะได้เงินในการเวนคืนที่ดินนั้นเป็นเวลา 4 ถึง 5 ปี ลองคิดสิครับว่า 4-5 ปีของชาวบ้านนอกซึ่งค่าใช้จ่ายหรือว่ารายได้มันน้อยกว่าคนกรุงเทพมหานครนั้น เขาจะอยู่กันอย่างไร เรื่องนี้อยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานสภาต่อท่านรัฐมนตรีคมนาคมนะครับ ว่าคนกรมทางหลวงของท่านนั้น ได้ไปข่มขู่ชาวบ้านในเขตอำเภอยางชุมน้อย อำเภอราชไศล อำเภอกันทรลักษ์ ว่าอย่าได้นำเรื่องนี้ไปร้องเรียนผู้แทนเป็นอันขาด ถ้าไปร้องเรียนแล้วรับรองว่าเงินที่จะมาชดเชยนั้นจะช้ายิ่งขึ้น แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ราษฎรนั้นได้ติดต่อเพื่อจะขอรับเงินค่าเวนคืนมาเป็นเวลา 4-5 ปีแล้ว จึงอยากจะฝากท่านว่า ท่านได้กรุณาช่วยเหลือราษฎรเหล่านี้ด้วยเถิด เพราะเขาได้เสียสละให้กับทางราชการแล้ว แต่ทางราชการนั้น รัฐบาลจะเอาเปรียบเอามากเกินไป และ

อีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เห็นได้ชัดว่าขณะที่เขารอคอยค่าเวนคืนที่นั่น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกัน เช่นการไฟฟ้า ได้ขยับขยายสายไฟฟ้าแรงสูง ซึ่งอยู่ในเขตก่อนที่จะมีการขยายพื้นที่นั้นออกไปแล้ว สายไฟตรงนี้แหละครับ มันไปติดอยู่บนหลังคาบ้านของชาวบ้าน ซึ่งยังไม่ได้รื้อบ้านออกไป เพราะยังไม่ได้ค่าชดเชยครับ วันดีคืนดี

ลมแรง ๆ สายไฟฟ้ามันก็แกว่งไปถูกสังกะสี เคยมีชาวบ้านถูกไฟช็อต ไฟไหม้หลังคาชาวบ้านมาแล้ว

แล้วก็ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งขณะนี้เห็นได้ชัดว่า นอกจากจะไม่จ่ายเงินชดเชยเขาแล้ว เวลาราษฎรยังไม่ได้รื้อบ้าน ยังไม่ได้รื้อสิ่งปลูกสร้างออกไป เขาจะทำรั้วบ้านเพื่อป้องกันขโมยป้องกันสิ่งต่าง ๆ ให้รั้วบ้าน เจ้าหน้าที่กรมทางก็ไปบอกว่าคุณสร้างไม่ได้นะ เพราะมันอยู่ในเขตทางหลวงราษฎรก็บอกสร้างไม่ได้อย่างไร ก็ตอนนี้ค่าชดเชยยังไม่ให้เลย สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นกระผมคิดว่าจะทุกจังหวัดด้วยซ้ำไป ก็เลยมีความสงสัยว่าในการเวนคืนที่ดินแต่ละครั้งของกรมทางหลวงของกระทรวงคมนาคมนั้นนี้ท่านก็ให้ที่ดินเขาราคาถูกแล้ว ขอเถอะครับ ขอให้รวดเร็วขึ้นเท่านั้นให้ 1 ปีหรือ 2 ปีอย่าให้ถึง 4 ปีหรือ 5 ปีเลยครับ อยากจะประทานกราบเรียนว่าตามหมู่บ้านตามบ้านนอกนั้นนะครับ ฉางข้าว ท่านประทานครับ บึงข้าว ฉางข้าวของชาวบ้าน อุดสำหรับน้ำรื้อออกไปแล้ว เพราะกรมทางเขาไปทำถนน แต่ฉางข้าวที่ใส่ข้าวกินนี่ครับ ต้องอยู่ภายในเขตทางหลวง ไม่รู้ว่าฉางข้างจะไปสร้างตรงไหนเพราะไม่มีที่ รอเงินจากกรมทางหลวงจะชดเชย มันเป็นเรื่องที่บีบบังคับจิตใจของชาวนาผู้ยากจนจริงๆ เพราะประเด็นอย่างนี้นะครับ เลยมีความห่วงใยว่า ต่อไปนี้ถ้าเรามีการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างถนนหนทางแล้ว คล้าย ๆ กับรัฐบาลไม่มีเงินเลย ไม่ได้เตรียมการเลย มันถึงได้ยืดเยื้อยาวนานไปจนเกิดความเบื่อหน่าย ราษฎรบางคนทนรอไม่ไหวต้องย้ายอพยพบ้านจากหมู่บ้านที่ถูกเวนคืนไปสร้างทางไปอยู่อีกบ้านหนึ่งอาศัยญาติอยู่ สิ่งเหล่านี้รบกวนความเจริญไปสู่หมู่บ้านในขณะเดียวกันเราก็ไปทำลายจิตใจของชาวบ้าน มันจะได้ประโยชน์อะไรหรือ ถ้าการกระทำอย่างนั้น ชาวบ้านบางส่วนได้ประโยชน์ รัฐบาลได้ประโยชน์ แต่อีกส่วนหนึ่งนั้นเขาถูกกระทบกระเทือนจิตใจอย่างมากมาย ท่านประธานที่เคารพ

ประเด็นสุดท้ายครับ โหนด ๆ รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมก็มานั่งอยู่แล้ว ผมสงสัยอยู่อย่างหนึ่งครับ ท่านครับ เดียวนี้ว่ากรมทางหลวงท่านมีนโยบายอย่างไรเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ริมทางครับ ผมเห็นแล้วน่าขำ แต่ก่อนหน้านี้ช่วงหนึ่ง กิโลเมตรหรือระหว่างเสาไฟฟ้าต่อเสาไฟฟ้า

มีปลูกต้นไม้ 2 ต้นครับ แต่ตายมาตลอด ท่านก็ปลูกมาตลอด ตอนนี้นั้นเข้าแถวเรียง 4 แล้วครับ แต่มีเฉพาะก่อดินเอาไว้ปลูกเท่านั้นเอง มันเปลืองสิ้นเปลืองประโยชน์ครับ อยากจะปลูกต้นไม้ให้ข้าง ๆ ถนนทางหลวงที่สร้างขึ้นใหม่มันสวยงาม กระผมว่าโอนให้สภาตำบลเขาสร้างเสีย เอาเงินไปให้รักษาเขาเอง กรมทางหลวงเก่งทำถนนไม่ได้เก่ง เรื่องรดต้นไม้หรือครับ ไม่ได้เรื่องปลูก เลิกเถอะครับ มันเปลืองเงิน ผมไปดูเดี๋ยวนี้ตามเขตทางตามบ้านนอกไปดู 2 แถวแรก 2 ต้นตาย ตั้งแถวที่ 2 3 ต้น แถวที่ 4 4 ต้น แถวที่ 5 5 ต้น แต่ต้นไม้ไม่มีครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อันนี้เวนคืนจากลาดกระบังถึงอำเภอรามัญโคลงละครับ ครับก็เชิญท่านรัฐมนตรีจะตอบ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตชี้แจง ถนนที่จะเวนคืนคือถนนหมายเลข 343 สายคลองต้น-ลาดกระบัง คือถนนเส้นนี้ความจริงได้มีพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่เมื่อปี 2522 ตอนนั้นจะสร้างเลยไปถึงหนองงูเห่า ซึ่งรัฐบาลในยุคนั้นนี้คิดว่าจะสร้างสนามบินหนองงูเห่าขึ้น ก็ได้ออกแนวพระราชกฤษฎีกาไปแล้วก็ตั้งคณะกรรมการปรองดองตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นราษฎรในท้องที่ที่ถูกถนนตัดผ่านนั้นทราบดีแทบจะเรียกได้ว่าทุกหลังคาเรือน เพราะฉะนั้นหลังจากที่รัฐบาลไม่สร้างสนามบินหนองงูเห่าแล้วรัฐบาลก็พิจารณาว่าถนนบางนา-ตราด นี้เวลานี้เป็นถนนที่คับแคบแล้วก็การจราจรติดขัดมาก ก็พยายามจะหาเส้นทางที่จะขยายไปถึงภาคตะวันออก ซึ่งภาคตะวันออกนี้เวลานี้เราได้มีท่าเรือขึ้น 2 ท่า ท่าเรือแหลมฉบัง แล้วก็ท่าเรือมาบตาพุด อุศาสหกรรมภาคตะวันออกนี่จะเป็นสิ่งที่ทำให้เราลดภาระค่าใช้จ่ายในราษฎรทั้งภาคอีสานแล้วก็ภาคเหนือ เพราะว่าการขนส่งสินค้าก็จะไปส่งที่แหลมฉบังแล้วก็มามาบตาพุด ถนนสายบางนา-ตราด ก็จะรองรับไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลก็เลยพิจารณาว่าถนนแนวที่มีการออกพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว แล้วได้มีการกำหนดราคาเบื้องต้นแล้ว แล้วได้มีการปรองดองแล้วนี้ จะตัดไปเพียงถนนลาดกระบัง ถึงลาดกระบัง แล้วก็จากลาดกระบังก็จะทำถนนขนานไปกับถนนสายบางนา-ตราด เพื่อรองรับการจราจรในอีก 3-4 ปีข้างหน้า ผมขอ

เรียนว่าความจริงทางกรมทางหลวงในระยะแรกก็อยากจะให้มีการตัดถนนเส้นนี้ให้เลียบกับทางรถไฟ ซึ่งโดยแท้จริงนั้นพยายามที่จะเวนคืนในหมู่บ้านที่อยู่ริมทางรถไฟของผู้ที่จะถูกตัดผ่าน แต่ว่าเมื่อไปสำรวจแล้วนี่ถนนเส้นนี้จะเป็นถนนสายประธานไม่สามารถที่จะมีเขตทางแล้วก็ทางที่จะเวนคืนนั้นไม่เพียงพอ จะเห็นได้ว่าเขตทางที่จะเวนคืนนั้นมีความกว้าง 40 กว่าเมตรนะครับ 40 กว่าเมตรเป็นอย่างต่ำ เพราะฉะนั้นในเขตทางของรถไฟนั้นะมีไม่เพียงพอแล้วก็คับแคบมาก นอกจากนั้นการแก้ปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานครจะสามารถทำให้การแก้ปัญหานี้ได้ลุล่วงไปด้วยดี เพราะว่าถ้าท่านมาจากสี่แยก อ.ส.ม.ท. หรือมาจากถนนรามคำแหง หรือมาจากถนนพัฒนาการ ถ้าหากจะไปยังถนนศรีนครินทร์นี้ แล้วก็ตัดถนนศรีนครินทร์ออกไปยังลาดกระบังแล้วก็ไปยังภาคตะวันออก ท่านจะสามารถถ้ามีถนนเส้นนี้ก็จะระบายรถได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นคำถามของท่านผู้แทนราษฎร ขอประทานโทษนะครับ ท่าน ส.ส. ชีระพันธ์ ที่ว่าทำไมไม่ตัดเลียบขนานไปกับทางรถไฟนั้น ทางกรมทางในขณะนั้นนะครับ เมื่อประมาณปี 2522 ประมาณ 10 ปี ก่อนหน้านั้นก็ได้คิดแล้ว รัฐบาลก็ได้คิดแล้วเพราะถ้าหากมีเขตทางพอรัฐบาลก็จะดำเนินการในการตัดถนนเลียบทางรถไฟแน่นอน แต่ขอเรียนว่าในเขตที่จุดตัดผ่านนี้ ถนนที่ตัดผ่านไปแล้ว เมื่อปี 2522 เรื่อยมา เมื่อราษฎรทราบแล้วนี่บางคนก็ย้ายออกไป ในขณะนั้นมีการชดเชยหรือว่าค่าที่ดินต่าง ๆ ในการประมาณการนั้นยังราคาถูกอยู่ แต่ที่รัฐบาลยังไม่ได้สร้างในตอนนั้นนี้เพราะว่าสังเวยในเรื่องสนามบินหนองงูเห่า หลังจากที่ได้มาตัดสินใจสร้างท่าเรือมาบตาพุดและท่าเรือแหลมฉบัง จึงได้ตัดสินใจตัดถนนเส้นนี้จากถนนพระรามเก้าทะลุไปยังลาดกระบัง แล้วก็ไปถึงชลบุรี ต่อถนนใหม่ของจังหวัดชลบุรีที่เป็นทางเลียบเมืองออกไปยังพัทยาได้ ดังนั้นถ้าหากว่าประชาชนที่ได้ทราบอยู่แล้ว เราไม่ได้นั่งนอนใจว่าเราจะเวนคืนในราคา 1,500 บาท อย่างที่ท่าน ส.ส. ชวลิต โอสถานุเคราะห์ ได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้ ความจริงการชดเชยนี้เราชดเชยตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ถ้าหากมีการกำหนดราคาเบื้องต้นและมีการปรองดองกันแล้วแล้วผลออกมานั้นราษฎรไม่พอใจ ราษฎรก็มีสิทธิ์ที่จะอุทธรณ์ และก็คำอุทธรณ์นั้นเรามีคณะกรรมการที่จะให้ความเป็นธรรม โดยให้ความเป็นธรรมในราคาที่ยุติธรรม เป็นราคาที่ทาง

ราชการได้กำหนด หมายความว่า เป็นราคากลางของกรมที่ดิน หรือในราคาที่ทั้ง 2 ฝ่าย ยอมรับได้โดยที่รัฐมนตรีก็จะวินิจฉัยค่าอุทธรณ์นั้น ๆ ซึ่งราษฎรก็มีสิทธิ

สำหรับคำถามของท่าน ส.ส.สมาน ใจปรานี ผมอยากจะเรียนว่าทางเส้นนี้ที่ ตัดผ่านมัสยิดนั้นความจริงแล้วที่มัสยิดของนุรุลอิสละห์ แขวงหัวหมากนะครับ มีเนื้อที่ 3 ไร่ 23 ตารางวา ถูกตัดไปบางส่วนแต่ไม่ได้โดนตัวมัสยิด สำหรับมัสยิดที่อยู่แขวงประเวศ มัสยิดนี้ยะมาตุลอิสลาม ที่ผมจดไว้ จดไม่ทันนะครับ ที่นั่นก็ไม่โดนตัวมัสยิดเช่นเดียวกัน ส่วนวัดและป่าช้าที่ได้สอบถามมานั้นนี่ไม่โดนเลย คือไม่ได้ตัดผ่านวัดและก็ได้ตัดผ่านป่าช้า เลย สำหรับร่องน้ำสาธารณะซึ่งสร้างเป็นท่อคอนกรีตนั้น ความจริงแล้วนี้กรมทางหลวงมี นโยบายอย่างนั้น แต่ผมไม่ทราบว่าที่ท่านได้ซักถามในเรื่องลำรางสาธารณะนั้น ที่ท่าน ส.ส. มงคล กิมฮุนจันทร์ ถามนั้นผมเห็นว่ากรมทางหลวงได้พยายามปฏิบัติแล้วก็ดำเนินการในการ สร้างถนนนี้เหมือนกับที่ท่านได้อภิปรายไปแล้ว คือเราพยายามทำลำรางสาธารณะไว้จะไม่ให้ ลำรางนั้นถูกตัดออกไป ถ้าหากลำรางนั้นเป็นลำรางใหญ่ก็ต้องทำถนนล้อมเพื่อให้ชาว ไร่ชาวนาได้มีน้ำใช้

ในส่วนที่ท่าน ส.ส.สุวิทย์ คุณกิตติ นะครับได้อภิปรายในเรื่องของการกำหนด ค่าทดแทน การกำหนดราคาซึ่งไม่มีความเป็นธรรมนี้นะครับ ผมขอย้ำอีกทีว่าความจริงนี้ตอนที่ ออกพระราชกฤษฎีกาตอนนั้นเป็นตอนที่ราคาที่ดินถูก แล้วที่สาเหตุที่ไม่ได้เวนคืนตอนนั้นก็ เพราะว่ารัฐบาลไม่แน่ใจในสนามบินหนองบุเห่า แต่หลังจากที่ได้ตัดสินใจเรื่องท่าเรือแล้วจึงได้ มีการกำหนดและก็นำดำเนินการต่อไป ดังนั้นความล่าช้าที่เกิดขึ้น แต่ว่าไม่ใช่ว่าราษฎรจะไม่ ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากว่าราคาที่ดินมันก็ต้องสูงขึ้นตามไม่ใช่เป็นราคาเมื่อ 10 ปี ที่แล้วอย่างแน่นอน

ในเรื่องของผังเมืองรวมนั้นผมขอเรียนว่าเรามีคณะกรรมการพัฒนากรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งท่านรองนายกพิชัยท่านเป็นประธาน ท่านดูแลเรื่องนี้อยู่แล้วนะครับ เรามีงบประมาณปีนี้ได้เตรียมพร้อมสำหรับถนนเส้นนี้ และเราก็คิดว่าจะสามารถดำเนินการได้ในปีนี้ ความจริงที่ท่าน ส.ส.สุวัจน์ จากจังหวัดนครราชสีมาได้อภิปรายไปนั้นถูกต้อง โดยที่เราจะต้อง ไปรีบพยายามดำเนินการเพื่อให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

สำหรับคำถามของท่านพิศาล ไชยชาญ ท่าน ส.ส.กรุงเทพมหานครที่บอกว่ามี
อุทธรณ์กี่รายนะครับ ความจริงเวลานี้ก็มีอุทธรณ์มาบ้าง แต่ผมจำไม่ได้จริง ๆ คอบตรง ๆ แต่
ว่าได้เสร็จสิ้นไปแล้วส่วนหนึ่งก็เกือบจะ 20 เปอร์เซ็นต์ ที่ได้ตกลงกันได้ แล้วค่อย ๆ
ดำเนินการไป ถ้าหากว่าราษฎรไม่พอใจก็มีสิทธิอุทธรณ์มา ผมก็จะตั้งกรรมการเพื่อพิจารณาให้
ราคาเป็นธรรมซึ่งได้แก้ไขไปมากมาย แต่ที่ความล่าช้าที่ผมขออนุญาตเรียนต่อท่านประธาน
นะครับว่าการสร้างถนนเส้นหนึ่งถ้าหากมีชุมชนมากนี้มันจะต้องไปทั้งปรองดอง ไปกำหนดราคา
ตั้งกรรมการในท้องถิ่นนั้น ๆ และตัวแทนในท้องถิ่นนั้น ๆ ที่เป็นตัวแทนของประชาชน และ
หัวหน้าส่วนราชการในเขตนั้น ๆ แล้วก็พิจารณาร่วมกัน รวมทั้งตัวแทนของกรมทางหลวงด้วย
เมื่อเป็นที่ตกลงปลงใจก็ถึงจะดำเนินการไปได้ครับผมคิดว่าผมคงจะได้ตอบคำถาม อ้อ มีท่าน
ส.ส.มหาหิงค์อีกท่านหนึ่งนะครับที่ว่า เรื่องถนนที่จังหวัดของท่านนะครับว่ายังไม่ได้รับคำ
เวนคืนนี้ ผมจะไปตรวจสอบให้ และผมคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ตั้ง 4-5 ปี ผมจะไป
ตรวจสอบว่ามันเป็นอย่างไร ส่วนท่านสมาชิกพรรคพลังธรรมผมก็คงได้ตอบคำถามไปแล้วว่า
ประชาชนท่านทราบล่วงหน้าแล้วนะครับ ผมขอชี้แจงเท่านี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณวิสาร

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเอกภาพ จังหวัดเชียงใหม่ ผม
อยากจะกราบเรียนท่านประธานถึงตัวเลขในบัญชีท้ายนี้ ผมเข้าใจว่าเป็นการผิดพลาดทาง
เจ้าหน้าที่การพิมพ์มากกว่านะครับ ขออนุญาตท่านประธานช่วยดูบัญชีรายชื่อเจ้าของผู้ครอบครอง
เมื่อที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่ามัสยิดไม่ได้โดนเลย ผมดูจากแผนที่ก็ไม่ได้โดน แต่ว่าใน
เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญกับเนื้อที่ที่เวนคืนมันขัดกันอยู่นะครับ ในลำดับที่ 17 มัสยิด
นูรุลอับบะดะห์ นี่นะครับ 3 ไร่ 23 วา แต่ว่าเวนคืนนี้เป็น 12 งานกับ 45 ซึ่งถ้าอย่างนี้ก็
เกินไปนะครับ แล้วเวลาเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วค่าเวนคืนคงจะลำบาก ท่านรัฐมนตรี
ชี้เลข 2 คงหมายถึง 2 ไร่ นะครับ แต่ว่าพิมพ์เป็น 12 นะครับ ประเด็นนี้ผมอยากจะ
ขอผ่านไป แต่อยากจะขอกราบเรียนแสดงเหตุผลต่อท่านประธานว่าในจำนวนซึ่งราษฎรได้รับ

การเวนคืนทั้งหมด 1,037 รายนั้น กระผมเชื่อว่าคงมีบางรายที่พอใจ เพราะว่ามันบังเอิญผ่านนิด ๆ หน่อย ๆ อะไรอย่างนี้นะครับ แต่ว่าบางรายคงไม่พอใจ ผมอยากจะขอทราบเรียนว่าจริง ๆ แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าที่ 10 ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดตามไปนะครับ ในบัญชีชื่อเจ้าของผู้ครอบครองนี้ประธานโทษครับดูจากหน้าที่ 7 ก่อน ในลำดับที่ตั้งแต่ 110-111 จนถึง 120 กว่า สังเกตดูว่าผู้ครอบครองที่ดินนี้จะมีเนื้อที่ประมาณ 1 งานกับเศษ ๆ มองจากสภาพแล้วคงมั่นใจได้ว่าที่ดินเหล่านี้คงเป็นเงินซึ่งเขาเก็บหอมรอมริบแล้วซื้อผ่อนส่งจากที่ดินจัดสรร แต่ผมมาแปลกใจตรงที่ว่าเขามีอย่างยกตัวอย่างนะครับ นางวรรณในลำดับที่ 111 เขามี 1 งานกับ 73 ตารางวา แต่ท่านเวนคืนให้เขา 1 งานกับ 66 ตารางวา ซึ่งที่เหลือจะ让他ทำอะไรครับ อีก 7 ตารางวานี้ครับ เสร็จแล้วมันเป็นอย่างนี้อีกหลายรายนะครับ เรียงกันไปเยอะแยะเลยครับ ซึ่งรายพวกนี้ผมเข้าใจว่าเขาคงรวม ๆ กันแล้วไปขายก็คงจะได้เงินคืนมาบ้างนะครับ แต่รายที่น่าตกใจที่สุดอยากจะขอความกรุณาท่านช่วยดูในลำดับที่ 816 ลงมา ประธานโทษต้องขออภัยชื่อ นายบัณฑิต พิชัยพานิชย์ มีทั้งหมดประมาณ 23 แปลง แต่ปรากฏว่าของเขาก็มีประเภท 1 ไร่ 1 งานอะไรอย่างนี้ครับ แต่จาก 1 ไร่ 20 ตารางวาที่เขาโดนแค่ 19 ตารางวาซึ่งจะดูจากแผนที่ในที่ดินเห็นชัด ๆ ในภาพถ่ายแผนที่ประกอบแผนที่ 13 นะครับ แสดงว่าคุณบัณฑิตนี้เขายังเอิญจริง ๆ นะครับที่ที่เขาโดนตัดเฉียดไปทั้งหมดเลยแล้วเหลือที่ส่วนใหญ่ไว้ ถ้ามองจากแผนที่ถ้าขีดเส้นดูนี้แสดงว่าที่ส่วนที่เหลือนี้ต้องติดถนนทั้งหมด ผมคิดว่ารายนี้มันจะบังเอิญมากไปแล้วนะครับ คงจะต้องเผื่อบังเอิญไปให้รายซึ่งโดนตัดมาก ๆ หน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ผมไม่คิดใจสงสัยในประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงที่ประชุมว่ามีคณะกรรมการตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว แต่อยากจะขอทราบเรียนเมื่อที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณากล่าวถึง การเวนคืนของการสร้างถนนหนทางในบ้านนอกนะครับ ผมเชื่อว่าในสภาแห่งนี้ทุก ๆ จังหวัดคงจะมีเหมือนกันหมด ค่าเวนคืนนั้นทางรัฐบาลก็ชี้แจงว่าขยับประมาณไม่พอ และผมทราบจากเจ้าหน้าที่กระผมเองได้ประสบมาเหมือนกัน แล้วที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า 4-5 ปี ไม่มีค้ำนั้นนะครับผมอยากจะขอชี้แจงและยืนยันด้วยนะครับว่าสายอาเภอพานกับป่าแดด ค้างมา 5 ปี ถนนซ่อมไปแล้ว 2-3 รอบไม่เสร็จ และนอกจากนั้น

นะครับผมเชื่อว่าท่านประธานโทษท่านรัฐมนตรีไทรรงค์ สุวรรณศิริ คงเป็นพยานได้นะครับ เมื่อก็มีเพื่อนสมาชิกได้ฝากผมกราบเรียนนะครับว่า ถนนสายนครศรีธรรมราชกับสงขลา 15 ปีแล้วยังไม่เรียบร้อยครับ ค่าเวนคืนนะครับ ผมถามเจ้าหน้าที่แขวง หรือเจ้าหน้าที่เขตการทาง เขาบอกว่าถ้าเส้นไหนไม่มีปัญหาเขาจะไม่สนใจเขาจะตัดเส้นใหม่ไปเรื่อย ๆ เส้นไหนที่มันแล้ว ๆ ไป ก็ปล่อยให้ชาวบ้านเขาขี่แล้วก็แล้วกันไปไม่ต้องจ่าย แต่รายที่มันมีปัญหาเดือดร้อนนี่นะครับผมว่ามีเยอะ ทุก ๆ จังหวัดมีเหมือนกันหมด ชาวบ้านจะต้องคอยหลบถนน คอยหลบรถ บ้านซึ่งอยู่ชิดขอบถนนมาก ๆ รถบางทีวิ่งเข้าชนในบ้านก็ยังมีเลยนะครับ ซึ่งเรื่องนี้นะครับผมอยากจะขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วถ้าจะว่ากันไปแล้วนี่ ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 33 วรรคสามก็ได้บัญญัติไว้ว่า เพื่อให้เป็นสาระประโยชน์ก็ให้มีการเวนคืนกันได้ นะครับ แต่ว่าต้องให้ชัดใช้ค่าทดแทนภายในเวลาอันควร ผมว่าในเวลา 5 ปีกับเวลา 15 ปีนี้ มันเลยเวลาอันควรไปแล้วนะครับ อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีนะครับ สำหรับเส้นทางที่ ราชโศภิต เส้นทางที่นครศรีธรรมราช-ถึงสงขลา และเส้นทางที่อำเภอพาน ถึงอำเภอป่าแดด มันเกิน 5-6 ปีมาแล้วนะครับ และผมเชื่อมั่นว่าสมาชิกอีกหลายท่านคงจะมีอีกหลายเส้นทาง ซึ่งท่านจะคิดว่าถ้ามีปัญหาแล้วท่านจะเวนคืนถึงจะเอาเงินไปจ่ายนะครับ ถ้าคิดอย่างนี้ี้กระผมคิดว่าชาวบ้านเขาเดินขบวนกันแน่ แต่ที่เพราะไม่เดินขบวนกันนี้เพราะว่า ส.ส. กิติ ทาง ข้าราชการหลายส่วนก็พยายามพูดชี้แจงว่าจะนำเงินมาคืนให้อยู่แล้ว เรื่องนี้ผมขอความกรุณาฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีไว้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ เราได้อภิปรายกันมาสมควรด้วยเหตุและด้วยผล และสมควรด้วยกาลเวลา กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิด จะมีท่านใดเสนอเปิดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมได้ปิดการอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ 1 นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใดนะครับ เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ เคียวยกไว้ก่อนนะครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับเอามือลงได้ครับ สมาชิกท่านใดไม่เห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอเสนอ
กรรมาธิการเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะรัฐมนตรีขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา ขอเชิญคุณจรัส พัวช่วย

นายจรัส พัวช่วย (.เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเอกภาพ ผมไม่เห็นด้วยนะครับที่จะใช้กรรมาธิการเต็มสภา เพราะเรื่องมันเยอะเหลือเกินนะครับ รายการที่ถูกเวนคืนนั้นนะครับไม่ทราบว่าเท่าไรนะครับ จริงอยู่มันเรื่อง 10 ปีก็จริง แต่เข้าใจว่ามันเป็นเรื่องรายละเอียดมากมาย เอกสารที่ให้มานี้มากทีเดียวนะครับ อยากกราบเรียนทางท่านประธานนะครับ ถ้าจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญนะครับ ดูรายละเอียดกันสักนัดหนึ่งนะครับมันก็น่าจะเป็นประโยชน์กว่า แม้ว่ารัฐบาลจะต้องการเร็วก็จริงเห็นความจำเป็นในการคมนาคม เราน่าจะพิจารณากัน

รอบคอบ วันนี้คงดูกันไม่ได้หรอกครับ นะครับ คือคนน้อย ๆ อย่างนั้นครับ โดยเฉพาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากกรุงเทพ ฯ นี่นะครับก็ไม่อยู่ อย่างผมนี้ผมก็นั่งดูก็ตาลาย เหมือนกัน แผลที่ไม่รู้อะไรต่ออะไรนะครับ ถ้าท่านเอามาต่อกันสักสิบ ๆ แผลจะมองออกว่า อะไรคืออะไร ขณะนี้มองไม่ออกเลยครับ ผมอยากพูดเหมือนกันแต่มันพูดไม่ถูกหรอกครับ อยากกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีประยุทธิ์ ครับ

นายประยุทธิ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธิ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม กระผม มีความเห็นด้วยกับทางท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม ที่เสนอพระราชบัญญัติเวนคืน และให้ พิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา

ด้วยเหตุผลประการที่ 1 คือทางกระทรวงคมนาคมต้องการที่จะต้องตัดถนน เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนโดยทั่วไป เป็นความเรียกร้องต้องการของประชาชนที่อยู่ใน บริเวณละแวกนั้น ที่ต้องการที่จะให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ หรือกระทรวงคมนาคมได้ กระทำการดำเนินการก่อสร้างเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย

ประการที่ 2 ดังที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้พูดถึงว่า การที่ เวนคินั้นชาวบ้านก็มีความเดือดร้อนในลักษณะของการค่าชดเชย ค่าเวนคืน ถ้าหากยังติด ปัญหาต่าง ๆ ทางกระทรวงคมนาคมและกระทรวงอื่นก็ไม่สามารถที่จะต้องจ่ายค่าทดแทนหรือ ค่าเวนคืนได้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขความเดือดร้อนจะได้บำบัดแก้ไขก็โดยท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร เมื่อเป็นความเร่งร้อนกันอย่างนี้ ก็ไม่ได้เกิดข้อเสียหายอันใดต่อทางพี่น้อง ประชาชนเลย ฉะนั้นการที่ทางกระทรวงคมนาคมได้เสนอว่ากรรมาธิการเต็มสภานั้นย่อมมี เหตุผล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณธีระพันธ์ครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ถ้าจะใช้กรรมการเต็มสภา
กระผมขอให้รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอก
นะครับ ขอเชิญเข้าห้องประชุมด้วยนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมก่อนนับขออนุญาตชี้แจงต่อท่านสมาชิกนะครับที่อยากจะให้ตั้งกรรมการ
วิสามัญนี้ ผมขอเรียนว่าพระราชกฤษฎีกาที่ได้ออกไว้นี้นะครับ ออกไปแล้วจะหมดอายุวันที่ 2
พฤศจิกายนที่จะถึงนี้ ถ้าหากจะไปนับตั้งต้นกันใหม่ ถนนเส้นนี้รัฐบาลจะต้องเสียเงินอีก
กระผมคิดว่าหลายร้อยล้านที่จะต้องเพิ่มขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่เราตกลงกันไปแล้วอะไรไปแล้ว
แล้วราษฎรส่วนหนึ่งพอใจแล้ว เวลานี้มีผู้อุทธรณ์มาแล้ว 56 รายเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่ากฎหมายเวนคืนวันนี้ไม่ออกไปทันเวลานะครับ ก็จะทำให้ความล่าช้าที่เกิดขึ้นนอกเหนือ
จากการจรรยา นอกเหนือจากเป้าหมายผลงานของรัฐบาลแล้วนี้ รัฐบาลจะต้องเสียเงินอีก
มากมายมหาศาล สำหรับการเวนคืนที่ท่านสมาชิกสงสัยในเรื่องที่เวนคืนไปส่วนหนึ่งหรือยัง
เหลือเป็นส่วนน้อยอย่างมี 1 งาน 50 ตารางวา แล้วเวนคืนไป 1 งาน 42 ตารางวา แล้ว
เหลือ 8 ตารางวา ถ้าหากมันเหลือไม่ถึง 10 ตารางวา ในกฎหมายนี้เราจะต้องซื้อเขา
หมดเหมือนกับเวนคืนหมดไม่ได้มียกไว้ให้เขาแค่เหลือ 8 ตารางวาแล้วให้เขาไปทำอะไรได้
หรือครับ ผมอยากจะขออนุญาตทางสภาที่ว่าขอให้พิจารณาวันนี้ให้เสร็จสิ้นเพื่อที่จะได้ไป
ดำเนินการ รัฐบาลจะได้ไปดำเนินการได้ทันทั่วทั้ง เพราะว่างบประมาณที่เรามีอยู่นั้นเวลานี้ก็
ใกล้จะสิ้นปีงบประมาณ ซึ่งก็คิดว่าถ้าหากว่าได้ดำเนินการในปีที่แล้วนี้ ผลประโยชน์ก็จะได้
แก่ประชาชนทุกคนครับ ขอความกรุณาเถาะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเจ้าหน้าที่ใช้เครื่อง
ประชุมครับ

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกแล้วเสนอผลต่อประธาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระผมก็จะขอเลื่อนไป
พิจารณาช่วงบ่ายนะครับ ถัดประชุมต่อไป 2 โมงนะครับ ก็ขอเชิญสมาชิกทุกท่านพร้อมเพรียง
กันด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา 12.30 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 14.25 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วนะครับภาคบ่าย
ผมขอเปิดประชุมต่อครับ ซึ่งเมื่อเช้ามีการค้างอยู่เรื่องรัฐบาลเสนอให้ตั้งคณะกรรมการ
เต็มสภา แต่ก็ยังมีสมาชิกเสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ ก็จำเป็นจะต้องขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการเต็มสภา โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งกรรมการวิสามัญ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เสียงส่วนใหญ่แล้วนะครับให้ตั้งกรรมการ
เต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ

แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น

แขวงคลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงหัวหมาก เขต
บางกะปิ แขวงสวนหลวง แขวงประเวศ เขตพระโขนง และแขวงคลองสองต้นนุ่น แขวง
คลองสามประเวศ แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข 343 สายคลองตัน-ลาดกระบัง

.....

.....

มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5

.....

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ 2 จะ
มีท่านสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำมีไหมครับ ถ้าไม่มีผมก็ขอ เชิญคุณสมานครับ

นายสมาน ใจปราชญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สมาน ใจปราชญ์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมก็ยังเป็นห่วงว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออภิปรายไม่ได้แล้วครับ เอาถ้อยคำตรงไหน
ขัดแย้งกันเท่านั้นครับ

นายสมาน ใจปราชญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอดังข้อสังเกตต่อท้ายพระราช-
บัญญัติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องรอให้จบเสียก่อนครับ รอจบวาระ 3
เสียก่อนถึงค่อยตั้งข้อสังเกตนะครับ ไม่มี ผมก็ขอลาถามติในวาระที่ 3 เอยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เสียงส่วนใหญ่แล้วนะครับ ก็ถือว่าสภา
นี้มีมติเห็นชอบ

ต่อไป ระเบียบวาระที่ 3 กระทั่งถาม ไม่มีครับ เอาข้อสังเกตครับ เชิญครับ

นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอตั้งข้อ
สังเกตร่างพระราชบัญญัติเวนคืนฯ ครับ ฉบับนี้ครับ ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในฉบับนี้หรือฉบับใดก็ตาม ถ้ารัฐบาลเสนอเข้ามาในที่ประชุมแห่งนี้นะ
ครับ แม้จะมีเอกสารมากมายแค่ไหนก็ตาม ขอให้รัฐบาลตั้งกรรมาธิการเต็มสภาทุกเรื่องไป
ไม่ต้องตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือกรรมาธิการสามัญพิจารณาแต่อย่างใดทั้งสิ้นเพื่อรัฐบาลจะได้
กระทำสมเจตนารมณ์ซึ่งสุจริตหรือไม่สุจริตก็ตาม เพื่อความต้องการของรัฐบาลทุกประการครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อสังเกตคุณจรัส นะครับ ผมก็ต้องถามคณะกรรมการเสียก่อนว่า จะรับข้อสังเกตหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมการจรัส โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยครับ คุณสมานครับ ข้อสังเกตครับ

นายสมาน ใจปราชญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมาน ใจปราชญ์ ประชากรไทย กรุงเทพ ฯ กระผมขอตั้งข้อสังเกตต่อท้ายพระราชบัญญัติว่าถนนสายนั้นนะครับ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ไปผ่านวัด มัสยิด โบสถ์ และสุสานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นข้อสังเกตไม่ให้ผ่านหรืออย่างไรครับ เป็นข้อสังเกต หมายความว่าที่เป็นข้อสังเกตไม่ให้ผ่านวัด สุสาน อะไรต่าง ๆ หมายความว่า เป็นข้อสังเกตของคุณสมานต้องทำให้ชัดเจนนะครับ

นายสมาน ใจปราชญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ก็เพียงเพื่อท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงแล้วนะครับ ก็เอาตามนั้นนะครับแต่ทำให้ชัดเจนหน่อยก็เลยตั้งข้อสังเกตไว้ต่อท้ายเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ในฐานะประธานกรรมการนะครับ ท่านรัฐมนตรีจะรับไปได้ไหมครับเรื่องนี้ยืนยันต่อสภา คุณสมานอาจจะไม่ติดใจข้อสังเกตก็ได้ครับ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ แนวถนนที่ตัดผ่านไปแล้ว ดัดผ่านบริเวณมีแต่ไม้โดนตัวมัสยิด อย่างมัสยิดมี 3 ไร่กว่านี้

คัดผ่านไป 2 งาน มีบางมัสยิดนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากเขียนข้อสังเกตอย่างนั้นนี่มันก็ถนน มันก็ต้องเลี้ยวออกไปอีก คำว่า ไม่ผ่านวัด ไม่ผ่านมัสยิดนี่มันเกินความกว้างนะครับ บริเวณ นิดเดียวเมตรเดียวก็ไม่ได้ แต่ที่ผมยืนยันต่อสภานี้ว่าไม่ได้ผ่านตัวมัสยิด แต่วัดนี้ไม่โดนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมานครับ

นายสมาน ใจปราชญ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คงไม่ติดใจอะไรมาก เพียงแต่ว่า คือคำว่า ไม่ผ่าน ไม่ใช่ว่าไม่ผ่านที่นะครับ บางส่วนนี้อาจจะโดนที่ของมัสยิด บางส่วนอาจจะโดนที่ของวัด แต่ที่ติดใจก็คือว่าเขียนไว้ให้ชัดว่าไม่ผ่าน ตัวอาคาร ไม่ผ่านสุสานอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นข้อสังเกต ท่าน รัฐมนตรีรับไปเลยว่าไม่ผ่านตัวอาคารของมัสยิดของวัดของอะไรให้แน่ชัด คุณสมานก็ไม่ติดใจ แล้วครับ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน ที่เคารพ กรมทางหลวงได้ยืนยันกับผมมา ผมยืนยันต่อสภานี้ว่าไม่ถูกตัวมัสยิดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ผ่านตัวอาคารนะครับ พอใจนะคุณสมาน ครับ คุณวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเอกภาพ ผม อยากตั้งข้อสังเกตไว้ นะครับ ผมไม่แน่ใจว่าท่านรัฐมนตรีได้ตอบคำถามของผมหรือเปล่า นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวอภิปราย

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ไม่ได้อภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติเลยครับ จะ เอาคำตอบรัฐมนตรีมาตอบกันตรงนี้อีกไม่ได้แล้วครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบขอบพระคุณท่านประธาน
 ครับ คือที่ผมโยงนี้ผมจะโยงถึงคำอภิปรายของผมตอนภาคเช้าครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผม
 จะขอทราบเงื่อนไขเฉพาะที่ซึ่งยกตัวอย่าง หมายเลขที่ 110-111 ที่ผมยกไว้ตอนเช้านี้ครับ
 อยากจะขอให้กรมทางหลวงได้เวนคืนทั้งหมดครับ อย่างยกตัวอย่างว่า 1 งาน 73
 ตารางวา แล้วก็เวนคืนเขา 1 งาน 66 ตารางวา แล้วส่วนที่เหลืออีก 4 ตารางวา 5
 ตารางวา พวกนี้จะทำอะไรละครับ ผมอยากจะให้มีการเวนคืนอ้ายที่ดินส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ
 นี้ขอให้เวนคืนไปทั้งหมด เพราะฉะนั้นจะเป็นช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่หรือว่ากรมทางหลวง
 ซึ่งจะต้องไปขอเวนคืนอาจจะมีผลประโยชน์กับที่แปลงเล็กแปลงน้อยเหล่านี้ แล้วเอาไปรวม ๆ
 กัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่าการเวนคืนนี้ถ้าเป็นแปลงซึ่งเหลือไม่กี่ตารางวา
 ขอให้เวนคืนไปทั้งหมดครับ เพราะทำอะไรไม่ได้อยู่แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็หมายความว่าข้อสังเกตของกรรมาธิการ
 วิสาร ว่าการเวนคืนนั้นถ้าเหลือที่เพียงเล็กน้อยให้เวนคืนให้ทั้งหมดอย่างนั้นใช้ไหมครับ
 ข้อความ ท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ความจริงไม่ต้องตั้งข้อสังเกตหรอกครับ เพราะว่าในพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ถ้าหากว่า
 เวนคืนไปแล้วเหลือที่ไม่ถึง 10 ตารางวา เราจะต้องซื้อหมดก็หมายความว่าเวนคืนหมด อย่าง
 กรณี 111 ของนางวรรณานิมี 1 งาน 73 วา เวนคืน 1 งาน 66 วา ก็หมายความว่าต้อง
 เวนคืนทั้ง 1 งาน 73 วา แต่หมายความว่าโดนที่แค่ 1 งาน 66 วา ตามกฎหมายก็ต้อง
 เวนคืนทั้งหมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิสารไม่ติดใจแล้วครับ คุณเสนีย์ครับ

นายเสนีย์ มะดากะกุล (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายเสนีย์ มะดากะกุล ส.ส.นราธิวาสครับ กระผมไม่ติดใจอะไรเลยครับ เพียงแต่ว่ามีข้อ
 สังเกตนึกคิดว่าเป็นตัวเลขที่ผิดนะครับ ใน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงหักทวงไม่ได้แล้วครับอย่างนั้นก็ต้องตั้งเป็นข้อสังเกตไป

นายเสนีย์ มะดากะกุล (นราธิวาส) : มันเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจว่าในตารางที่แปลงหมายเลข 17 ของมัสยิด นูรุลอิบะดะห์นั้นนะครับ เขียนว่า 3 ไร่ กับ 23 วา แต่เนื้อที่ที่ต้องเวนคืนจำนวน 12 งาน 45 ตารางวา 12 งาน เขียนได้อย่างไรครับ ก็เท่ากับว่า 3 ไร่ แล้วก็ที่ดินที่ต้องเวนคืนนี้มันมากกว่าจำนวนที่ดินที่เป็นจริงนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ แก่ถ้อยคำละครับ เป็น 12 งานนี้มันก็ตั้ง 3 ไร่ไปแล้วครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงคงจะเขียนในนั้นผิดนะครับ ที่จริงโดนแค่ 2 งาน 45 ตารางวาเท่านั้น 2 งาน 45 ตารางวา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็แก่ถ้อยคำนะครับ เป็นว่า 2 งาน 45 ตารางวานะครับ มีอะไรอีกไหมครับ คุณหมอประสิทธิ์ เชิญครับ แหม มากเหลือเกินข้อสังเกตพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา พรศเอกภาพ นครสวรรค์ อยากจะตั้งข้อสังเกตครับว่า การจ่ายค่าเวนคืนของที่ดินที่ทางกระทรวงได้เวนคืนนี้ขอให้จ่ายเสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศมีผลบังคับใช้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นข้อความที่คุณหมอประสิทธิ์ตั้งข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติ ผมก็ต้องถามคณะกรรมการก่อนว่าจะรับข้อสังเกตของคุณประสิทธิ์หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับข้อสังเกตของคุณหมอประสิทธิ์ต่อท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดยกมือขึ้นครับ ยกไว้ครับยกไว้ก่อนครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ ขอขอบคุณ ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควรรับ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมดูแล้วก็เห็นเสียงส่วนใหญ่ไม่รับนะครับ
ก็ผ่านไปครับ ก็ผ่านเรื่องที่ 3 ไปครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ 3 กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วมีร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมกิจการฮัจญ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอเชิญคณะกรรมการร่วมนะครับประจำที่
ครับ ใครเป็นบ้างครับ เชิญครับท่านกรรมการร่วมครับ คุณสมานรู้สึกจะเป็นนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญท่านประธานกรรมการแถลง
ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา
ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการ
พิจารณาร่วมกันร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮั้วยนต์ะ ในตัวพระราชบัญญัตินี้หลังจากที่
พระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว แล้วก็ผ่านไปยังวุฒิสภา
ทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไขในมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 นะคะ แล้วก็เราได้พิจารณา
ร่วมกันในที่ที่สุดและได้แก้ไขในประเด็นที่ว่าให้ "อะสิริลฮั้วยนต์ะ" หรือ "รอฮิสบิชาตุลฮั้วยนต์ะ
อัลรสมัยะห์" นี้ตามคำจำกัดความนั้น ให้หมายความว่าบุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะ
ผู้แทนฮั้วยนต์ะทางการของประเทศไทยนะคะ แล้วก็ทางวุฒิสภาและทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้เห็นพ้องต้องกัน แล้วเราก็ได้มีการแก้ไขถ้อยคำอื่น ๆ ให้สอดคล้องกันก็มีเพียงเท่านี้คะ ใน
ขั้นตอนนี้ ขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ขอมติเลยนะครับว่าจะเห็นชอบด้วยร่าง
พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮั้วยนต์ะ ซึ่งคณะกรรมการร่วมพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดให้ความเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณครับ เอามือลงได้แล้วครับ ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นชอบ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ขอขอบคุณคณะกรรมการอย่าง
มากนะครับรู้สึกพร้อมเพรียงดีคณะนี้ครับ ข้อสังเกต มีข้อสังเกตอีกนะครับ เตี้ยว เตี้ยวครับ
ขอเชิญก่อนิด ผมไม่มีในที่นี้ก็เลยนึกว่าไม่มีครับ ข้อสังเกตครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : สำหรับข้อสังเกตนะคะ กรรมา-
ธิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติดังนี้

1. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแจ้งชื่อของจุฬาราชมนตรีหรือ
ชื่อของบุคคลที่ได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งเป็นอะมีรัลฮัจย์ หรือรอฮิบชาตุลฮัจย์ อัลอิสมียะห์
ไปยังเจ้าหน้าที่ของประเทศซาอุดีอาระเบียก่อนการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ

2. ผู้แทนหน่วยราชการต่าง ๆ ซึ่งเดินทางไปอำนวยความสะดวกแก่ชาวไทย
ผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ เท่าที่ผ่านมา ได้รับการร้องเรียนจากผู้เดินทางไปประกอบพิธี
ฮัจย์ว่า ผู้แทนหน่วยราชการขาดการเอาใจใส่ดูแลอย่างดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทน
กระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาพยาบาลในการกรณีที่เกิดการเจ็บป่วย ยังขาด
เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ ดังนั้นรัฐควรกำชับผู้แทนของหน่วยราชการต่าง ๆ ให้
เอาใจใส่ดูแลชาวไทยที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์รวมทั้งสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อ
เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้พอเพียงต่อไป

3. ในการประชาสัมพันธ์แก่ชาวไทยผู้ไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ ประเทศ
ซาอุดีอาระเบีย เท่าที่ผ่านมา ผู้จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ซึ่งอยู่กระจัดกระจายในที่ต่าง ๆ
ไม่สามารถทราบข่าวสารของทางราชการได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น รัฐควรให้ความสำคัญแก่การ
ประชาสัมพันธ์ โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ให้เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้จะเดินทางไป
ประกอบพิธีฮัจย์สามารถรับทราบข่าวสารของทางราชการได้อย่างรวดเร็ว

ข้อสังเกตก็มีเพียง 3 ข้อค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านกรรมาธิการเสนีย์

นายเสนีย์ มะดากะกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เสนีย์ มะดากะกุล กรรมาธิการ ผมอยากจะขอฝากไม่ใช่เฉพาะของข้อสังเกตครับว่าพระราช
บัญญัตินี้เราพยายามนานแล้วเพื่อจะให้ทันในปีนี้ คือปีการพิธีฮัจย์ในปีนี้ ปรากฏว่า
ปีนี้มันพิธีการจะเริ่มวันที่ 13 กรกฎาคม ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีจะอนุญาตรัฐบาลเร่งรีบ
ดำเนินการตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปนี้พระราชบัญญัตินี้อาจจะทันในการแต่งตั้งอะมีรัลฮัจย์ สำหรับ

ปีนั้นก่อนวันที่ 13 กรกฎาคม นะครับ ขอฝากให้รัฐบาลพิจารณาด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชวนครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอกราบเรียนเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อข้อสังเกตว่าในส่วนที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตนั้นทางกระทรวงสาธารณสุขได้รับทราบปัญหานี้ก่อนแล้วครับผม แล้วก็ในปีนี้ได้จัดเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขคือแพทย์และพยาบาล 14 คน เดินทางไปแล้วครับผม เพื่อช่วยพี่น้องชาวไทยมุสลิมที่ไปกระทำพิธีฮัจย์ในปีนี้นะครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอำนาจครับ

นายอำนาจ สุวรรณคีรี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อำนาจ สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ครับ ที่ผมลุกขึ้นมากราบเรียนท่านประธานก็ด้วยเหตุผล 2 ประการ

ประการแรกผมเป็นเจ้าของร่างกฎหมายนี้ แต่เป็นกฎหมายของพรรคของกระผมซึ่งเสนอมาตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว แล้วก็มีความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองก็เลยต้องมาเสนอใหม่ กระผมและคณะก็เป็นผู้เสนอ

ประเด็นที่ 2 อยากจะกราบเรียนท่านประธานตามที่ท่านกรรมการฯ ขอประธานโทษนะครับท่านกรรมการเสนีย์ มะดากะกุล ตั้งข้อสังเกตว่าวันที่ 13 นี้เป็นวันสำคัญนะครับ วันอะรียายอร์ ทางรัฐบาลก็ทราบ ผมได้คุยกันในที่ประชุมของคณะกรรมการประสานงานทางกองการเมืองในประเทศและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกำลังรับเรื่องนี้ รู้สึกจะพิมพ์เรื่องไว้แล้วนะครับ ถ้าเพื่อสภาพวันนี้ก็จะนำกราบบังคมทูลเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและคิดว่าเสร็จทันแน่นอน กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอมติสภานะครับ จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

506

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ธิการ ซึ่งต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์

ต่อไประเบียบวาระที่ 4.20 นะครับ ร่างพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่
ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการทหารพิจารณา
เสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการการทหารประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีเลยหรือกรรมการครับ ท่านเป็นกรรมการการทหารเชิญครับ มีทั้งหมด 19 ท่านครับในนี้ ขอเชิญประธานกรรมการแถลงครับ

(คณะกรรมการไม่แถลง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใช้ไหมครับ ถ้าไม่มี ผมก็ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ 2 ก็จะมีการแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ผมก็จะขอมติในวาระที่ 3 นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอามือลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ ก็เสร็จเรียบร้อยแล้วครับ ขอขอบคุณกรรมการอย่างมากครับ

ต่อไป 4.21 ร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายจිරินติ หะวานนทน์ (กรรมการ) : กระผม นายจिरินติ หะวานนทน์ เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ ขอกราบเรียนดังนี้ ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 2/2532 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ 10 พฤษภาคม 2532 ที่ประชุม ได้ ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาโดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการ ประกฤตติภายใน 7 วัน บัดนี้ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ในชั้นนี้ยังไม่มีข้อแถลง ขอให้ ดำเนินการพิจารณาตามลำดับต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาล อุทธรณ์ภาค พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ผู้สงวนคงไม่คิดใจแล้วนะครับ ขอเชิญคุณ สุธี มาตรา 3 นะครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูวนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ มาตรา 3 ที่กระผมแปรญัตติเอาไว้ว่า ให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้น และให้มีที่ตั้ง ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้ แก้ไขตามที่กระผมแปรญัตติ แล้วก็ได้อธิบายให้กระผมเข้าใจแล้ว กระผมก็ไม่คิดใจนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ไม่มีท่านคิดใจนะครับ ขอเชิญท่านเลขา ต่อครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญอธิบดีครับ คุณอธิบดีแปรไว้หรือเปล่า มาตรา 4

นายอธิบดี เพียงเกษ (ขอนแก่น) : เมื่อก็มาตรา 3 ผมยกมือนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านไปแล้วครับ

นายอธิบดี เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ผมยกมือนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้แล้วครับ ให้ผมผ่านไปมาตรา 4 แล้วครับ

อ่านจบไปแล้วครับ ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข ผู้
แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคเอกภาพ มาตรา 5
ผมได้ขอแก้ไขไว้โดยขอตัดทั้งมาตรานะครับ เพราะข้อความในมาตรา 5 นี้ได้กล่าวถึงว่าศาล
อุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้รับคดีสำนวนไว้แล้วนั้น ถ้าเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำขอโดย
ทำคำร้องว่าคดีนั้นไม่ควรได้รับการพิจารณาในศาลอุทธรณ์ภาคให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มี
อำนาจสั่งมูลคดีนั้นไปให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาได้ ซึ่งตามความในมาตรานี้จะครับทำให้
เรามองเห็นภาพได้ว่า อำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคที่เราตั้งขึ้นมาโดยแท้ที่จริงแล้วยังไม่ตัด
เด็ดขาดออกไปจากศาลอุทธรณ์กลาง ก็หมายความว่าคดีความต่าง ๆ ที่มาสู่ศาลอุทธรณ์ภาคยังมี
โอกาสที่จะกลับเข้ามาสู่ศาลอุทธรณ์ในส่วนกลาง และโดยวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่า ให้
คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องว่าคดีนั้นไม่สมควรได้รับการพิจารณาต่อไปใน
ศาลอุทธรณ์ภาค ข้อความในส่วนนี้ในทางปฏิบัติจริง ๆ นะครับกระผมได้สอบถามกับคณะ
กรรมธิการในวันที่ได้เข้าไปชี้แจงแล้ว เรายังไม่มีบรรทัดฐานที่แน่นอนว่า กรณีเช่นใดบ้างที่
คู่ความหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะยื่นคำร้องด้วยเหตุผลประการใดว่าจะสามารถโอนคดีจากศาล
อุทธรณ์ภาคมาไว้ที่ศาลอุทธรณ์กลาง เพราะถ้าจะอ้างถึงเหตุว่าการที่ขอโอนคดีจากศาลอุทธรณ์
ภาคมาศาลอุทธรณ์กลาง เพราะองค์คณะในศาลอุทธรณ์ภาคไม่เป็นที่พอใจของคู่ความหรือมี
พฤติการณ์น่าเชื่อถือว่าเอนเอียงไปฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแน่นอนในทางปฏิบัติโอกาสที่จะใช้

ข้อความเหล่านี้มาใช้ในการยื่นคำร้องนั้นเป็นไปได้ยาก ผมคิดว่าเมื่อเราตั้งใจที่จะตั้งศาล
อุทธรณ์ภาคขึ้นมาแล้วและก็ให้ศาลอุทธรณ์ภาคได้มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดี และก็เรา
เชื่อมั่นว่าศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลที่สามารถให้ความเป็นธรรมกับประชาชนได้อย่างแน่นอนแล้ว
ก็ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดมาตรา 5 ในการที่จะโอนความจากศาลอุทธรณ์ภาคมาที่ศาลอุทธรณ์
ส่วนกลางอีก กระผมจึงขอแปรญัตติตัดมาตรา 5 ออกทั้งมาตรา ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณสุธีครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุธี ภูวนันท์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ กระผมก็แปรญัตติตัดมาตรานี้ออกทั้ง
มาตรา ก่อนที่กระผมจะอภิปรายต่อไปนั้นก็อยากจะทบทวนว่ามาตรา 5 คณะกรรมาธิการได้
คงไว้ว่าอย่างไร "มาตรา 5 คดีใดที่ได้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภาคแล้ว เมื่ออธิบดีผู้พิพากษา
ศาลอุทธรณ์เห็นสมควร หรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องว่าคดีนั้น
ไม่สมควรได้รับการพิจารณาต่อไปในศาลอุทธรณ์ภาค ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มีอำนาจสั่ง
โอนคดีนั้นไปให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาได้ คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้ถือ
เป็นที่สุด" ในกรณีที่มีการตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นมา เมื่อศาลอุทธรณ์ภาคได้พิจารณาคดีไปอย่างใด
แล้วผมเข้าใจว่าในกรณีนี้ก็จะเปิดทางเอาไว้ให้คู่ความที่ไม่ชอบในการที่ศาลอุทธรณ์ภาคพิจารณา
คดีนั้นได้โอนคดีมาในศาลอุทธรณ์กลาง การที่บัญญัติกฎหมายมาตรา 5 ขึ้นมานี้ จริงอยู่ถ้าดู
โดยผิวเผินแล้วก็จะเห็นว่าเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่คู่ความ แต่ถ้าเราจะพิจารณาให้
ลึกซึ้งแล้ว เราจะเห็นว่าในการพิจารณาคดีในศาลอุทธรณ์ภาค ซึ่งในการพิจารณารับหลักการ
นั้นเราก็พูดถึงศาลอุทธรณ์ภาคตั้งอยู่ ณ ภาคนั้น ๆ แต่เมื่อมาอยู่ในส่วนกลางแล้ว กระผม
ก็คิดว่าการที่จะโอนคดีไปให้กับศาลอุทธรณ์กลางอีกนั้นก็ไม่น่าจะมีความจำเป็นนะครับ ในการ
พิจารณาในศาลอุทธรณ์ภาคแล้วก็น่าจะเป็นเรื่องของศาลอุทธรณ์ภาคในการพิจารณาคดีไป ถ้า
ไม่พอใจอย่างใดก็เป็นเรื่องที่จะฎีกาต่อไปในศาลฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
จะนั้นจึงไม่เห็นสมควรในการที่คงมาตรานี้ไว้ กระผมจึงได้ตัดออก ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กรรมาธิการมีอะไรชี้แจงไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม จรัญ ภักดีธนากุล จากกระทรวงยุติธรรม ในฐานะกรรมการขอกราบเรียนชี้แจง
 อย่างนี้ครับ เรื่องในมาตรา 5 นี้ความจริงเป็นเรื่องหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นนี้ในชั้นแรกนี้ได้มีการพิจารณา
 โครงสร้างว่า เราจะให้ศาลอุทธรณ์ภาคของเราแยกเป็นอิสระต่างหากเด็ดขาดจากกันและกัน
 ไม่ขึ้นอยู่กับระบบควบคุมใด ๆ เลยทั้งสิ้นแบบศาลอุทธรณ์ของประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศเกาหลี
 ทางหนึ่ง หรืออีกทางหนึ่งเราจะให้ศาลอุทธรณ์ภาคของเราอยู่ในระบบโครงสร้างเป็นอันหนึ่ง
 อันเดียวกันศาลอุทธรณ์ในระดับอุทธรณ์ของเราซึ่งไม่ได้แยกออกไปเป็นหลาย ๆ ศาลเด็ดขาด
 โครงสร้างของเราในที่สุดเราวิเคราะห์ว่าเราต้องการโครงสร้างศาลอุทธรณ์ภาคในลักษณะที่มีจุด
 โยงใยเกาะเกี่ยวกันอย่างหลวม ๆ ไม่ได้อิสระแยกจากกันเด็ดขาดเสียทีเดียว โดยให้ศาล
 อุทธรณ์กลาง โดยผ่านท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจรอบงำศาลอุทธรณ์ภาค
 บางส่วนบางประการเท่านั้น

ประการแรก ก็เอามาเขียนไว้ในมาตรา 5 นี้ คืออำนาจโอนคดี เพราะถ้าไม่
 เช่นนั้นแล้วจะไม่มีกลไกอะไรที่จะยึดโยงแนวการตัดสินใจคดี แนวการที่จะจัดให้คำพิพากษาของ
 ศาลอุทธรณ์นี้ไม่ไปขัดไปแย้งกันนะครับ อำนาจของท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตรงมาตรา 5
 นี้ก็จะเป็นจุดโยงใยอย่างหลวม ๆ อยู่ข้างบน นอกจากมาตรา 5 นี้แล้วนะครับยังมีอีก
 มาตราหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติศาลยุติธรรม ซึ่งจะสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
 ศาลอุทธรณ์กลางนี้มีอำนาจรอบงำทั่วประเทศได้ด้วยที่ต่อไปคนที่ไปอุทธรณ์ก็อาจจะ ศาลอุทธรณ์
 กลางนี้อาจจะใช้ดุลพินิจรับอุทธรณ์จากศาลชั้นต้นที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคได้ ใน
 ท่านเองเดียวกันศาลแพ่งมีเขตอำนาจรอบงำไปเหนือศาลจังหวัดได้ด้วยนะครับ ท่านเองเทียบ
 อย่างนี้ครับ คดีในศาลชั้นต้นอาจจะฟ้องในศาลจังหวัดได้ แต่ถ้าเขามาฟ้องศาลแพ่ง
 ศาลแพ่งก็อาจใช้ดุลพินิจรับพิจารณาพิพากษาให้ได้ แนวความคิดทั้ง 2 ประการนี้ก็เป็นเอามาใช้
 เป็นจุดยึดโยงทำให้ระบบศาลอุทธรณ์ของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ได้แยกจากกันเป็น
 การเด็ดขาดเหมือนอย่างในบางประเทศ แต่ว่าอำนาจยึดโยงของเราเราไม่ต้องการให้

แทรกแซงออกมาจากทางด้านอื่น จึงอยากจะให้รวมอยู่ที่ระบบของศาลอุทธรณ์ด้วยตนเอง จึงได้มอบอำนาจนี้ไว้ให้กับท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นการเด็ดขาดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุธีครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุธี ภูวนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ตามที่กรรมการได้อธิบายถึงปัญหาการที่จะให้ศาลอุทธรณ์กลางมีอำนาจเหนือศาลอุทธรณ์ภาค โดยมีอำนาจสั่งโอนคดีมา กระผมเห็นว่า ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความของเรานั้น เราแบ่งศาลชั้นต้นของศาลเป็น 3 ศาล คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ในกรณีที่โอนคดีไปยังศาลใดศาลหนึ่ง คือศาลชั้นต้นไปยังศาลชั้นต้น เช่นโอนคดีจากศาลชั้นต้นต่างจังหวัดมายังศาลแพ่งก็สามารถที่จะทำการโอนคดีได้โดยหลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แต่ในเรื่องนี้นั้นนะ เป็นเรื่องของการอุทธรณ์ มันพ้นจากการที่จะพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นแล้ว แล้วก็คู่ความอุทธรณ์ขึ้นมาตามกฎเกณฑ์ ซึ่งมีแต่ศาลอุทธรณ์จะทำการพิจารณาพิพากษาคดีไปนะครับ ตามตัวบทกฎหมายหรือตามข้อเท็จจริงพยานหลักฐานต่าง ๆ เมื่อคู่ความไม่พอใจก็ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความของเราเป็นเช่นนั้น ในกรณีที่ไม่พอใจผู้พิพากษาในการพิจารณาศาลชั้นต้นก็อาจจะร้องขอให้เปลี่ยนผู้พิพากษามานะครับ แต่ในกรณีเรื่องนี้นั้นเมื่อคดีอยู่ในชั้นอุทธรณ์แล้วนี้ การที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจในการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์ อาจจะเป็นเรื่องที่รู้ว่าศาลอุทธรณ์คนใดเป็นผู้วินิจฉัยคดีของตัวเอง อาจจะรู้ว่าเป็นญาติกับคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งก็มีการร้องขอให้โอนคดีไปยังศาลอุทธรณ์ชั้นสูงขึ้นไป ซึ่งกระผมเห็นว่าถ้าหากว่าให้อำนาจให้สิทธิในการที่คู่ความจะขอร้องให้โอนคดีไปยังศาลอุทธรณ์แล้ว เรื่องราวที่จะให้ศาลอุทธรณ์ภาคที่ตั้งขึ้นให้สอดคล้องตามความมุ่งหมายที่ว่าเพื่อให้คดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หรือให้การตัดสินคำพิพากษาในศาลอุทธรณ์ให้สัมฤทธิ์ผลนั้นก็คงจะเป็นเรื่องซึ่งเป็นแค่เพียงคำพูดเท่านั้นเอง กระผมจึงเห็นว่าเมื่อคดีมาสู่ศาลอุทธรณ์แล้วก็น่าที่จะให้ศาลอุทธรณ์ภาค ซึ่งเราก็คิดว่าเป็นสถาบันหรือเป็นองค์กรหนึ่งที่จะให้ความยุติธรรมในอันดับสูงขึ้นมาอีกชั้นหนึ่งได้พิจารณาคัดสินคดีไปจนสิ้นกระบวนการของศาลอุทธรณ์ หากผู้ใดเห็นว่าคู่ความผู้ใดเห็นว่าการพิจารณาคดีใน

ศาลอุทธรณ์ภาคนั้นจะไม่พอใจตัวผู้พิพากษาก็ดีไม่พอใจในเรื่องการพิจารณาคดีในศาลอุทธรณ์ก็ดีก็น่าที่จะดำเนินการในศาลฎีกา ซึ่งคู่ความอาจจะทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา เช่นว่า การฎีกาในปัญหาตัวผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลอุทธรณ์นั้นได้ กระผมจึงมีความเห็นว่าการกำหนดไว้ในตัวบทกฎหมาย ซึ่งให้ศาลอุทธรณ์ภาค ให้ศาลอุทธรณ์กลางมีสิทธิที่จะรับโอนคดีหรือให้มีสิทธิที่จะโอนคดีมายังศาลอุทธรณ์กลางได้นั้น เป็นเรื่องที่จะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของศาลอุทธรณ์ทั้งศาลอุทธรณ์ภาคหรือศาลอุทธรณ์กลาง ซึ่งความจริงแล้วฐานะในการหรืออำนาจในการพิจารณาคดีก็เหมือนกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้นั่นเอง กระผมจึงไม่เห็นด้วย ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ต้องขอมตินะครับ ว่าท่านผู้ใดจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ หรือจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือ ลงได้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างคณะกรรมการฯ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอามือลงได้แล้วครับ เสียงส่วนใหญ่ให้คงไว้ นะครับ ต่อกไปท่านเลขาครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 6 มาตรา 7 และ มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9 ไม่มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคเอกภาพ มาตรานี้ผมได้ขอแปรญัตติไว้โดยขอเพิ่มเติมข้อความนะครับ ต่อกไปในมาตรา 9 นะครับ จากข้อความ

เดิม คือเพิ่มเติมข้อความว่า "การพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคจะต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาเพื่อมีคำสั่งหรือคำพิพากษาโดยเร็ว แต่ทั้งนี้จะต้องมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์" สาเหตุที่ผมต้องขอแปรญัตติอันนี้เพิ่มขึ้นมานะครับ ก็เพราะว่าในหลักการที่เราร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ตั้งแต่ข้อความเริ่มต้นเลยว่า กฎหมายฉบับนี้นะครับ ออกมาเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีในชั้นอุทธรณ์ เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะจากที่ผ่านมามีผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนะครับ โดยเฉพาะทนายความ ได้มีความรู้สึกร่วมกันว่า วันนี้อัดแน่นไปจากศาลชั้นต้นเรียบร้อยแล้ว คดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา เราไม่มีหลักประกัน ไม่มีคำตอบให้กับตัวความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เลยว่า คดีที่ไปสู่ศาลอุทธรณ์แล้วใน 1 ปีจะเสร็จหรือไม่เสร็จ ใน 2 ปีจะเสร็จหรือไม่เสร็จ บางคดีหายไปตั้ง 3 ปี 4 ปี ใน 3 ปี 4 ปีที่ผ่านมาทนายความต้องรับหน้ากับตัวลูกความมาตลอด เพราะลูกความไม่สามารถสอบถามจากใครได้ ถ้าคดียังเนิ่นช้าเท่าไรก็กลายเป็นเรื่องที่ลูกความต้องมากล้าวาทกับทนายความว่าทำไมถึงได้ทำคดีเนิ่นช้า จริง ๆ แล้วทนายความไม่มีโอกาสเข้าไปรับรู้ในส่วนนั้น วันนี้เราได้มาพิจารณาแก้กฎหมาย เพื่อต้องการความสะดวกรวดเร็วในชั้นอุทธรณ์ แต่ปรากฏว่าเมื่อเราแก้กฎหมายความสะดวกรวดเร็วในชั้นอุทธรณ์แล้ว เราก็ยังไม่มีหลักประกันให้กับตัวความผู้เป็นความในศาล หรือว่าเมื่อแก้กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้วเพิ่มอัตราศาลอุทธรณ์ขึ้นมาพร้อมกันในแต่ละภาคเรียบร้อยแล้วนี้ คดีที่มันเนิ่นช้าอยู่ในศาลอุทธรณ์อีกก็มันจนแล้วเสร็จ ผมจึงเห็นควรว่าเมื่อเราแก้กฎหมายเพื่อความสะดวกรวดเร็วในชั้นอุทธรณ์แล้ว ก็น่าจะมีบทกำหนดไว้นั่นเองเลยว่าคดีที่น่าสู่ศาลอุทธรณ์นั้นจะแล้วเสร็จเมื่อไร จะมีคำพิพากษาเมื่อไร จะมีคำสั่งเมื่อไร เมื่อนั้นเราถึงจะมีบรรทัดฐานได้แน่นอนว่า ในการพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์นั้น ความสะดวกรวดเร็วก็ควรจะมีกำหนดเวลาให้กับผู้ที่ใช้กระบวนการยุติธรรมได้อย่างยุติธรรมเต็มที่ ผมจึงขอยืนยันที่จะแปรญัตติให้กำหนดถ้อยคำว่า ตามที่เขาสอบแปรญัตติมานะครับ คือขอให้คดีที่น่าสู่ศาลอุทธรณ์นี้ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุธีครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุธี ภูวนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ กระผมเป็นคนหนึ่งซึ่งแปรญัตติในมาตรานี้ ที่แปรญัตติในมาตรานี้ก็เพราะเห็นว่า จุดมุ่งหมายในการตั้งศาลอุทธรณ์ภาค ซึ่งผู้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้สู่สภา ได้ย้าแล้วย้าอีกว่าเพื่อความสะดวกรวดเร็วของคดี เราได้กังวลถึงคดีที่มีอยู่ในศาลอุทธรณ์นั้นเป็นจำนวนหมื่น ๆ คดี แล้วก็พูดว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นมีเพียง 81 คนเท่านั้นไม่พอ ทำให้คดีล่าช้า ทำให้ผู้ผิดที่ยังรอศาลต้องรอการศาลอุทธรณ์อย่างที่ว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วในร่างของผู้เสนอ คือรัฐบาล ก็ได้พูดโดยชัดแจ้งว่า โดยการที่สมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์เป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ท่านอ้างว่าการตั้งศาลอุทธรณ์ภาคนั้นเพื่อความสะดวก อันนี้เราก็ได้โต้แย้งมา แต่ว่าเมื่อท่านเห็นว่ามันสะดวกโดยการที่จะตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นมาก็ไม่เป็นไร แต่ในเรื่องความรวดเร็วนั้น ถ้าหากว่าตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นมาแล้ว คดีก็ไม่ลดลง การพิจารณาคดีก็เป็นไปอย่างเชื่องช้า ความมุ่งหมายที่เราจะให้มีความรวดเร็วนี้มันก็ไม่ได้เป็นไปตามที่เราปรารถนา เพราะฉะนั้นในการร่างกฎหมายนั้นมันก็น่าจะมีกำหนดกฎเกณฑ์เอาไว้เลยในระยะเวลา เพื่อความรวดเร็ว จะได้เป็นหลักประกันให้แก่คู่ความที่อุทธรณ์มายังศาลอุทธรณ์นั้นได้มีความมั่นใจ หรือได้รู้ว่าคดีของตัวนั้นจะเสร็จสิ้นเมื่อใด เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้แปรญัตติว่า เมื่อขึ้นถึงศาลอุทธรณ์ภาคแล้ว ศาลอุทธรณ์ภาคก็น่าจะพิจารณาคดีให้เสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกิน 1 ปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ก็เป็นหลักประกันให้แก่คู่ความที่มีความอยู่ในศาลอุทธรณ์ได้มีหลักประกันว่าคดีของตัวจะเสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วให้สมความมุ่งหมายที่รัฐบาลหวังอย่างยิ่งว่า เมื่อตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นมาแล้ว มันก็จะได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ไม่น่าที่จะไม่กำหนดกฎเกณฑ์เอาไว้ อย่างที่กระผมแปรญัตติ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมศักดิ์ คุณเงิน ส.ส.จังหวัดขอนแก่น พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เป็นคนหนึ่งที่แปรรูปคดีและสงวนคำแปรรูปคดีไว้ในมาตราดังกล่าว สาระสำคัญที่ต้องการแปรรูปคดีเพิ่มเติมไว้ก็คือว่า อยากจะให้พิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคที่จะจัดตั้งขึ้น ในอนาคตนั้น มีกำหนดระยะเวลาแน่นอนในการตัดสินพิจารณาคดี กระผมขอกราบเรียน ท่านประธานว่า กระผมอยากจะมองในมุมของประชาชน มองในฐานะที่ว่าคงไม่มีสถาบันใด นะครับ ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากสถาบันทางการเมือง และขณะเดียวกันนั้น ก็ด้วยความเคารพอย่างสูง ก็คงไม่มีสถาบันใดหรอกครับ ที่ได้รับความศรัทธาความเชื่อมั่นว่า ศาลนั้น คือที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน กระผมนั้นอยากจะเห็นหลักการและอยากเห็นความเป็นธรรม เกิดขึ้นในสังคมอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุที่เพิ่มเติมเข้ามาว่า การพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีเวลาการพิจารณาคดีไม่เกิน 1 ปีนั้น ในความเป็นจริงจะ สามารถกระทำได้หรือไม่ กระผมอยากกราบเรียนว่าในความเป็นจริงนั้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลสูง นั้น เวลาพิจารณาพิพากษาคดีนั้นก็จะพิจารณาจากถ้อยคำสำนวนที่ส่งมาจากศาลชั้นต้นเท่านั้น โดยปกติก็ไม่มีกรณีที่จะต้องมาสืบสวนทวนความหรือสืบพยานกันอีก การพิจารณาต่าง ๆ นะครับ ก็ใช้เฉพาะถ้อยคำสำนวนที่ส่งมาจากศาลต้นเท่านั้น แต่ทำไมการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ที่ผ่าน มารวมถึงศาลฎีกาด้วยนั้นบางครั้งกินเวลาถึง 3 ปี 4 ปี บางครั้งรับคู่ความนั้นตายไปแล้ว คำพิพากษาศาลค่อยตกไป ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเหตุผลมันเป็นอย่างนี้ ปัญหาก็เกิดขึ้น ว่า เหตุใดศาลอุทธรณ์นั้นทำงานช้า เหตุใดศาลฎีกาท่านจึงพิพากษาคดีแต่ละคดีล่าช้า ความ เป็นจริงที่ปรากฏอยู่ก็คือว่า ท่านได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ว่า ผู้พิพากษาของศาลอุทธรณ์นั้น มีอยู่จำนวนประมาณ 80 คนเศษเท่านั้น คดีแต่ละคดีขึ้นไปสู่ศาลสูงหรือศาลอุทธรณ์นั้น ปีหนึ่ง ๆ นั้นประมาณ 20,000 คดี และคดีที่ค้างค้างอยู่ในศาลอุทธรณ์นั้น 30,000 คดีถึง 40,000 คดี ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ท่านได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ไปว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์แต่ละท่าน ๆ นั้นต้องกำหนดเป้าหมายเดือนหนึ่งตัดสินคดีให้ได้ 12 คดีนะครับ รวมแล้วปีหนึ่งก็ประมาณหมื่นคดีเศษเท่านั้น นับวันครับ นับวันคดีจะค้างศาล

อุทธรณ์มากขึ้น ในเมื่อทางรัฐบาลก็ได้เสนอหลักการเข้ามาว่าจะกระจายศาลอุทธรณ์ไปสู่ภูมิภาค คงจะมีหลักการว่ากระจายความเป็นธรรมไปสู่ประชาชน และขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นไปถึงความสะดวก ความรวดเร็ว ความสะดวกนั้นกระผมไม่คัดค้านครับ เพราะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ความรวดเร็ว นั้น ความรวดเร็ว นั้นจะสามารถทำได้หรือไม่ เพราะถ้าหากว่าท่านมีการขยายศาลออกไปก็ย่อมมีการขยายตำแหน่งหน้าที่การงานออกไป ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเกรงเหลือเกินว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์จำนวน 80 คนนั้นจะต้องไปรับตำแหน่งหน้าที่ทางบริหารเสียแล้วใครจะมาเป็นคนตัดสินคดีต่าง ๆ ที่ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ เพราะฉะนั้นในจุดนี้แหละครับ ผมอยากกราบเรียนมาแต่ต้นว่า ในเมื่อความเป็นอย่างนั้น ถ้าท่านต้องการความสะดวก ท่านต้องการความรวดเร็ว กระผมอยากจะกราบเรียนภาษิตกฎหมายข้อหนึ่งว่า ถ้าในกรณีที่ทำกว่าเรามีการประวิงคดี เราประวิงความยุติธรรมนั้น มันก็คือความยุติธรรมนั่นเอง ผมเชื่อว่าภาษิตกฎหมายข้อนี้ยังใช้ได้อยู่ เมื่อใช้ได้อยู่เช่นนี้ กระผมนั้นก็อยากจะให้หลักประกันของประชาชน ประชาชนมีหลักประกันอะไรบ้าง ถ้าเอาความสะดวกของท่านเข้าว่าแล้วประชาชนได้รับการตอบสนองว่าขยายไปแล้วนะครับ ใช้เงินไปเท่านั้นเท่านี้ ใช้งบประมาณเท่านั้นเท่านี้ที่ร้อยล้านนั้น ประชาชนมีหลักประกันอะไรในแง่ของความยุติธรรม กระผมกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าเราจะให้หลักประกันแห่งความยุติธรรมแก่ประชาชนนั้น มันก็จำเป็นอย่างยิ่งละครับ ที่จะต้องมีบทบัญญัติของกฎหมาย กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นสิ้นสุดไว้ ส่วนว่าในอนาคตนั้น ศาลอุทธรณ์ไม่สามารถกระทำได้ในปัจจุบัน แต่กระผมเชื่อมั่นว่าคนก็ดี บุคลากรทางกระทรวงยุติธรรมก็ดี ทางตุลาการก็ดี เพิ่มได้ เงินก็คงจะเพิ่มได้ เพราะฉะนั้นก็น่าจะเป็นอุปสรรค ในเมื่อมีศึกแล้ว มีที่ทำการแล้ว สิ่งต่าง ๆ ย่อมตามมา กระผมขอกราบเดอะครับว่า มาตรา 9 นั้นขออนุญาตเต็มเข้าไปในวรรคสุดท้ายว่า ขอหลักประกันแห่งความยุติธรรมให้กับประชาชนบ้าง กราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ กรรมการมีอะไรชี้แจงไหมครับ ขอเชิญชี้แจงครับ จากที่ท่านผู้สงวนไว้มีเหตุผลครับ

นายอรอนนิติ ดิษฐอำนาจ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ เลขาธิการส่งเสริมงาน
ตุลาการ กรรมการ กระผมขอกราบเรียนถึงปัญหาที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงในข้อนี้ ซึ่ง
ความจริงแล้วเจตนารมณ์ของกระทรวงยุติธรรมก็ดี กับของสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ขอแปรญัตตินี้
ตรงกันในแง่ที่ว่าเราพยายามที่จะเร่งรัดให้คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นไปโดย
รวดเร็ว อย่างไรก็ตามในปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติต้องการที่จะกำหนดระยะเวลาในการ
พิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์เพื่อเป็นหลักประกันว่า คดีที่ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์นั้นควรจะเสร็จสิ้นภายใน
กำหนดเวลาเท่าใดนั้น ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการพิจารณาคดีของศาล
อุทธรณ์นั้นหรือของศาลทุกศาลนั้น มีการกำหนดเวลาคงจะมีปัญหากระทบถึงคุณภาพของคดีที่
จะวินิจฉัย คดีที่จะขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์และอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์
ท่านผู้พิพากษาของศาลอุทธรณ์ในขณะนี้ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะพิจารณาคดีให้ลุล่วงไปโดย
รวดเร็ว แต่เนื่องจากมีจำนวนปริมาณคดีค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามในการจัดตั้งศาลอุทธรณ์
ภาคขึ้นมาทำให้การบริหารงานของศาลอุทธรณ์คล่องตัวมากขึ้นกว่าเป็นอยู่ในปัจจุบันก็เชื่อว่าจะ
ทำให้คดีที่ค้างค้างในศาลอุทธรณ์หรือที่จะมีการอุทธรณ์ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว
กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กระผมขอกราบเรียนเน้นในจุดที่เป็นห่วงในเรื่องของการกำหนดระยะ
เวลาที่จะกำหนดให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาคดีให้เสร็จภายใน 1 ปีตามที่ขอแปรญัตตินั้น ก็เป็น
ห่วงในเรื่องของคุณภาพของคดี คดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลทุกคดีทางท่านผู้พิพากษา
หรือทางศาลอุทธรณ์จำเป็นที่จะต้องพิจารณาหัดคตินั้นโดยละเอียดเพื่อที่จะให้ความเป็นธรรมแก่
ประชาชนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่กำหนดระยะเวลาให้พิจารณาก็เท่ากับเป็นการเร่งรัด
ให้ท่านผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และทางศาลอุทธรณ์เองต้องพิจารณาคดีออกไปตามกำหนดเวลา
ที่กำหนด ซึ่งอาจจะทำให้การพิจารณาคดีไม่ละเอียดรอบคอบเท่าที่ควร เพื่อที่จะให้เป็นไปตาม
ที่กำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น เพราะฉะนั้นในข้อนี้กระผมเห็นว่าในส่วนที่
เป็นเจตนารมณ์ที่ดีของท่านสมาชิกกระผมก็เห็นด้วย แต่ว่าในส่วนที่จะเป็นข้อปัญหาใน
เรื่องของคุณภาพของคำพิพากษาที่จะเกิดขึ้นแล้วมีผลกระทบถึงความเป็นธรรมที่จะให้สู่ประชาชน
ผมคิดว่าคงจะมีน้ำหนักพอสมควร กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกพรครับ ขอโทษคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ตามที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงมานะครับ ผมก็คิดว่ามันยังกว้างเกินไป เพราะโดยหลักการแล้วเราก็ยืนยันว่าเราต้องการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ถ้าเมื่อเราไม่มีกำหนดระยะเวลาไปแล้ว หลักประกันสำหรับการใช้กฎหมายจริง ๆ มันก็ไม่เกิดและโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านชี้แจงว่าถ้าเกิดเรากำหนดระยะเวลาแล้ว อาจจะทำให้การพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์ไม่ได้รับความรอบคอบแล้วก็ไม่รัดกุมเพียงพอ ที่จริงในกรณีนี้ผมเห็นว่าในชั้นอุทธรณ์นะครับเราก็ไม่ได้พิจารณาเพียงองค์คณะเพียงคนเดียว องค์คณะก็มีอยู่ 2 หรือ 3 คน และที่ผ่านมาเนะครับเท่าที่เราเห็นกันในกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นที่ประสบปัญหาขึ้นมาโดยตลอด ก็คือการเร่งรัดคดี ในภาวะที่คดีความเข้ามาสู่โรงศาลมาก ๆ นี่ในช่วงปลายปีนี่จะเกิดภาวะของศาลเกือบทุกศาลในประเทศไทยว่า จะต้องเร่งรัดคดีกันให้เสร็จสิ้นและปรากฏว่าในเดือนกันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคมเนะครับ มีคดีความวันหนึ่ง ๆ ในศาลที่ผู้พิพากษานายเดียวนี่ต้องขึ้นนั่งพิจารณารันละไม่ต่ำกว่า 10 เรื่อง เพื่อต้องการเร่งคดีให้เสร็จภายในสิ้นปี เพื่อเอาผลคดี อย่างนี้เราเกิดมาตั้งแต่ศาลชั้นต้นแล้ว เราไม่สามารถให้หลักประกันได้นะครับว่า มาถึงในชั้นอุทธรณ์ระยะเวลาที่เราใช้ 1 ปี ถ้าเราจำเป็นจะต้องเพิ่มนะครับ เพิ่มผู้พิพากษาในชั้นศาลอุทธรณ์นี้ ผมก็คิดว่าสภาแห่งนี้หรือรัฐบาลเองก็ไม่ได้ติดขัดเรื่องงบประมาณ ถ้ากระทรวงยุติธรรมได้มีการเตรียมการพอสมควรในการที่จะขยายอัตรา ผมเชื่อแน่ว่าอัตราที่กำลังเพียงพอที่จะแก้ปัญหานี้ได้ แต่ที่ผมต้องกำหนดไว้ก็เพราะวันนี้เราต้องการหลักประกันว่า เมื่อเราออกกฎหมายมาเพื่อความสะดวก ความรวดเร็วแล้วนี่ในกระบวนการยุติธรรมเราสามารถให้หลักประกันได้ไหม ให้กำหนดระยะเวลาให้กับตัวความได้ไหม เพราะวันนี้ผมเรียนยืนยันแก้ความไปได้เลยนะครับ เรามีผู้บริสุทธิ์ที่ต้องอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาเนะมากมาย 4-5 ปีในการติดคุกอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ เสร็จสิ้นการพิจารณาคดีในชั้นฎีกาแล้ว ศาลฎีกาพิจารณาว่ายกฟ้องหรือไม่มีความผิด เป็นผู้บริสุทธิ์ 4-5 ปีที่ผ่านมาเนะคนเหล่านั้นต้องทนทุกข์ทรมานอยู่เท่าไร นี่นับเฉพาะคดีอาญา ในส่วนของคดีแพ่ง

เองครับ ท่านประธานครับค่าของเงินที่ขึ้นแต่ละวัน ๆ ค่าดอกเบี้ยที่ได้ตามกฎหมายไม่เกิน ร้อยละ 15 แต่โดยค่าความเป็นจริงทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทุกวัน ๆ นี้ หลักประกันที่ว่า คดีความเมื่อมาสู่ศาลแล้ว 3 ปี 4 ปี 5 ปี บางครั้งถึง 7 ปี 8 ปีนี้ เรามีวิธีการอย่างไรบ้าง ครับที่จะเร่งรัดให้รวดเร็วขึ้นได้ ผมเห็นว่าโอกาสนี้เหมาะสมที่สุดแล้ว ในวันที่เราพิจารณา ขยายให้มีศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อวัตถุประสงค์ในการเร่งรัดการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ให้เร็วขึ้น เราน่าจะสร้างหลักประกันเสียแต่วันนี้ เพราะถ้าแต่พูดลอย ๆ ว่าเราประสงค์จะทำอย่างนั้น แต่เมื่อไม่มีกฎหมายรองรับให้เร่งปฏิบัติกัน ผมเชื่อแน่ว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปจากสภา แล้ว ถึงวันที่ศาลอุทธรณ์ภาคตั้งครบ 9 ภาค ถึงเวลานั้นเราก็ไม่มีหลักประกันว่าคดี ในศาลอุทธรณ์ก็ปีจะเสร็จสิ้น ผมจึงเห็นว่ามันจำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อ อย่างน้อย ๆ กระทรวงยุติธรรมเองได้เตรียมการที่จะรับมือเรื่องนี้อย่างเป็นจริง ขอบพระคุณ มากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟัง คำชี้แจงของทางตัวแทนจากกระทรวงยุติธรรมแล้ว กระผมมีความเห็นดังนี้ครับ. ประเด็นเรื่อง คุณภาพของคำพิพากษา อยากจะกราบเรียนว่าศาลอุทธรณ์นั้นเป็นศาลระดับกลาง แม้จะเป็น ศาลสูง แต่ว่าคำพิพากษาของศาลนั้นหลายต่อหลายกรณี หลายต่อหลายคดีนั้นยังไม่ถือว่า ถึงที่สุด เพราะฉะนั้นเรายังมีหลักประกันแห่งความยุติธรรมอีก อย่างน้อยก็อีก 1 ศาล คือศาลฎีกาซึ่งหลายต่อหลายคน โดยเฉพาะนักศึกษากฎหมาย ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย ก็ถือว่าเป็น บรรทัดฐานสูงสุดเช่นกัน ท่านประธานที่เคารพครับ คุณภาพของคำพิพากษาศาลฎีกาหรือศาลอุทธรณ์นั้น กระผมเคารพว่าเป็นสิ่งที่จะต้อง มี เพราะเป็นสิ่งจรรโลงไว้ซึ่งความยุติธรรมในสังคม แต่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ก็ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน ในฐานะที่จะเป็นคนตราพระราชบัญญัติให้หน่วยงานหรือสถาบันอื่นนะครับ ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นไม่ขัดข้อง ครับ ถ้าจะตั้งศาลอุทธรณ์ภาค แต่ของประชาชนละครับ คนที่ถูกกระทำโดยตรงละ

538

ครับมีหลักประกันอะไรให้บ้าง นี่คือนี่ที่เราพูดกัน และสิ่งนี้เคยเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาในอดีตหรือไม่ ก็เป็นความจริงทั้งนั้น และถามว่าทุกวันนี้ยังมีอยู่ไหม ก็ตอบว่า มี กระทรวงยุติธรรมตอบตรงไปตรงมาได้ไหมว่า ปัญหามันล่าช้า มันอยู่ที่ท่านไม่มีศาลอุทธรณ์ภาคหรืออย่างไร จริง ๆ คือผู้พิพากษาท่านมีไม่พอ เมื่อไม่พอท่านก็เอาคดีไปกองไว้ คัดสินไม่ทันเวลาอันสมควร ปัญหา 3 ปี 4 ปี นี่คือนี่ที่ถกเถียงกันมานานครับ กระผมกราบเรียนแล้วเมื่อสักครู่นี้ว่าคู่ความบางคนนั้นตายไปแล้ว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ค่อยตกมา หรือศาลฎีกาค่อยตกมา มันก็เป็นปัญหาภาพรวมที่ส่งสมไว้ในจิตใจของผู้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังปรารถนาที่จะให้ศาลนั้นคือศูนย์รวมของความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม กระผมไม่ปรารถนาที่จะให้ประชาชนแสวงหาความยุติธรรมจากนอกระบบ เพราะฉะนั้นในเมื่อมาพูดกันวันนี้ว่าท่านอยากจะได้ตัวตึก ท่านอยากได้ตำแหน่ง ท่านอยากได้ที่นั่ง ท่านอยากได้หลาย ๆ อย่างที่มันเป็นวัตถุ แต่เราก็ต้องการหลักประกัน สิ่งที่กระผมกราบเรียนท่านท่านไม่ตอบผมเลยว่าหลักประกันของความยุติธรรมของประชาชนนั้นคืออะไร การที่ท่านประวิงความยุติธรรมไว้นั้นมันเป็นความยุติธรรมจริงหรือไม่ ท่านตอบกระผมได้ไหมตรงนี้ ถ้าท่านตอบได้กระผมก็พร้อมจะไม่สงวนตรงนี้ แต่ในเมื่อท่านตอบไม่ได้ท่านบอกว่าอ้างคุณภาพของคำพิพากษา ถ้าหากว่าอ้างแค่นั้นกระผมก็เชื่อแน่ว่ามันไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะตอบให้สาธารณชนทั้งหมดเขาเข้าใจ เพราะฉะนั้นครับท่านประธานที่เคารพครับ กระผมว่าฝ่ายนิติบัญญัติที่ท่านได้ทำหน้าที่ของท่านแล้วโดยการเสนอนะครับให้มีศาลอุทธรณ์ภาค กระผมอยากจะเรียกร้องนะครับ สถาบันของนิติบัญญัติของเราที่ซึ่งมาจากประชาชนที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของประชาชนได้นั้นนะครับ เราก็ขอร้องได้ไหมครับว่าเราสร้างหลักประกันให้ประชาชนสักหนึ่งขึ้น โดยเราขอเพิ่มมาตรา 9 วรรคสุดท้ายขอให้ท่านตัดสินใจคดีเร็วขึ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับก็คงจะวินิจฉัยได้แล้วนะครับว่าจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติหรือจะยื่นตามร่างเดิมของคณะกรรมการนะครับ ผมจะ ขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรไว้ตามร่างคณะกรรมการการ ไปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมดูแล้วก็มากกว่าแล้วนะครับก็ถือว่าสภานี้ให้คงไว้ตามร่างคณะกรรมการ ขอเชิญท่านเลขาครับ

นายพินิต อารยะศิริ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 10 มาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบก็เป็นการจบในการพิจารณาในวาระที่ 2 นะครับ จะมีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำมีไหมครับ ซึ่งเห็นว่าถ้อยคำที่มันยังขัดแย้งหรือไม่ถูกต้อง

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใช้ไหมครับ เชิญพี่สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอพูดสัก 2 คำเท่านั้นคือเห็นท่านผู้พิพากษามาอยู่ที่นี่หลายท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้อยคำหรือครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับถ้อยคำมัน ก็ฝากข้อสังเกตนิดว่าให้ท่านไปคิดว่ามันล่าช้านี้ควรจะเลิกศาลอุทธรณ์ ยกศาลอุทธรณ์ไปเป็นศาลฎีกาเลยมี 2 ชั้นขอเรียนเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณครับก็เป็นข้อสังเกตของคุณสวัสดิ์ ส่วนตัวนะครับ ผมก็ขอมติในวาระที่ 3 นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีข้อสังเกตครับอันนี้ ขอโทษครับเชิญครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุธี ภูวนันท์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ในเรื่องข้อสังเกตนี้ กระผมก็มีเรื่องที่จะ
ต้องการเรียนท่านประธานสภาได้โปรดทราบไว้ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภา
อันทรงเกียรติในชั้นรับหลักการนั้นวัตถุประสงค์ก็คือในการกระจายศาลออกไปสู่ภูมิภาค กระผม
เป็นคนหนึ่งซึ่งอภิปรายยึดเยื้อเกี่ยวแก่เรื่องนี้ ว่าการกระจายศาลไปสู่ภูมิภาคนั้นมันไม่ได้เกิด
ประโยชน์อะไรขึ้นมาในการพิจารณาคดีเพราะการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์นั้นไม่ได้เริ่มต้นใน
การสืบพยานโจทก์สืบพยานจำเลยหรือในการพิจารณาพยานหลักฐานใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากการนั่ง
ตรวจสำนวนพิจารณาคดี ซึ่งแต่ละท่านก็นั่งพิเคราะห์คำพยานโจทก์ จำเลยแล้วก็ชั่งน้ำหนัก
คำพยาน จริงอยู่ในตัวบทกฎหมายอาจจะเรียก.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุธีครับขอโทษนิดหนึ่งนะครับให้เลขาอ่านข้อ
สังเกตเสียก่อนค่อยอภิปรายนะครับ ผมก็ไม่อยากจะท้วงเมื่อก็นี้ครับ

นายพินิจ อารยะศิริ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) :
ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิชาการ คณะกรรมการได้พิจารณาถึงเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้แล้วเห็นว่าเพื่อให้เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติสอดคล้องกับหลักการในอันที่จะสามารถ
กำหนดสถานที่ตั้งศาลอุทธรณ์ภาคได้ทั้งในกรุงเทพมหานครและภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งสามารถ
ปรับปรุงสถานที่ตั้งศาลอุทธรณ์ภาคให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึงเห็น
สมควรให้แก้ไขถ้อยคำในเหตุผลเป็นดังนี้

เหตุผล โดยที่ปัจจุบันมีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ในปีหนึ่ง ๆ
เป็นจำนวนมาก และนับวันจะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ แต่เนื่องจากศาลอุทธรณ์ซึ่งมีอำนาจพิจารณา

พิพากษาคดีดังกล่าวมีเพียงศาลเดียว โดยมีเขตศาลครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร จึงทำให้ไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างค้างอยู่เป็นจำนวนมากได้ สมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้นเพื่อกระจายศาลออกเป็นหลายศาล อันจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์เป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อนึ่ง คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเพื่อประกอบการปฏิบัติของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ตั้งที่ทำการศาลอุทธรณ์ภาคตามร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า สถานที่ตั้งของศาลอุทธรณ์ภาคในระยะเริ่มแรกนี้ควรจะให้อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อความสะดวกและเป็นการประหยัดงบประมาณในการดำเนินการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุธีต่อเลยครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้ กระผมก็อภิปรายมาถึงว่าการกระจายศาลอุทธรณ์ไปสู่ภูมิภาคนั้น เป็นวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลเสนอมา แต่เนื่องจากการพิจารณาคดีในศาลอุทธรณ์นั้นไม่ได้เริ่มต้นด้วยการสืบพยานโจทก์สืบพยานจำเลย แล้วก็พิจารณาพยานหลักฐานอื่นใด นอกจากการมาตรวจสำนวนพิเคราะห์คำพยานโจทก์คำพยานจำเลย แล้วพยานหลักฐานเท่านั้นเอง แล้วก็พิจารณาพิพากษาคดีไปตามรูปความ การนั่งพิจารณาคดีไปตามรูปความนะครับ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ห้องพิจารณาไม่จำเป็นที่จะต้องใช้สถานที่อะไร ก็นั่งอยู่ในห้องทำงานของท่านนั่นเอง แล้วก็พิจารณาคดีไป การตั้งศาลอุทธรณ์ภาคกระจายไปตามที่ต่าง ๆ นั้น ถ้าเรามองดูแล้วว่า เราจะต้องเพิ่มอัตรากำลัง บุคลากรผู้พิพากษาเพิ่มขึ้นอีกมากมาย แล้วสถานที่ตั้งก็ต้องเปลืองงบประมาณขึ้นอีกมาก เพราะฉะนั้นเรื่องการตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการนี้ ตั้งข้อสังเกตว่า ในระยะเริ่มแรกให้ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานครนั้น กระผมก็เห็นว่าเป็นข้อสังเกตที่น่าจะพิจารณาอยู่ แต่ว่าการตั้งข้อสังเกตนั้นเป็นการชั่วคราวในระยะเริ่มแรก ผมเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้องนัก เพราะอะไรครับ เพราะว่าการที่คดีล่าช้า เพราะการส่งสำนวนมายังกรุงเทพ ฯ ใช้เวลาดัง 10 วัน 15 วัน มันเป็นเรื่องของการขาดผู้พิพากษา พวกๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านก็ได้เคยกล่าวในสภานี้ว่า ผู้พิพากษาคืออุทธรณ์เวลานี้มีอยู่ 81 ท่าน กระผมก็ยังเคยคิดว่าในจำนวน 81 ท่านนี้เป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษา

ที่ศาลอุทธรณ์ ถ้าเราจะให้ท่านพิจารณาคดีทั้ง ๑ ภาค แบ่งเป็น ๑ กลุ่ม กลุ่มละ ๑ ท่าน ๑ อุทธรณ์ ๑ เป็น ๘๑ แล้วก็นั่งพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์นั่นแหละครับ แบ่งห้องให้ท่าน ๑ ห้อง มีบุคลากรพอสมควร มีผู้พิพากษาเพิ่มเติมขึ้น ผมก็คิดว่าน่าจะตรวจสอบงานพิจารณาคดีได้เพิ่มเติมความสะดวกสบายให้ท่านมากยิ่งขึ้น เพื่อคลายความเครียด ผมคิดว่าการพิจารณาคดีก็จะมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นการตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการมาธิการว่า จะตั้งในกรุงเทพมหานครนั้น ผมก็ยังไม่เห็นด้วยนัก เห็นว่าควรจะต้องในศาลอุทธรณ์นั่นแหละครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเพิ่มว่า ให้ตั้งในศาลอุทธรณ์ ณ กรุงเทพมหานคร แล้วก็ไม่ใช่เป็นระยะเริ่มแรกด้วยครับ ตลอดไป ความคิดเห็นของผมก็เป็นอย่างนี้ว่า เป็นการตั้งข้อสังเกตเพิ่มจากที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตขึ้นมานั้นว่า ให้ตั้งในศาลอุทธรณ์กรุงเทพมหานครตัดคำว่า ระยะเริ่มแรก ออกเสียด้วยขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย พรรคเอกภาพครับ ตามที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตขึ้นนะครับ ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีการอภิปรายกันมากในวาระที่ ๓ ด้วยเหตุผลที่ว่า หลายท่านนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรค่อนข้างจะ ไม่เห็นด้วย กับการที่จะให้ศาลอุทธรณ์ภาคนี้ไปตั้งอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ด้วยเหตุผลหลายประการที่เราเคยพิจารณากันมาแล้ว และผมก็เข้าใจว่าคณะกรรมการก็พยายามหาทางประนีประนอมที่จะให้ศาลอุทธรณ์ภาคนี้มาอยู่ในส่วนกลางเสีย แต่ตามถ้อยคำทำให้ไว้ในข้อสังเกตของคณะกรรมการนะครับ ผมขออ่านทวนอีกครั้งนะครับว่า "อนึ่ง คณะกรรมการมีข้อสังเกตเพื่อประกอบการปฏิบัติของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ตั้ง ที่ทำการศาลอุทธรณ์ภาคตามร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า สถานที่ตั้งของศาลอุทธรณ์ภาคในระยะเริ่มแรก ควรจะให้อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อความสะดวกและเป็นการประหยัดงบประมาณในการดำเนินการ" ซึ่งจริง ๆ แล้ว เหตุผลที่มีการตั้งข้อสังเกตอันนี้ ไม่ใช่เรื่องความประหยัด ไม่ใช่เรื่องความสะดวก แต่เป็นเหตุผลที่ผมเข้าใจว่า เป็นเหตุผลที่สมาชิกสภา ได้อภิปรายกันไว้ในวาระที่ ๑ ว่า เราไม่เห็นควรที่จะไปตั้งไว้ในภูมิภาค ด้วยเหตุว่า

จะเกิดปัญหาหลาย ๆ สิ่ง หลายอย่างตามเข้ามา และก็เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ไม่ดีกับกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเราถือว่าเป็นกระบวนการสุดท้ายในสังคมของระบบประชาธิปไตยที่เราต้องการที่จะรักษาไว้ให้มากที่สุด ดังนั้นข้อสังเกตของคณะกรรมการมาธิการนี้ครับ ผมคิดว่า ผมเห็นควรที่จะคัดถ้อยคำในบางส่วนของข้อสังเกตนี้ออก คือถ้อยคำที่ว่า ในระยะเริ่มแรกนี้ ข้อความนี้ควรตัดออก และข้อความต่อไปคือ เพื่อความสะดวกและเป็นการประหยัดงบประมาณในการดำเนินการ ดังนั้นขอให้เหลือข้อสังเกตเป็นว่า "เพื่อประกอบการปฏิบัติของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ตั้ง ที่ทำการศาลอุทธรณ์ภาค ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ สถานที่ตั้งของศาลอุทธรณ์ภาค ควรจะให้อยู่ในกรุงเทพมหานคร" เอาถ้อยคำเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญคุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อดิศร เพียงเกษ พรรคมวลชน จากจังหวัดขอนแก่น เมื่อก็ผมยกมือมาตรา 3 ไม่ทันนะครับตกธไปเลยถือโอกาสมาพูดในข้อสังเกตนี้ ซึ่งความจริงผมสงวนให้ตั้งที่กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ถึงอย่างไรจะมาตั้งที่ไหนก็ตั้งไปเถอะครับ เพราะมันผ่านไปแล้ว แต่อยากให้ข้อสังเกตว่า เราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาทำหน้าที่บัญญัติกฎหมายอภิปรายในสภา แสดงความคิดเห็นโดยความสุจริตใจ แล้วคำอภิปรายของผมวันที่ 10 พฤษภาคม กระทรวงยุติธรรมทำข่าวตีกรอบผม ล้อมกรอบผมทั่วประเทศ ไปให้ศาลทั่วประเทศ ผมไม่ทราบว่า หากผมไม่ได้เป็นผู้แทนจะไปหากินอย่างไร ในฐานะที่เป็นทนายความ จึงขอฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีครับ ว่าเอกลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำคัญครับ ผมถูกล้อมกรอบครับท่านประธาน ไม่ทราบว่า การปฏิบัติงานอย่างนี้ให้เกียรติแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเปล่า วันที่ 16 พฤษภาคม 2532 ข่าวกระทรวงยุติธรรมเอาคำอภิปรายของ ส.ส.ทุกคนที่อภิปรายเกี่ยวกับศาลอุทธรณ์ภาค และล้อมกรอบเฉพาะผมคนเดียว ให้เกียรติผมคนเดียว เพราะฉะนั้นจึงฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่า เรื่องดังกล่าวไม่ควรจะเกิดขึ้นอีก และมีผู้พิพากษาอีกท่านหนึ่ง ก็ไปเขียนหนังสือพิมพ์ คนข้างศาลล้อมกรอบผมอีก

ผมว่าผมโดนหนักนะครับ ท่านประธาน ผมขอฝากนิดหน่อยข้อสังเกตครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็เลยขอจังหวัดนี้พูดตรงนี้สักนิดหนึ่งนะ
ครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ผมว่าผิดนะครับ รายงานการประชุมใครจะเอาไปเผยแพร่ไม่ได้
ต้องรับอนุญาตจากประธานนะครับ หรือว่าต้องรับรองรายงานการประชุมเสียก่อน เพราะฉะนั้น
ผมก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไปตรวจสอบซิครับ ถ้าหากเป็นจริงอย่างคุณอดีตรว่า ก็คงจะเป็นการ
ปฏิบัติผิดนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไว้ด้วยครับ คุณสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสมศักดิ์ คุณเงิน ส.ส. จังหวัดขอนแก่น พรรคเอกภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ
มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ส.ส. อดีตร เพียงเกษ บังเอิญว่าเป็น
ส.ส. จังหวัดขอนแก่น เป็น ส.ส. จังหวัดเดียวกับผม ผมก็มีอาชีพเป็นทนายความ
กระผมได้ยื่นกระทู้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมให้แต่คุณอดีตรเฉพาะชี้แจง คุณสมศักดิ์
เอาเรื่องข้อสังเกตเถอะครับ ท่านจะเพิ่มเติมจะแก้อย่างคุณวิทยาหรือจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ดีกว่าครับ ไม่ใช่วาระอภิปรายนะครับ อภิปรายในเฉพาะในเรื่องข้อสังเกตดีกว่าครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : บังเอิญว่ามันเกี่ยวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หรอกครับ ไม่อนุญาตครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ถ้าท่านประธานไม่ได้อนุญาต ผมขอ
อนุญาตนะครับ อนุญาตอภิปรายเรื่องข้อสังเกต ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วย
อย่างยิ่งกับคำอภิปรายของท่านสุธี ภูวนันท์ และกระผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้ออภิปรายของ
ส.ส. วิทยา แก้วภราดัย และกระผมก็อยากจะขอความกรุณาอย่างยิ่งครับว่า ด้วยความเคารพที่
แพ้มติไปเมื่อสักครู่นี้ว่า สิ่งที่เราได้เสนอไว้ในมาตรา 9 วรรคสุดท้ายนั้น มันเป็นความบริสุทธิ์ใจ
ครับของคนที่ได้มาจากการเลือกตั้งแล้วมีโอกาสมาร่วมกันออกกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรที่
ทรงเกียรติแห่งนี้ จะขัดข้องไหมครับท่านประธานครับ ถ้าหากจะขอความกรุณานะครับ
เอาสิ่งที่แปะอดีตไว้ นั่นคือการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาคนั้นให้เสร็จสิ้น

ภายใน 1 ปีนั้น มาเป็นข้อหนึ่งในข้อสังเกตของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ทาง คณะรัฐบาลหรือรัฐมนตรีที่มีหน้าที่กำกับดูแลนั้นรับไปหาทางปฏิบัติ กระผมอยากจะเพิ่มเติมอีก ข้อหนึ่งเป็นข้อ 6 นะครับ ข้อ 6 เพิ่มว่า "เพื่อเป็นการประกอบให้รัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีที่ ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้การพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคจะต้องดำเนิน กระบวนพิจารณาเพื่อให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาโดยเร็ว แต่ทั้งนี้จะต้องมีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้เสร็จภายในกำหนดไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันได้รับอุทธรณ์" กระผมขออนุญาตเพิ่มเป็นข้อ 6 ครับท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับผมก็ต้องถามมติสภานะครับว่า จะให้เพิ่มเติม หรือจะให้ตัดออก อย่างคุณวิฑูรย์ตัดออกหมดแล้วข้อความคุณวิฑูรย์ เข้าไปนะครับประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งสมศักดิ์ขอเพิ่มเข้าไปอีกข้อหนึ่ง ก็ต้องสุดแท้แต่ที่ประชุมนะครับ คงไม่มีอะไร กระมังครับคุณสุริย์ครับ

นายสุธี ภูวนพันธุ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุธี ภูวนพันธุ์ มีครับ คือท่านประธานไม่ได้พูดถึงเลย ไม่ได้พูดถึงผมเลย ผมบอกให้ตัดข้อความว่า ในระยะ เริ่มแรก ออก แล้วก็ควรจะ ให้อยู่สถานที่ตั้งของศาลอุทธรณ์ภาค ระยะเริ่มแรกนี้ตัดออกให้ ตั้งอยู่ในศาลอุทธรณ์กรุงเทพมหานคร คำของผมเป็นอย่างนี้นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องขอมติสภานะครับว่าจะให้แก้ไขหรือไม่ นะครับ เอาสรุปอย่างนี้ดีกว่า หรือจะยื่นตามร่างเดิม ถ้าแก้ไขก็มาดูว่าจะแก้กับใครนะครับ ขอ รับรองใครนะครับก็ขอมติสภาออกเป็น 2 ประเด็นเลยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขที่ตามสมาชิกเสนอ โปรด ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับขอบคุณครับ ก็เป็นอันว่าไม่มีการแก้ไข ผมก็ขอมติอีกครั้งว่า จะรับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับข้อสังเกตของท่านกรรมการเพื่อนำเสนอรัฐบาลต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่รับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ผ่านไปครับ

ต่อไประเบียบวาระ 2.24 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วก็ขอเชิญ 2.22 ครับ ขอโทษครับ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนะครับ 4.22 ท่านประธานกรรมการมีอะไรจะแถลงไหมครับ

นายจิรนิติ หะวานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
 กระผม จิรนิติ หะวานนท์ เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทน-
 ราษฎร ครั้งที่ 2/2532 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ 10 พฤษภาคม 2532 ที่ประชุมได้
 ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาล
 ยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายสมาน ชมภูเทพ และนายสยม รามสูตร เป็นผู้เสนอ
 ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักใน
 การพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน บัดนี้ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ฉะนั้นยังไม่มี
 ข้อแถลง ขอให้โปรดกรุณาดำเนินการตามลำดับต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คือมันมีร่างพระราชบัญญัติใน 2.4 ฉบับหนึ่ง
 ครับ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันนะครับ
 แล้วก็ก็เป็นเพียงรายงานแก้ไขเพิ่มเติม ผมจึงขอให้นำมาพิจารณารวมกัน จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็น
 อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ขอให้ท่านเลขาดำเนินการครับ

นายพินิต อารยะศิริ (รองเลขาธิการรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) :
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่าง
 พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 และมาตรา 3
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 มีการแก้ไข มาตรา 5 มีการแก้ไข มาตรา 6 มาตรา 7 และ
 มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ 2 นะครับ
 จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมก็จะขอมติในวาระที่ 3 นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าสภานี้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนะครับ วันนี้กระผมคิดว่าเราก็
ได้พิจารณากันอย่างมากมาย ได้หลายฉบับนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิก
ที่รักทุกท่านว่าผมขอนัดวันพุธที่ 12 เป็นการประชุมพิเศษอีกนัดหนึ่งนะครับ ก็แจ้งให้ท่านที่
ประชุมได้รับทราบ และวันนี้ก็ขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา 15.55 นาฬิกา

รายชื่อผู้จดยางงานการประชุม

อุทุมพร แก้วสกลิตย์	เปรมจิต บุญหล่อ
นิยนา เปรมประพันธ์	กรุณา พิมพ์สุวรรณ
บุญพา เผ่าสำราญ	ชลอลักษณ์ ธรรมผล
บังอร แก่นกุล	นันทลี พจน์ปริญญญา
อัมพา กันทิโกวิทย์	พัชรี คล้ายสุวรรณ
ทิพวรรณ ลายลีขิด	สุดคะเนิง ตีษยาธิคม
สันทนา ทวีทรัพย์พูนผล	พัชรี ไชคำพา
สรัญญา จันทรีเวีย	วิมลณี อุดมภักดี
ชุติมา ศรีนอก	ดวงทิพย์ หามะลี
อรสา เจียมเจริญ	รัชณี ชันธิโชติ
ยุวณูช หนองพงษ์	สุจิตรา อรุโณ
สุชาดา ภมระภา	สมศรี ใจอ่อนน้อม
ทิพรัดน์ แก้วสุขโข	อนงค์ ไต๊ะประดับ
สุภาภรณ์ มาลัยทัต	ชนิกา ศรีสมวงษ์
กฤษณา สุวรรณนที	บุษราคัม เขาวนศิริ
เยาวเรศ นวลสกุล	ประภา อ้นองอาจ
รพีพร รัตนพรพงษ์	ปราวณี เอกรัตนากุล

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ..... สมัยที่.....)

ครั้งที่.....๑๔/๒๕๕๒.....

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยมูลฐานการประชุมและตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายนิคม วรรณบุษ	
๒.	นายธีรวิทย์ ชุมภูมทอง	
๓.	นายพิศาล ใจบุญ	
๔.	พลเรือเอก ศิริ สิริรังษี	
๕.	นายไพจิตร ศรีวรขาน	
๖.	นายภักดิ์เกียรติ ศุภชนะ	
๗.	นายชาญชัย ตระหมสวัสดิ์ น. สกอนคร	
๘.	นายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์	
๙.	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	
๑๐.	นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์	
๑๑.	นายมงคล กิมสุขจันทร์	
๑๒.	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	
๑๓.	นายอารมย์ ศิริสุวรรณ	
๑๔.	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	
๑๕.	นายอุทัย ศรีสงค์	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปิณฑานันท์ทอง	
๑๗.	นายสุวิชัย เขื่อนเจาบุญมณี	
๑๘.	นายวิชา ชันอาสา	
๑๙.	นายมหานรงค์ โพธิ์	

ตรวจแล้ว วันที่ 25 เดือน มกราคม พ.ศ. 2554

สภาผู้แทนราษฎรประชุม

ครั้งที่/...../.....

วันที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผย
รายงานการประชุมลับและตรวจรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจแล้ว แต่สภา
ยังมิได้รับรองเนื่องจากมีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 23
กุมภาพันธ์ 2534 ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2520 วุฒิสภา และสภาผู้แทน
ราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2528
ข้อ 25

ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
(นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการรัฐสภา

เมษายน 2534